

கல்கி இணைப்பைக் கிட்டு வாங்குங்கள்

கல்கி

KALKI நவம்பர் 2

வெவசாயப்
புரட்சிக்கு
வெத்தரும்
பண்ணை

“அம்மாவோட காயிறு விட என் காயி ரொம்ப நல்லாயிருக்கும்!”

“காயிலு இருந்தான் சுகந்தனம்!”

மலிவின் துணை தயாரிப்புகள்
காயில்க் - சுகந்தன், சுகந்தன்
காயி - சுகந்தன், சுகந்தன்
சுகந்தன் - சுகந்தன், சுகந்தன்

HEA 7007

புதுதில்லியில் மா.து.மே சபிபத்தில் காலரா நோய்க்குப் பரிசீலனைகளின் எண்ணிக்கை இருதரரை எட்டியிருக்கிறது. தளவாடகரை இக்கொடிய நோய் பற்றிய தற்குக் காரணம் பொது லினியோகக் குடிநீரோடு கழிவுநீர் கலந்து விட்டமைதான் - என்கிறார்கள். குப்பை கூளங்களை அகற்று வது, செப்பித் தாங்குகள் மற்றும் சாக் கடைக் குழாய்களைச் சுத்தப்படுத்துவது, குடிநீர்க்குழாய்களைப் பராமரிப்பதுபோன்ற காரதாரப் பணிகளை ஆற்றுவதில் நகர நிர்வாகம் மெத்தனமாக இருந்துள்ளது. கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தில்லியில் காலரா பரவியதைக்கட்டுப்படுத்துவதுபராமரிப்போன தற்குத் தாரிசிகப் பொறுப்பேற்று ராஜி னாமர் செய்துள்ளார் துணை நினை ஆளுனர் கபூர். தில்லியில் ஆரம்பித்த காலரா இப்போது இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மாநிலமாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது...

* கருப்பிசி போடப்படுகிறது

காலசுரர்

கவனமும்!

நாட்டின் இதர பகுதிகளுக்குக் காலரா எப்படிப் பரவுகிறது? காலராவால் பாதிக்கப்பட்ட தில்லி லாகிகள் சிலர், குணமடைந்தபிறகு, இதரமாநிலங்களுக்குப்போனகையில் காலராக் கிருமிகளைத் தங்கள் உடலில் நாங்கிக் சென்றிருப்பார்கள். இவர்கள் உடல்திணை நேறியிட்டாலும் இவர்களுக்குத் காலராக் கிருமிகள் 'தலை ஆரோக்கியத்துடன்' இருக்கும். இவற்றைக் கழிப்பதற்குமீண்டும், இவர்கள் கைகளும் உணவுப் பொருட் களிலும் விட்டுத் செல்கிறார்கள். இவ்வாறு கைகளாப்பட்ட உணவுப் பொருட்களை உட்கொள்வோரும் சரி, அதே கழிப்பதற்குனைப் பயன்படுத்துவோரும் சரி, காலரா நோயை விளைத்த வாய்க்கும் அபாயத்தில் உள்ளனர்.

கழிவுநீர் கலந்துவிட்ட குடிநீரைப் பருகு, வோருக்குக் காலரா ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இவ்வாண்டு பல லடமாநிலங்களில் வெள்ளம் ஏற்பட்டதால் அரசாங்கங்களின் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் நிலைகளில் அகத்தீர் கலந்திருக்கக்கூடும் என்று கருதுவதற்கு

இடமிருக்கிறது. இதனால்தான் பல லட மாநிலங்களில் அடுத்தடுத்துக் காலரா பரவி யிருக்கிறது என்றும் கூறலாம். மேற்கு லங்கம் போன்ற சில மாநிலங்களையும் ததிகளில் 'டெய்டா' பகுதி அளமத்துள்ள சில இடங் களையும் 'ஸாண்ட்லாண்ட்' என்றே கூறுகிறார் கள் - அதாவது இந்த லட்டாரங்கள் காலரா வுக்குப் பெயர் போனவை! தமிழ்நாட்டில் திருவண்ணாமலை மற்றும் அதன் சுற்றுப்

இடிபாடடைந்த இத்தக் கட்டடத்தை அப்படியே பாதுகாத்து வருகிறது ஸுப்பாவின் அரசு. எதற்காக? அதுகுண்டு மீச்சிப் பயங்கர விளைவை உலகுக்கு உணர்த்துவதற்காகத்தான். ஹிரோஷிமாவில் இத்தக் கட்டடம் தவிர். அது குண்டு வீச்சினால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள். துரங்கத்தைக் காட்டுவது புறம்பப்பட்ட கண்ணாடிக் குண்டும் நிரந்தரமாக அமைந்துள்ளது.

தம்பி: இண்டர்னெக்ட்.

புறங்கள் இத்தகையவை.

‘ஹெல்ட்ரோ என்டரைஸ்’ எனப்படும் அநீதவதிறப்போக்கு நோயின் ஒரு முற்றிய நிலைதான் காலரா. வதிறப்போக்கு, வரத்தி. ஐரம் - இவை அறிகுறிகள். கடுமையான வதிறப்போக்கும் வரத்தியும் இருக்கும் போது அந்தக் கலனிக்காமல் சிறு அஸ்டெரியமாய் இருப்பதாய்தான் உடலிலுள்ள நீர் வதிறப்போய் மரணம் நேர் கிறது.

உடனடி மிகக்காயாக உட்பும் சர்க்கரை யும் மிதிதளவு கலந்த நீரைப் பருகலாம். மருத்துக் கடைகளில் ‘எலெக்ட்ரோலைட்ஸ் டிரீட்’ என்று கேட்டு வாங்கி அதைத் தண்ணீரில் கரைத்துக் குடிக்கலாம். மேலியுடன் வாந்தியும் கடுமையாக இருந்தால் தோயாவியால் நீர்கூடப் பருக முடியாது. இத்தகைய நிலையில் மருத்துவமனையில் சேர்த்து சைலன்ட்ரிப் கொடுக்க வேண்டி வரும்.

உடல் இழந்துள்ள நீரை குடிக்கும் முயற்சியைத்தான் முதலில் எடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாகத்தான் காலரா நோய்க் கிருமிகளை முறிக்க ஆன்டிபயாடிச் மருந்துகள் தரவேண்டும்.

திருவிழா, புனித வரத்தினை போன்ற ஐஸ் ரெசெஸ் அதிகமுள்ள இடங்களுக்குச் செல்வோருக்கு, காலரா தடுப்பூசி போட அரசாங்கத்தின் ககாதார அதிகாரிகளே ஏற்பாடு செய்வார்கள் - இவ்விடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்காமல் போகக்கூடும்; தொற்று நோய்க் கிருமிகளைத் தாங்கிய பலர் வரக்கூடும் - என்பதால்.

தற்போது ஏற்பட்டுள்ள காலரா கலவரத்தைச் சமாளிக்க, சென்னை மிக் இன்ஸ்டிடியூட் புதுதில்லிக்கு மட்டும் ஆறு லட்சம் தடுப்பூசி மருந்துகளை அனுப்பியுள்ளது. கர்

நாடகத்துக்கு இரண்டரை லட்சம், குஜராத் துக்கு இரண்டு லட்சம் என்று பட்டியல் நீள் கிறது. மிக் இன்ஸ்டிடியூட்டைப் போன்ற இதர இன்ஸ்டிடியூட்ட்களும் தடுப்பூசி மருந்தை நாடெங்கிலும் அனுப்பிய வண்ணம் உள்ளன.

சென்னை மிக் இன்ஸ்டிடியூட்டில், மஸ்லப்பிரதேசங்களிலுள்ள சீதோஷன் நிலைமைப் போல் செயற்கை முறையில் சுட்டுப்படுத்தப்பட்ட சீதோஷன் நிலையில், தடுப்பூசிகள் தயாராகின்றன. இனாபா, ஒபாவா என்று காலராவில் இருவகை உண்டு. இந்த இருவகைக்குரிய கிருமிகளையும் சம அளவில் கலந்து தடுப்பூசிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஒரு சி. சி. தடுப்பூசி மருத்தில் சுமார் பன்னிரண்டு மில்லியன் கிருமிகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு துபுக்கும் அரை சி. சி. மருத்து, ஊசி மூலம் செலுத்தப் படுகிறது.

ஊசி போட்ட இடத்தைச் சுற்றி, வலி, வீக்கம் ஏற்படக்கூடும். இரண்டு நாட்களுக்கு வேகாக ஐரம் வரக்கூடும். மிகச் சிறிய கைக் குழந்தைகளுக்குக் காலரா தடுப்பூசி போடுவது விரும்பத் தக்கதல்ல. இத்தகைய குழந்தைகளை நோயிலிருந்து காக்க, சுத்தமான உணவையும், பத்து நிமிடங்கள் தொடர்ந்து கொதிநிலை நீடிக்கும்வரை காய்ச்சி, அறையைத் தீரையும் கொடுத்தால் தல்லது.

பெரியவர்களுக்கும் உடுமானவரை ககாதாரக் குறைவான இடங்களில் உணவோ பாணங்கனோ அருந்தாமல் இருப்பது தல்லது. நோரட்டல்களில் பரிமாறுபோர், கைவிரல்களை டம்பளர்களுள் முக்கியபடி தண்ணீரை எடுத்து வருவது கஜமான காட்சி. மிகச் கலபமாகக் காலரா பரவும் வழி இது.

கழிப்பறைகளைக் கிருமிநாசினி கொண்டு சுழலுவதோடு, கழிப்பறைக்குப் போய் வத்தபின் கைகளை தல்ல சோப்பு போட்டுக் சுழலுவதையும் வழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நோரட்டல் பணியாளர்கள் இந்தச் ககாதார முறைகளைக் கையாண விட்டால் கிருமிகளை எளிதில் பரப்பிவிடுவார்கள்.

தடுப்பூசி போட்டுக் கொண்டால் ஆறு மாதங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். அதன் பிறகு மீண்டும் காலரா வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு முறை காலரா வரப்பெற்றவர்கள் மீண்டும் அந்த நோயால் பாதிக்கப்படவும் கூடும்.

நிரந்தரத் தீர்வுக்கு வழி பொது ககாதாரத்தை மேம்படுத்துதலும், தூறு சுதவிரதம் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் விநியோகமும் தான். இதை அடைய அரசாங்கத்தை எதிர் நோக்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை!

தசவல்கள்: டாக்டர் கே. ரகுராம்

தொகுப்பு: எஸ். வி. என்.

ஆப்பதிலும்

சூர்யா - கிரண்

தமிழ்
திரைப்படப்
முயற்சிகள்

கமிஷனர் ஸார்!
கமிஷனரைப் பிடித்து
விட்டோம்!

உடனில் அமைல் ஏதிக்
காமிஷனரைப் பிடித்து
விட்டோம்.

தலைவர்,
காமிஷனரை
அழைப்பேன்.

இந்தக் காலத்தில் ஒரு
தயார் வந்திருக்கிறேன்.
முதலில் இரண்டு-ஆயிரம்
இரண்டாயிரம், நேரம் நான்குமணி
அழைக்கப்பட்டது.

இதை
நியமிக்கப்
பெற்றது.

கமிஷனரைப் பிடித்தது
தேன். ஏழு பேர் டைரக்டர்
வந்திருக்கிறார்கள். டைரக்டர்
தென். ஆனால் கமிஷனர்
காமிஷனரைப் பிடித்து
பெற்றது.

கமிஷனர்
காமிஷனர்
காமிஷனர்.

இந்தக் கமிஷனர் பதவி ஆரம்பித்தது
தயாரில் நான் காமிஷனரைப் பிடித்து
பெற்றது.

இந்த கமிஷனரைப் பிடித்து
காமிஷனரைப் பிடித்து
பெற்றது.

வீவசாயப் புரட்சிக் வீத்தும் பண்ணை

நீங்க மாகரல் கொடுத்துவேர்த்து வந்திருக்கோங்க... ஜே 13 வாங்கிடுப் போகலாம்னு வந்தோம்...
 "அப்படியா! சந்தோஷம்! மாகரல்ங் கெது...?"

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து நாற்பது கிலோ மீட்டர் தூரத்துவ இருக்குங்க...

"அடையப்பா அவ்வளவு தூரத்து வெகுத்து வந்திருக்கீங்க... ஒரு கார்டு போட்டிருந்தா பதில் எழுதியிருப்போமே."

"இல்லைங்க, எங்களுக்கு ஜே 13 இப்ப அவசியம், அவசரமா வேணும். அக்கம் பக்கத்துவ எல்லாம் கிடைக்கலை. தீங்க தான் உதவி பண்ணணும்."

"அட்டா! நான் உதவியளிக்கக் கூடிய வசதிகளை ஜே 13 முழுக்கத்திர்த்து போகவே இருந்தாலும் எங்க கொடுக்கப்போகத்துக்கு

வச்சிருக்கிறதுவ கொஞ்சம் தூரோம். ஆனால் நீங்க போட்டு எல்லாருக்கும் குடுக்கணும். செல்வந்தா உத்தரவாதம் குடுத்தா தர்றோம்."

"கண்டிப்பா கொடுக்கறோங்க..."

"தவறு! ஆயில் ரூமுக்குப் போய் அங்க கிலோ தான் தரச் சொன்னேன்னு கேட்டுப் பணம் கட்டிட்டு வாங்கிக்குங்க.

மேற்படி உரையாடல் தடைபெற்றது சென்னையிலிருந்து சுமார் முப்பது ஸமய் தூரத்தில் உள்ள ஜே பண்ணையில். (பழைய மகாபலிபுரம், பாளையிலிருந்து வண்டி தூருக்குப்பிரிவும்கிளைச்சாலையில் உள்ளது ஜே பண்ணை.)

ஜே 13 - ஐத் தேடி வந்தவர் ஒரு கெ. விவசாயி.

அது என்ன ஜே 13 என்கிறீர்களா? அது தான் ஜே பண்ணையில் உருவாக்கப் பட்டுள்ள புதிய, சூறுவிய கால நெல் ரகம். மற்ற நெல் ரகங்கள் 120 முதல் 180 நாட்கள் வரை எடுத்துக் கொள்ள, ஜே நெல் ரகத்தில் அறுவடைக்குத் தயாராகிவிடும் இத்தரகத்தை எந்தப் பருவத்தில் வேண்டுமானாலும் உயிரி டலாம். குறைந்த செலவில் நிறைந்த மக சூனைய அளிக்வும் சிறந்த நெல் ரகம் என்று பரவலாக அங்கொரம் பெற்றிருக்கிறது.

ஜே பண்ணையில் உருவாக்கப் பட்டுள்ளதால் ஜே 13 என்று பெயர் சூட்டப் பெற்ற இந்த ரகத்தில் பூர்வீகம் சிலிப்பென்ஸ் தாடு. அங்குள்ள International Rice Institute இலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட பதினேழு வளர் வகைகளைத் (seedcultures) சேர்த்துப் பார்த்ததில் பதில்முன்றாம் எண் ரகமே

எல்லாப் பருவங்களுக்கும் மண்வாசு களுக்கும் ஏற்ற ரகமாகக் கண்டறியப்பட்டது. அந்த ரகத்தை நக்க முறையில் பயிர் செய்து விதைக்க விட்டு, பொருளாதார ரீதியிலும் விவசாய ரீதியிலும் நல்ல ரகமென்று ஊர்திரிப்படுத்தி, ஜே 13 என்று அதற்கு நாம கரணமும் செய்து, அதனைப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்த பெருமை ஜே பண்ணை என்பே சாகும்.

சென்ற ஆண்டு ஜே பண்ணையினிருந்து ஜே 13 வித்துக்களைப் பெற்றுச் சென்ற கார்த்திரோம் பல்கலைக்கழகத்தினர் அதன் அருமைபெருமைகளை வெகுவாகப் புகழ்ந்து ஜே பண்ணைக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளனர். ஜே 13 ஐப் பிரபலப்படுத்திச் சுற்று வட்டாரத்து விவசாயிகளிடம் விதைகளை விநியோகிக்கப்போவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

விவசாயி, விவசாயி, நுகர்வோர் என்று எல்லாத் தரப்பினரையும் திருப்திப்படுத்தும் நுண்ம் படைத்த ஜே 13 இன்று தமிழ்நாட்டெங்கிலும்கமார் ஒருவட்சம்ளக்கி பரப்பில் பரிசிடப்பட்டு வருகிறது.

மேட்டூரில் நீர்மட்டம் குறைவாக இருப்பதால் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளை ஒரு போகம் மட்டுமே பயிர் செய்யப்படி தஞ்சை கலெக்டரே அறிவுரை கூறியுள்ள இத்துருவத் திய்தான் ஜே 13 போன்ற குறுகிய கால நெற்பயிரின் அருமை பெருமைகளை நன்கு உணரலாம். இதனைப் பயிரிடுவதால் நூறு நாட்களுக்கு ஒரு மக்குல் பெற்று அடுத்த சாகுபடியையும் மேற்கொள்ள நிறைய சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன என்று கூறுகிறார்கள் ஜே பண்ணையில்.

நீங்கள் ஜே பண்ணைக்குச் சென்றிருந்த போது, ஜே 13 விதைகளை வாங்க வந்த மாகரல் விவசாயியைப் போலவே பல சிறு விவசாயிகள் ஏற்றெந்த பயிர்களை விளைவிக்கலாம் என்று முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று அறிவுரை கேட்க வந்தனர்.

நீங்கள் சொன்னது போலவே என்னு போட்டோமுங்க. நீங்க உத்தரவாதமா சொன்ன எட்டு மூட்டையைக் காட்டிலும் இரண்டு மூட்டை அதிகமாகவே கிடைச்சிருக்கு. போன வாரம் பெய்த மழையில் நல்லா உழவு ஒட்ட முடிந்தது. அடுத்தபடியா என்ன போடலாம்னு கேட்டுக்கத்தான்

* மாகரலிலிருந்து வந்த விவசாயிகள் பண்ணை அலுவலரிடம் ஆலோசனை கேட்டுறார்கள்.

வந்தேன்" என்றார் ஒருவர்.

"ஏங்க, சூரியகாந்தி போட்டா நல்ல வாய்க்கிடைக்கும்னு சொல்றாங்கனே. அதை எப்ப, எப்படி பயிர் செய்யலாம்னு கொஞ்சம் சொல்லுங்கனேன்..." — இது மற்றொருவர்.

"போன முறை கடலை போட்டேனுங்க காய் சரிவாவே புடிக்கலை. உங்க பண்ணையில் காண்டிச்சாங்க— காய் நல்லா புடிச்சிருக்கு. நல்ல தெரின காயாகவும் இருக்கு அதுக்கு என்னங்க பண்ணணும்?" — இது மூன்றாமவர்.

இப்படி நுய்வொரு சிறு விவசாயியும் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கெல்லாம் மிக மிகப் பொறுமையுடனும் சடுபாட்டுடனும் விளக்கமாகப் பதிலளித்தார் ஜே பண்ணையின் தலைமை விவசாயப் — பொருளியல் வல்லுனர் எஸ். எஸ். நாகராஜன். சந்தேகங்கள் தீர்க்கப்பட்டு விவசாயிகள் திருப்தியுடன் விடை பெறுவதைக் கண்டோம்.

"அறுசரணை ஆராய்ச்சியே ஜே பண்ணையின் முக்கியமான நோக்கம்" என்றார் நாகராஜன்.

"அறுசரணை ஆராய்ச்சி என்றால்..."

ஜே - 13
100 நாள் கிளப்
'J' - 13
SHORT TERM CROP

புரட்சிப் பணிகளை உபயோகிக்கும் பணிதான்.

"அயல் நாடுகளில் விஞ்ஞான ரீதியாக நிறைய ஆராய்ச்சிகள் செயல்பட்டு விவசாயத் துறை நிறைய முன்னேற்றிவிடுகிறது. நாளும் அயல்புபோது அயல் நாடுகளிலிருந்து விவசாய தானம் பெறுகிறோம். ஆனால் அங்கிருந்து பெறும் ஆலோசனைகளையும் அதிபுரைகளையும் பயிர் செய்வதில் முறைகளையும் நாம் அப்படியே கடைப்பிடித்தால் அவை முற்றிலும் நல்ல பலனைத் தரமாட்டா. நமது நாட்டிற்கு, அயல்வழி தேர்தலிற்கு ஏற்ப, சீர்தொண்டித்துக்கு ஏற்ப, மண் மற்றும் தண்ணீர் வளங்களில் தன்மைக்கு அனுசரணையாக அம் முறைகளை நாம் மாற்றி வடிவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி உருவாக்கப்பட்டது ஜே 13 நெல் வகை.

"அயல் நாட்டு முறைகளை மட்டுமே அனுசரணை ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திவிடுவதும் என்பதில்லை. நாங்களை இங்கு பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு அனுபவ பூர்வமாகச் சில உண்மைகளை ஊர்ஜிதப்படுத்திவிடுகிறோம். என்னென்ற வித்துக்களை இறக்குமதி செய்வதில் நம் நாடு ஏராளமான அங்கியச் செலாவணியைச் செலவிடுவதால் வேளாண்மைப் பணியில் வீணாகிவிட்டால் வேளாண்மைப் பணியைச் செலுத்தியுள்ளோம். நிலக்கடையைப் பறிசா விதைப்பதற்குப் பாரம்பரியமாகக் கையாளப்பட்டு வரும் முறை ஒன்று உண்டு. சைர ஒட்டிச் செல்லும் விவசாயி அதன்

தடத்தில் விதைகளைத் தூவியபடி வருவார். இந்த முறைகளைக் காட்டிலும் ridges and furrows method அதிகவரு பாத்திகட்டி, ஆட்களைக் கொண்டு விதைகளைத் தனித்தனியே ஊன்றச் செய்யும் முறை மிகச் சிறந்த பலனைத் தரும் என்று கண்டுள்ளோம். சிறிது அதிகம் செலவானாலும் இவ்வாறு பயிரிடப்பட்ட செடிகள் நல்ல தேரீய காய்களை அதிக அளவில் எழும். (அட்டைப்படம் காண்க)

"மேலும் காய்கறிகள் பயிரிடுதல், கொடியா மா போன்ற பழ வகைகள் ஆவியவற்றிலும் ஆராய்ச்சிகள் செய்துள்ளோம். மா சாகுபடியில் நாங்கள் ஒரு புரட்சியைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நெடுகநிமிர்ந்திச் சொல்லலாம். மிக மிகக்குறைந்த தண்ணீரையே செலவிட்டு, மிகத் தரமான சமரர் 1700 ருமானி மாமரங்களை இருபது ஏக்கரில் வளர்த்திருக்கிறோம். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஐந்துறு முதல் அறுநூறு ரூபாய் மட்டுமே செலவிட்டு மூலாகிரம் ரூபாய் வரை வரபம் பெற முடிகிறது என்பனளாய்.

"ஜே பண்ணையில் தடத்தப்படும் ஆராய்ச்சிகள், பல்வேறு பிரதேசங்களுக்கு ஏற்ற பயிரிகள் என்ன என்பதைக் கண்டறித்து அவற்றைக் குறைந்த செலவில் பயிரிட்டு, திறந்த மகசூல் பெறுவது எப்படி என்ற முடிவைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம்.

"அப்படி முடிவு செய்வதற்கு முன்னர், வினைவிக்கப்படும் பொருளுக்கு மார்க்கெட்டில் வரவேற்பு இருக்குமா, தரத்தில் அது உயர்த்து இருக்குமா, மற்றும் அதனைப் பயிரிடுவதில் சந்திக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள், (risk) என்ன அவற்றை எப்படிச் சமாளிக்கலாம் அவ்வது சமாளிக்க முடியுமா, போன்றவற்றையும் ஆராய்ந்து முடிவு செய்கிறோம்.

"இதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி கூடத்தில் செய்வதில் நிறத்தவெளியில் செய்கிறோம்—விவசாயிகளுக்கு நிதர்சனமாகக் காட்டுகிறோம். அவர்கள் வந்து பார்த்துத் திருப்தி யடைந்து, நாங்களும் அம்முறைகளை மேற்கொள்வோர்கள்.

"விவசாய தேர்த்து இன்றி ஏராளமான ஆராய்ச்சிகள் செய்து, சிறு விவசாயிகளின் தலையுக்காக இவ்வாறு ஆலோசனையும் குறைந்த

தபட்ச விஸையில் விதைகளையும் வழங்கி வரும் ஜே பண்ணையில் வரலாறு கவை பாண்டி.

டாஃபே என்ற டிராக்டர்கள் மற்றும் விவசாயக் கருவிகள் தயாரிக்கும் திறுவனத்தைத் தோற்றுவித்த தொழிலதிபர் அனந்த ராமகிருஷ்ணன் ஒரு முறை மஹாபலிபுரம் மாவட்டத்தில் தாக்கதிற்கு இனதீர் பருக ஒரு கிராமத்தில் திறுத்தினார். அவ்விடத்தில் திவம்விஸைக்குத் தரப்படவுள்ளதை அறிந்து அனதலாங்கிப்போட்டார். டிராக்டர்களைச் சொதித்துப் பார்க்கவும் வழங்குகவாளர் களுக்குச் செயல்முறை விளக்கம் காட்டவும் பலன்படும் என்ற தோக்கில் வாங்கப்பட்டு அந்த நிலம் அனந்தராமகிருஷ்ணனின் மனத்தில் கருவான ஒரு கனவுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கவும் உதவியது. சிறு விவசாயிகளின் வாங்குகைத் தரத்தை உயர்த்த ஏதேனும் செய்ய வேண்டும் என்ற அவரது நீண்ட நான் ஆடிசையை நினைவேற்றியது. அவரது தாக்கத்தை நீர்த்த அத்த பூமி இன்று பல டாஃபே பேரின் பதி நீர வழி சொல்லித் தருகிறது. பதீர் வகைகளில் ஆராய்ச்சி செய்கல், புதிய வகைகளை அறிமுகப் படுத்துதல், பதீர் கழற்சி மற்றும் பதீரிடும் முறை களைப் பற்றி ஆலோசனை வழங்குதல் போன்றவற்றைக் கடந்த நாற்பது ஆண்டு களாகச் செய்து வருகிறது ஜே பண்ணை. அதனைத் தோற்றுவித்த அனந்தராம கிருஷ்ணன் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே அதன் செயல்பாடுகளைக் காண முடிந்தது. அவர் காலத்துக்குப் பிறகு அவரது மகன் விவசாயத்தின் கவனிப்பில் வளர்ந்தது பண்ணை. 'லிம்பலன்' என்ற ஆங்கிலேய திறுவனத்தில் பணிபாற்றியபோது அனந்த ராமகிருஷ்ணனை ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் 'ஜே' என்று அன்புடன் அழைப்பது வழக்கமாம். அவர் திணைவாக, அவர் ஆரம் பித்த பண்ணைக்கு 'ஜே' பண்ணை என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது.

டிராக்டர் வாங்குவோருக்கும் டிராக்டர் விநியோகவாளர்களுக்கும் பதீர்சி வழங்கும் தொக்கிவிருந்தும் ஜே பண்ணை விவகிவிட வில்லை. இந்தியா முழுவதிலிருந்தும் டிராக்டர் விவாபாரிகள் தங்கள் பிரதிநிதிகளை ஜே

பண்ணையில் பதீர்சி பெற அனுப்பு கிறார்கள். இதைத் தவிர டாஃபே திறுவனத் தின் விநியோகப் பிரிவு அதிகாரிகள் மற்றும் இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள விவசாயக் கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆகியோரும் பதீர்சிக்கு வருகின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் டிராக்டர் வாங்கப் போகிறார்கள் என்ற உத்தரவாதம் இல்லா விட்டாலும், தங்கும் வசதி, மதிய உணவு, போக்குவரத்து போன்ற பல சௌகரியக் களைச் செய்து கொடுத்து இவ்வசப் பதீர்சி அளிக்கிறது டாஃபே திறுவனம். இப் பதீர்சி முகாம்கள் தாங்கு முது அது வாரங்களுக்கு துக்கின்றன. பதீர்சிவிற்கும் திபுணர்கள் பல மொழிகள் அறிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். டிராக்டர் மற்றும் அதன் இணைப்பு உபகரணங்களை உபயோகிப்பதற்கு மட்டு மின்றி, பராமரிக்கவும் பழுது பார்க்க வும் கற்றுத்தருகிறார்கள். இந்தப் பதீர் சிக்கென்பே சில டிராக்டர்க்கள் குறுக்கி லும் தெடுக்கிலும் வெட்டப்படும், பாக்கி பாக்கமாகப் பிரித்து வைக்கப்படும் இருந்தை. கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் உள்பட அனைகம் விவசாயக் கல்லூரிகளிலும் பல கவைக் கழகங்களிலும் மாணவர்கள் பதீர் வதற்கு டிராக்டர் வசதி விடைபாது. இத் திஸையில் ஜே பண்ணையில் வழங்கப்படும் பதீர்சியின் மதிப்பு பன்மடங்கு உயர்கிறது. நாங்கள் சென்றிருந்தபோது டாக்டர் து.து.டி வினிருந்து ஒரு மாணவர் பதீர்சிக்கு வத்

பாக்கித் குறுக்கும் தெடுக்கால்.

உத்தரவாதம்.

திருத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பரிச்சிஸ்யப் பெறப் பவற்றாறு மானவர்க்குப் போட்டி போடுகிறார்கள். அவர்களுள் சிலரை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து வெகு சிறந்ததையுடன் பரிச்சிஸ்யரிக்கப் படுகிறது.

தற்போது டாக்டரே நிறுவனத்தில் plenary மற்றும் co-opted members சிலர் பொது மேலாளராக உய்வ மல்லிகா ஜீவிவாசன் மூன்றாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். சிவசைலத்தின் மகனான இவர் தமது தாத்தாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை வியந்து போற்றினார்.

ஜே பண்ணை அவருடைய (அடுத்த ராமனிருஷணன்) மனோரதம். அது நிறையேறியதைப் பார்க்க அவர் இல்லை. சிவசமயங்களில் அதற்காக நாங்கள் ஒதுக்கும் தொகை மிக அதிகமானதாக, பொருளாதார ரீதியில் தக்க பலன் தராததாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் வட்சிவ நோக்கோடு இந்த முயற்சியில் இறங்கியதால் அந்தப் பாரம்பரிய நோக்கைப் போற்றி, செலவைப் பொருட்படுத்தாமல் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறோம். இன்னும் சொல்வப் போனால் இதைப் போன்ற பல பண்ணைகளை நாடெங்கிலும் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே பல ஊர்களில் 'shelters' என்று அழைக்கப்படும் (சந்தை என்ற சொல்லின் திரிபே இது) கூட்டங்களை நடத்தி வருகிறோம். இவற்றுக்கு வரும் விவசாயிகள் டிராக்டர்

களைப் பற்றிய சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதோடு பனர் முறைகளைப் பற்றிய ஆயோசனைகளையும் பெறுகிறார்கள்." என்றார் மல்லிகா.

விவசாயம் செழிக்கவும் விவபார ரீதியாகக் கொழிக்கவும் அடிப்படையான தேவைகள் மூன்று: உழைப்பு, விஞ்ஞான பூர்வமான அணுகுமுறை மற்றும் பொருளாதார நிர்வாகம். இவற்றுள் முதலாவது தமது விவசாயிகளிடம் நிறையவே இருக்கிறது. இரண்டாவது ஒரு சில, கல்லியறிவு படைத்த விவசாயிகளிடம் காணப்படுகிறது, மூன்றாவது தம் விவசாயிகளுக்கு அடிபோடு பழக்க மில்லாத ஒன்று.

இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது தேவைகள் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால் கல்வி அறிவு பரவலாக வேண்டும். ஆனால், கல்வியறிவு சென்றடையாத இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்த எளிய விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடியவை ஜே பண்ணை போன்ற அமைப்புகள்தான். அதன் அமைதி ததும்பும், பசுமையான சூழலில் விவசாயப்புரட்சியின் வித்துக்கள் நிறையவே ஊன்றுப் பட்டிருக்கின்றன.

— சீதாரவி

மேல்கட்ட வண்ணப்படங்களும் மற்ற படங்களும்:

கே. வி. ஆனந்த்.

சிவஞ்சி கிஷ்டிஸ்...

**தீர்ப்புக்காவல்க்கும்
ஆண்க்கும்
இக்கமிஷ்னர்க்கும்!**

அடுத்த
இலவச இணைப்பு
— அமரர் கல்கி
எழுதிய குறுநாவல்
4.9.88
கல்கி இதழுடன்
கிடைக்கும்.

— மெத்தவக் கட்டுரை

காம்ப்ளான் சாம்பியன்கள்!

"ஆரோக்கியமான முழுமையான உடல் வளர்ச்சிக்கு
உன்னதமானது காம்ப்ளான்."

-அனிதா

P. M. S. S. S. S.
சென்னை நகரம்

அனிதா - இம்மாதிரி இளைஞர்களின் நீக்கல
நிறைமைய வளர்ச்சி உதவுகிறார் அனா
காம்ப்ளான் சாம்பியன்கள் செய்கிறார் காம்ப்ளான்,
ஆரோக்கியமான முழுமையான உடல்
வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. காம்ப்ளான் உடலுக்கும்
நினைவிற்குக்கும், உலகம் வளரும்
குழந்தைகளுக்கு உதவியாகிறது காம்ப்ளான்

காம்ப்ளான்

வியர்க்குருவிலிருந்து திவாரணம் பெற
டால்கம் பவுடர் போதாது, நைஸில் வேண்டும்.

நைஸில் உபயோகியுங்கள்.
வியர்க்குருவிலிருந்து விசைவில் திவாரணம் பெறுங்கள்.

கதையில் இருந்துக்கலையவுள்ள பவுடர் இது வியர்க்குருவில் எத்தத் தொக்கவெலிவி ருத்தும் உடனடியாக திவாரணம் அளிப்பதற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டதாலும் டால்கம் பவுடர்களைப் போலன்றி, சித்திரனை மோசனவதைத் தடுப்பதுடன், வியர்க்குரு பரவுவதிலுள்ள எதிர்த்தும் எதிர்த்து

1. அனைத்து பீதிய வியர்வை ஏற்படுவதைத் தடுக்கிறது
2. வியர்வையை உதிர்க்கிறது
3. தூர்நாற்றம் ஏற்படுத்தும் கிருமிகளை அழிக்கிறது
4. எருமத்திற்கு இடமளிக்கிறது

“செலாண்மை” - இன்று படிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. நல்ல ஆறுபாட்டில் எப்போதும் செலாண்மை கொண்டு விழிப்புமிருந்து, எதைதான் விசேஷமாகும்: நுழையுமா? காட்டுவது எதைதான் ஏதோ ஒரு சம்பவத்தில், மேலாண்மையில், தன்னுடையதில் தன் செலாண்மை எதைதான் என்ன முடியும். இதை ஒரு திட்டத்தில் விழிப்புமிருந்து செலாண்மை நடைபயிப்பதில் என்னுடைய எதைதான் என்னுடைய எதைதான் இருக்கின்றன. எதை ஆகியிருந்து என் தனிப்பட்டவர்களை.

தலைப்பின் பொருத்தத்தை மீறுவது தகு
வது. சிலை என்னதான் தலைப்பின் களையாகியு
தலும் கையெழுத்து சந்தைதான் தெளிவித்தால்,
அதன் தரம், இத்தகைய அடித்துக் கைய தாக்கி
பாதித்திதான் என் பதை என்னுமையில் மனம்
குழுவிறதே. என்றாலும், உண்மை அப்படித்
தான் இதை இத்தகைய தாக்கிதான் பொருத்த
தரம் அறிவதன் வகுத்த தாக்குதல் என் தி
பதில்பாடியும், சற்று சித்திதான் கை வெளிப்
படுத்தியது. எழுதியதற்கும் சித்திதெளித
தற்கும் பதாட்டுதல்.

நடவாரம்: மேலாண்மை-4, கல்வி, வி. தகவல்கள்/பிரதேசம்.

9. சத்தியப்பிரியம் என்ற இளைஞன் பரிகர் என்ற
— “சத்தியம்” என்ற தலைப்பு அளித்தது. அதைச்
சென் லூசுரன் கல்கெயின் என்பவன் என்பவரின்
சங்கீதம் திறமையுடைய அமைதி அமைதி செய்து
இருந்தார். ஈ. செ. அந்தக் காலத்தில், அதை அமைத்து
சங்கீதம் செய்து தந்திருந்தார் இருந்தார்.
அந்தப் பரிகர். மகன்.

மக்களையே பரமபூதகருவேனென்று உணர்ந்து கொள்ளுமா? கோபனியை வரத்தே திருத்த வேண்டியவர்களை ஆட்சியைச் சார்ந்த ஆட்சியை வர விட்டால் வேண்டியவர்களை வரவிட்டால் திருத்த தரவில்லை என்று பரிந்துரைகள் குறிப்பிட்டு வருகின்றன. அரசியல் துறையிலிருந்து வரக்கூடியவர்களை வரவிட்டால் திருத்த தரவில்லை என்று தெரிவிக்கிறது. திருத்த வரத்தே தருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறது.

[illegible]

9. சென்னை ஸ்டாப்ச்செட் அருகே நிலம் பெரிதும் உட்ச்தீர ஒட்டல் கட்டுவதற்குப் பண்பாண வநிப்பணம் பரிகரமாகக் கஷ்டம் நுழைப் பதுப்பின 'கவி'யின் குழந்தை குரல் மேற்கு ஆளுநரின் தொழுகைகள் கிளவிப்பட்டது போலக் கிட்டுவது 3.9.64 அன்று மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் திருவர்க்கு அளித்த பேட்டியில், "புலாங்கனில் கஷ்டமானவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் ஆரம்ப மேல்நிலைப் பிழைதி கல்வியைப்பற்றி" என்ற திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துள்ளார். இது 'கவி'யின் எதிர்மேல் குழந்தைகள் கிட்டாத கார்ப்பெனல் வெற்றி எண் தெரிவிக்கக் கொண்டும், காரைக் கவிதி கிட்டுவதுபோல - 7.

செ. 'வாழ்க அறிவுநிலை பங்களைக் கற்க' என்ற
தூய்மைப் படித்தலும் அங்கு சென்று படிக்க வேண்டும்
போன்ற ஒரு பாடல் எழுப்புகிறது. அங்குள்ள மாணா
கர்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நேரங்கள், உயர்மானிய
பாடலையும் கொண்டு பாடக்கூடியவரே வேண்டிய
பிராந்தம் என்ற வகைக்குள்ளேயே இருந்தால்
எல்லாம் திறமைத்தன்மைக்குப் பொருத்ததா என்ற
படிக்க உற்பத்தியாகும்.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

2. இலங்கைத் தாய்நூலாக கிடைக்கக்கூடிய தழுவி வந்த கவிஞர், தம்மையே தழுவி ஒரு திரிமூர்த்தியாக விளங்கியிருப்பது உருமே. அப்படியொரு கவிஞர் மைய இலங்கைத் தாய்நூலில் இரண்டு நூல்-கள் எந்த உருமே உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன?

October 15, 1944, at the same place.

[illegible][illegible]

சுயமாக
சுரம்
கேள்வியிடது!

* 'கனகத் திருநல்' போய் எதிதாக வந்திருக்கிற சென்னையிலுள்ள கனகசபைக்கு பிரதானமான ஒரு பெட்டி இலாகா கருத்துக் கூறியது. அதைக் கனகம்.

Определено = 4, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843,

3. கனத்திற் றுணர்ச்சியும், தெளிவற்றதற்குக் கொள்
 சம் கொள்வதாகக் கனம் தீரணி வந்திருக்க இந்த
 நாள ட்டி. துதித் தவிற் று அருகிலித் த அற வற்ற
 கனத்தாறு வெளிநித் து கிசப் பெருகுத் தமே.
 இவ்வகையுட் டி. கி. கோ. சாது.

அதற்கு 'கலி' அல்லாதவின் 'அதர' வார்த்தை
ஒரு தரவாக, பல ஆண்டுகளுக்கும் முன் மீண்டு
மேற்குக் கலப்பினதோடு இப்போது பயத்தினாலு
ம்தோ டுதின படைப்பைப் பண்படுத்தி மேலும்
இன்பம் தருகிறது. தம் தனகுறிதலால் பெறத்
தீர்த்து ஆண்டு திரைவழிச் சாண்டி இந்தத் து
தரவும் மீண்டும் வெளிவராத விதமும் பெருமூலத்
தட்டுமூலம், இவ்வாறு தவறுதலாற்றிவருகின்ற ஈழநீ
தோடு, நமக்காவதும் உரிமையுடையது.

Distance = 12. பந்தோலி அப்பிரகாஸ்தியன்

[illegible]

Genus - II, Genotype produced

கல்கி

1988 ஆகஸ்ட் 21
வசர் 47 இதழ் 3
விபல ஆவணி 5

ஏழு கட்சிகளின் எழுச்சி ராஜீவின் வீழ்ச்சியாகுமா?

பிரதமர் பங்கதவாதின்கள் வைக்கும் முண்டுகளைக் காட்டிலும், விடுதலைப் புலிகள் வைக்கும் கண்ணி வெடிக்களைக் காட்டிலும் பயமாக வெடித்து ராஜீவ் அரசுக்கு மிகுந்த சேதத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருப்பவை வஞ்ச - காமாட்சி முண்டுகளே! போர்போரில் வஞ்சம், திருநாடு பேரம், கிரேக்கியோக்சு விவகாரம் இவற்றைத் தொடர்ந்து இப்போது நெலிகாட்டர் காமாட்சி சூப்பானிய திருவணம் ஒன்றிலிடம் பெறப்பட்ட கமிஷன் விவகாரமும் அப்பவத்துக்கு வந்துள்ளன. என்னெனம் மற்றும் இயற்கை வாயுத் துறையினருக்குக் கடலில் எண்ணெய்க் கிணறுகள் தோண்டும் பணிகளை வொட்டிப் பண்ணி ரண்டு நெலிகாட்டர்கள் தேவைப்பட்டன. இவை கடலிலில் தாற்பத்திரண்டு நெலிகாட்டர்களாக எண்ணிக்கையில் உயர்த்தப்பட்டன. தவிர, 'வெஸ்ட்லாண்டு நெலிகாட்டர்கள் தரமானவையல்ல, அவற்றையிடச் சிறத்தவை உங்கள்' என்று தரப்பட்ட பல திபுனர்களின் அபிப்பிராயங்கள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டன. வெஸ்ட்லாண்டு திருவணத்துக்கே ஆட்டர்கள் தரப்பட்டன. ஏன்? எதற்காக? இதன் பின்னணியில் இருப்பது யார்? பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்திலேயே இதுபற்றிக் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டு இத்தியானின் மானம் கப்பலேறியது. போதாக்குறைக்குப் பாதுகாப்பு அமைச்சரத்திலே 'தும்பது கிதயக் கணைக் காணோம், அதுபதைக் காணோம்' என்ற செங்கென் வேறு! இவற்றையிட மோசம், பிரதமரின் அமைச்சரத்திலேயே முக்கிய பதவி வகிக்கும் ஒருவருக்கும் சூப்பானிய திருவணம் ஒன்றுக்கும் உண் தொடர்பு. தொழில் துறாக்கமோ, விவாபாரமோ அறிவாத பெண்கள் இருவர் பாசுந்தர்களாக இருந்து ஒரு திருவணத்தை அடம்பித்து நடத்த, அதற்கு சூப்பானிய திருவணம் ஆறரைக் கோடி ரூபாய் தந்திருக்கிறது. அதுவும் அயல்நாட்டு வங்கியில் சட்டவிரோதமாகச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இத்தியானில் வசி செலுத்தும் பல கோடிக்கணக்கான மக்களின் வலித்தியைத் துன்புப் பெறப்படுகின்ற பணம் எதற்காக? யார் இதுபோன்ற அத்தினின் பின்னணியில் இருந்து ஊக்குவிப்பது? சில காலமாகவே தெரந்த தனக்கொவடகளுக்கு இத்தியத் தொழிலதிபர்களை நம்பிக்குக்க முடியாது என்று இ. கங்கிரஸ் தீர்மானித்து விட்டிருப்பதைத் தித்தர் சூழலில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இத்தியானில் ஓர் அமைச்சர் திருவணமில்லாதான் ஏழு கட்சிகள் ஒன்று கூடி, தேசிய முன்னணி என அமைத்துத் தேர்தலுக்குச் சந்திக்கத் தீர்மானித்துள்ளன. தங்களுக்கு ராஜீவ் முதியடிப்பது மட்டுமே தோக்கமாக இருந்து எனவும், தங்கள் அமைவரும் ஏதந்ததக்க அடிப்படையில் கொண்கங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன என்றும், செவத்திட்டம் அமைவும் என்றும் இவர்கள் உறுதி அளித்துள்ளனர். ஆனபோதிலும் ஐந்தா ஆட்சி அப்பாவுகில் முடிந்து போன சமீப சரித்திரம் தம் கண்ணில் சந்தேகவிதத்தை ஊன்றவே சென்றிறது. பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் தங்கள் உயதலையையிடப் புதிய கட்சிகள் வைக்கப் பெரிதான திருவணப்பார்களா? தங்கள் சொத்தச் செவவாக்கை இழந்தேனும் தேசத்தின் செவவாக்கை உயர்த்த முன்வருவார்களா? கேள்விக்குறிகள் அருத்தமாகவிழுவின்றன.

இருப்பினும் ராஜீவின் ஒரு மதேசாதிக்காரப் போக்குக்கும் ஆற்றலின்கையும் (எடுத்துக் காட்டுக்களை யன்றும் பட்டியல் போட அவசியமில்லை; அமைவரும் அறித்த வைவே) இத்தப் புதிய கட்சி ஒரு சேவலாக அமைவும் என்பதில் ஐயமில்லை. புதிய கட்சி நிலையான அரசைத் தருமா என்பதைவிட, ராஜீவ் தலைமைவிலான கங்கிரஸுக்கு ஓர் அங்கிச்சி வைத்தியம் செவ்வாய் அதுவே கூட வரவேற்கத் தக்கதுதான். 'ராஜீவின் தலைமை யில் சீழ் நாம் தொற்றுத்தான் போவோம்' என்று கங்கிரஸ்வாத்தர்கள் பலவே இன்று ஒரு ஆரம்பித்திருப்பது உண்மை. தம்பிக்கை இத்தது சேர்த்திருப்பது ராஜீவ்.

காலம் எதற்குப்பயிர்வகை. அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் ராஜீவ் தம்மைச் சிறத்த ஐந்தாவனாவியாவையும் தெர்வையானராவையும் திருபித்துக் கொண்டு, மக்கள் முன் மிகச் சிறத்த வட்சியம் ஒன்றைச் சமர்ப்பித்து, தாட்டை முன்னேற்ற அவர்கள் ஒத்துவழப்பைக் கோரிப் பெறவேண்டும். மக்களைத் தட்டிவெகுப்புவதுடன் தம்மையும் உதராகப்படுத்திக் கொண்டு ஊக்கமுடன், மட்சியே தொக்குடன் அவர் செவப்படவாட்டிகள் அவரை மக்கள் திராசரிப்பது திச்சம்.

"விட்டில் மங்க மன்னாவினா ந
இளரந்து என்னட போட்டுக் கொண்
த தீங்குகளை, என்ன விஷயம்?"

"பின்ன, என்ன ஸார்! விட்டில் என்ம
யல் சொற்றது நான்! அந்தக் குழிப்பை
யெல்லாம் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிப்
புகை பெறுவது அவர்!"

— ஸார்-ஜான்

"வாங்க அண்ணா! ரூட்டிக்குப் போம் ஆளுக்கொரு
காப்பி சாப்பிட்டு வருவோம்!"

"எங்கிட்டே பணமில்லையப்பா..."

"அதுக்கென்ன போங்க, அடுத்த நடவை சாப்பிட்டுக்கு
வோம்!"

"என் மனைவியை நேற்ற துணிஞ்சு விட்டிட்டேன்!"

"எப்படி?"

"என் கணவனு தூங்கிக்கொட்டு இருந்தா, இதுதான் சமயம்னு
விட்டித் தீர்த்துட்டேன்!"

— கருணா கோபால்காரி.

"உன்னோட வாழ்கிகளிடம் நான் நன்
பர்கள் வயல் லெட்டர் கொடுக்கிறதா?
சொல்லுறியோ? உன் நண்பர்களுக்கு
நாகரிகம் தெரியாதா?"

"தெரியாம என்ன? அவனை நான்
இருமணம் செய்வுக்கப் போறதில்
எல்லாம் சொன்ன பிறகுதான் தீர்
வைக்கி!"

— மனியன் தர்மலிங்கம்.

சாவி

21-8-88 சுதந்திர தினச் சிறப்பிதழில்...

மதுவண்ணகோபாலன்

எழுதும்

கள்ளழகர் காதலி

சமூகக்கிரக் தொடர்

ஆரம்பம்

தெய்வீக துளசியை
நாம் வணங்கும்
பொழுது அது நம்மை
ஆசீர்வதிக்கின்றது

எப்படி?

மரம், செடிகளுக்கும், உயிர்த்தத்துவம் உண்டு
என்று ஜகதீச சந்திர போஸ் என்னும் உலகப்
பிரசித்தி பெற்ற இந்திய விஞ்ஞானிபத்தோரண்பதாம்
நூற்றாண்டிலேயே கண்டு பிடித்துள்ளார்.

தாவரங்களுக்கும், பசி இருக்கின்றது
தாகம் இருக்கின்றது பாராட்டி பேசினால்
மகிழ்ச்சியடைகிறது.

திட்டினால் விசனமடைகிறது. என்பதை
கண்டுப் பிடித்தார். - தர்மச்சக்கரம்.

செடிகளில் தெய்வீக செடிகளை வளர்ப்பதை
போலவே நல்லோர்களுக்கும் கிராண்ட்
ஸ்வீட் வாங்கி கொடுங்கள்.

கல்யாண லாபவங்களுக்கு: சீர் முறுக்கு, சீர் முள்ளுத்
தேன் குழல், தேன் குழல், அதிரசம், திரட்டுப்பால்,
அப்பம், பருப்புத் தேங்காய் வகைகள் முதலியவை
செய்துத் தரப்படும்.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2-வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர்,

அடையாறு, சென்னை-600 020. போன்: 412557

சிவ் குமீர சிவ்

கீதா தலுக்கு ஜாதி ஒரு பிரச்சனை என் பது தமிழ் சினிமாவிற்காக அந்தக் காலத்தி லேயே கல்வெட்டியு் பொறித்த விஷயம். பாக்கிராஜ் இதே விஷயத்தை வேறு கதவு வுறியே அணுகிவிடுகிறார். இங்கு காதலில் பிரச்சனை இல்லை. கல்யாணம் ஆனதும் வெடிக்கிறது பூசம்பம். புதுஷன் தனியே பெண்டாட்டி தனியே. காரணம்? ஜாதி. ஜாதி. ஜாதி.

கல்யாண் மணவிலிக்கு இடைவில் இருக் கும் மென்மையான கூடல், கூடல், காதல், தாகம் எல்லாவற்றையும் கான்வராகிய வரைத்து பின்னால் தொங்கவிட்டு, முன் ணையில் ஜாதிப் பிரச்சனையைக் கதையால் கரண்டியுப் பார்த்திருக்கிறார் பா. ராஜ். புத்தி சாஸ்திரமான காதலிகளைப் பார்ப்பது கேள்வி: பாக்கிராஜ் எடுத்துக் கொண்டிருக் கும் ரிஸ்க் புரியும்.

ராவிதர் மகன் பின்னையவரைக் சாட்சி வைத்துத் திருட்டுப் பூனாக அணிவிரால். 'அய்யர் ஆத்து' அய்யா தலுவலில் ஜாதி மறைத் துத் தங்கி, அக்ரகாரத்திற்கு வேண்டப்பட் டவனாவிரால். கோவிலில் திருடிய தடுக்கல் கிவமாளப்பர்' இப் பூனாவை அணித்து

எறியும் பொது தடுக்கு. அவருக்கே அணி விக்கிறார்.

மனோரமா கோல்டு. ஒய்டு ஆக ஆக மறிப்பு. அய்வராத்து மாம்பூடன் தெருவில் நடந்து கொண்டே, ராத்திரி விஷயம் எனப் பற்றிக் கொஞ்சம் தக்கல், கொஞ்சம் குறுமடி எல்லாம் கலத்து வெட்டித் தள்ளுகிறார். கோபனா பத்தினி சாப்பலில் திரிக்கிறார். எங்கேயோ, ஸ்ரீதேவியையும் ஸ்ரீபகப்படுத் துகிறார். சாந்திரிகம் வேஷத்திற்காகவே சோமலாஜாஜ் இந்தனை வாருடம் வயர்த் திருக்கிறார்.

க்ஷணமாகையில் வசனத்தாலேயே திரித்த வேண்டிய பணக்கால் வேலை பாக்கிராஜ் திரு. திரித்துகிறார்.

ஜாதிப் பிரச்சனை விவகாரத்தை வெற் றியலையா எடுத்து, தகைக்கவைக் கண் ணாம்கைத் தடவி, செக் கை வைப் ப் ணத்து எனவுப் பாடல்லை. கான்ட்லி கான்ட் டும்கள். மற்ற எட்டுசைட்டரையைப் பாக்குத் துனால்க் சேர்த்துக் கருட்டிக் கொடுத்துக் கிறார் பாக்கிராஜ்.

பய்விடுக்கில் அங்கங்கே மாட்டிக் கொண்டிரு கறுத்தாமல் மட்டும் இருந்திருத் தால் மனம் விட்டே பாராட்டலாம்.

கூடரக்கல் பாவுமாரணாமோ! அவரைத் தேடிப் பார்த்தபொழு இடைக்கலிலை; எப் படியும் அடுத்த படத்தில் என்னுடையத் திடலாம்!

— ஜெனமன் மதன்

“ஆ.ம.ப.ர் கேள்வியைக் கேட்டு
வாங்குவதில்லையா நீங்கள்?
காப்புறை வேண்டுமென்று கேட்க
மட்டும் ஏன் தயக்கம்?”

புதிய **முடிஸ்**
ஒர்பிசெல்
வண்ணக் காப்பாற்றல்
எல்லா பூக்கள் மார்பாற்றல்
பெருமளவு

Moons
 Love Film
 Unreleased
 Version

ஆனின் உலகம்! அதற்கே உரிய
 பரத்தியை உரிமைகள்... உல்லாச
 வேலைகள்... அவற்றை முழுமையாக
 அனுபவிப்பதன்! தங்குதலின் நினைவு.
 தன்மையினை உடல் - புதிய முட்டில்
 உலையுடன்!
 அறி தான் இப்பாலியத் தொழில்
 நன்கு உரிமைகளில் உருவான
 புதிய முட்டில். மிக மெல்லியது
 அது உருவமானதும் கூட!

**தன்மையினை உரிமைகளோடு செயல்படுங்கள்
 முட்டில் வேண்டுகோளை கேளுங்கள்!**

இந்த துல்தான வேட்கை விமரிசை
 காப்புணரத் தயக்கிப்பில் உலகில் முதலிடம் வகிப்பவர்கள்!

நீர்ஸ்

மீதக்கும்

நீஸா

கவனிப்புக. ஷிப்பா, தீ என்ன பண்ணே...
நானைக்குக் காலவலிய சென்ட்ரலுக்கு
வந்துட்டே. கோவை எக்ஸ்பிரஸ்ல புறப்
பட்டுறாம். ஸ்டீஷனில நாளன்னிலிவேர்த்து
ஆசுட்டிப். கண்டைத் காப்பிடக் கூடாது.
கண்டைத் துக்கக் கூடாது. படம் முடிவற
துக்குள்ள ஓடம்புல சைத் போட்டே, அஸ்
வளவுதான்... வேற யாரையாவது ஒரு

ஷிப்பா கான்ட்
ராக்டிஸ் கைஸெழுத்
துப் போட்டான்.

அம்மாவை
நினைத்துக் கொண்ட
டான். எவ்வளவோ
தடுக்க முன்னும்
கண்ணில் நீர், கற்றி
இருந்தவர்கள் பாரிக்
காத ஒரு தருணத்
தில் கண்களைத்
துடைத்துக் கொண்டாள்.

வடரக்டர் இளம்
குமரன் முதல் கை
தட்டணவந்தொடங்கி
வைத்தான். கற்றி
இருந்தவர்கள்
சோகையாகக் கை
தட்டினார்கள்.
பிசுத்திரைத் தூர் ஓர்
மாகதின் நிரந்தரம்
கைதட்டலில் சேர்ந்து
கொண்டான். என்
மனுமறி ஸ்கீரினிங்
சிரிக்கப் பேசின
றான். ஆறப் போடு
றான். சிஷ்யஸ்
ஈப் பேசின
றான். முறைக்
கப் பேசின
றான். ஷிப்பா
விசுவாஸ் மது
மயிசுவாசத்தோடு
அந்த நகரம்
தூறிகளையும்
கொண்டிருந்த
றான்.

"பேராய்
கப்பா. அந்த
நகரம் பேராய்
பேராய்"

ஹீரோயினைத் தேடிக்கொண்டு நான் போய் த்
வேன்" என்றான் இளங் குமான். சாய்ந்து
கொண்டான். ஒரு திகிலோடைய உருவிப்
பற்றி வைத்துக் கொண்டான்.

அடக்கிடர் கால்ல முழந்து ஆசீர்வாதம்
வாய் தெய்வம்" என்றார் ஜூரிடர் ரத்தினம்.

பிஸ்பா இளங் குமானுக்குத் தெரிவாமல்

நாகத்தாந்தை விரியில் கொட்டு ஆதித்துக்
கொண்டிருந்த சச்சிதானந்தம் "என்ன?"
என்றான். பெஸ்' போட்டு இறுக்கிவிடுத்
தும் அவனுடைய பாய்ஸ் இடுபாட்டுக்குக் கீழே
இறங்கியிருந்தது. அணைந்திருந்த சட்டையில்
அங்கங்கே அழுத்தத்திடி, முழக்கைச் சட்டை
ஒதுபதும் கேர்த்தியாக மடித்து விடப்பப்
பிடுக்க, இன்னொரு பக்கம் மணிக்கட்டு
வரை மடிக்கப்படாமல் தொங்கிக் கொண்
டிருந்தது.

பிஸ்பாதான் இந்தப் படத்துக்கு
ஹீரோயின்" என்றார் ஜூரிடர் ரத்தினம்.
அவர் தரையில் பெருமையா, கர்வமா என்ன
என்று சரிவாகச் சொல்ல முடியாத ஒரு
பாவம்.

"அதுக்கெவ்வ?"

"நாஸுக்கு அஸுட்டோருக்குப் பொதுப்
பா... ணும்மாப் படுவே. வூட்டுக்குக் கானலில
கார் அணுப்பிட்டு நிற்கனா? உட. எம் பொண்
ணுங்க ரெண்டும் வரும். அதுங்களுக்கும்
செத்து... ஸா... சேர் கார்ல டிக்கிடப் பூக்
பண்ணிடுங்க..."

"போய்" என்றார் சச்சிதானந்தம்.
பென்சிலைக் காலைச் செருகிக் கொண்டு.
"ஒன் பிரான்ஸு இன்னும் ஃபர்ஸ்ட் ஹீன்
... நடிக்கவை. அதுக்குள்ள இந்தத் தாவு
... வராதியா? கார் எல்லாம் அணுப்ப

முடியாது. நீயும் ஒம் பொண்
ணும் வந்தாப் போதும். பட்டா
எத்தையே கூட்டிட்டு வராநே...
அவாவரியத்துக்கு ஆட்டம்
போட்டே அப்புறம் பெரு ரிப்
பெராய்டும். நீ சொன்னதை
... ரகட்டி கிட்ட சொல்வவா?"

ஜூரிடர் ரத்தினம் அவனுடைய இரண்டு
கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டார்.
"சும்மா ஒரு பேச்சுக்கு கொண்ணா உடனே
கோக்கக்கூறதா? டீரெயின் எத்தினி
மணிக் கு"

"கானலை ஆறு மணிக் கு. அஞ்சனாக்கு
ஸ்டேஷன்ல இருக்கணும்..."

"சரி... சரி..." என்றார். "பாய்ப்பா..."
என்று பிஸ்பாவைத் தேடித் திரும்பினார்.

பிஸ்பா பிடுந்தவிராஜனை தெருங்
கான். அவன் அவனை நோக்கி ஒவ்வொரு
அடியாய் எடுத்து வைக்க. பிடுந்தவிராஜ
னுக்கு மதுமதியே சாயிப் பெற்று எழுந்து
வருகிறாற் போல் இருந்தது. என் மதுமதி
இளங்குமரனின் காலில் விழவில்லை.

"ரொம்பத் தாங்குனாங்க" என்றான்
பிஸ்பா.

"எதுக்கு?"

"காலத்தால் உதவி செய்ஞ்செங்க.
ஞாலத்தை விடப் பெரித இல்லிங்கனா?"

"சிவிமால் நடிக்கற பொண்ணுங்க எல்

அவ்வளவு எதிர்த்து
முறைத்தான்.

பிடுந்திவிடுத்து
பார்த்துக் கொண்டு
இருந்த பிடுந்தவிராஜ்
"சே... அப்படியே
மதுமதி" என்ற
ரினைத்துக் கொண்
டான்.

"அதெல்லாம் ஒண்
ணும் வேணாம்.
நெறைய டேக் வாங்
காம. ஃபிரிண்டர்.
பிலன்ட் பண்ணாம நீ
"ன் வித்தைவைக்
காட்டு. அது வே
போதும் எனக்கு
என்றான் இளங்
குமான்.

ஜூரிடர் ரத்தினம்
பிரோடக்ஷன் மேனே
ஜனரத் தே டிப்
போனார். கைலில்
அழுக்காவ ஒரு நோட்
புக்கைத் திறந்து வைத்
துக் கொண்டு, பென்
சிலைல் ஏதோ எழுதி.

சுபா

லாம் பொம்மைகள் என்று தென்கதிட்டித்தேன். இப்பத்தான் துள்ள தெரிஞ்ச ஒரு பொண்ணைப் பாக்கறேன். துள்ள படிச்சிருக்கேனா?"

"கொஞ்சம் கொஞ்சம் நான் எதுக்கு வந்தேன் கறையையே மறக்கடித்திருவீங்க போல இருக்கு. நீங்க மட்டும் நான் பஸ்ஸ ஏறின சமயம் வந்து என் கைகளைப் புடிச்சி ஏறக்கி இருக்கவேன்னா என் சான்ஸ் போயிருக்கும். கஷ்டப் பாதையிலிதான் எங்க ஸ்பாஸிலியும், கங்குளாடித்தான் சான்ஸ் கெடைச்சிருக்கிறது..."

"நான் வேணும்போன சங்க கைகளைப் புடிச்சி ஏறக்கூங்க..."

"நான் நீங்க எங்கையப் புடிச்சுனாப் பத்தியா போயினேன். நாங்கக்குதானே சொன்னேன். நீங்க இந்த யூனிடில் என்னலா இருக்கீங்க?"

"எனக்கே தெரியலங்க. நானும் சங்களை மாத்திரான். சீடி ரெக்டர்..." என் தான்.

"சிரித்தான். சிரித்தான்.
"என் ஸ்ரீஸ்திஸ் பேசு சாத்தா. சிவ் மாய் பேசு அப்பா!"

"என் பேரைக் கேக்கறீங்கனா...? கூட ரகடர் கங்க எதிரில் ஒரு துணை எம் பேரைச் சொல்லிக் கூப்பிடலையே!"

"நீங்க என்னவோ போய்க்காரங்கெட்டிருடன் பதில் சொல்ற மாதி? முத்து முத்துண்டு சொன்னீங்க. எங்கதில் விழ வேயில்ல..."

"பித்திராஜ்! என்றான் பித்திராஜ். எதிர்பாரில் பேச்சை விடத்து கொண்டு..."

"அட, நல்லாருக்கே... அப்பா அம்மா வச்ச பேரா?"

"அனாசுத ஆசிரமத்தில் வச்ச பேசு" என்றான் பித்திராஜ்.

"அப்பா... வான்மா... ஒண்ணை எங்கல்லாம் தேடச் சொல்ற. ஆட்டுக்குப் போகோணாமா... டுனிமஸ்கிலாம் எடுத்து வச்சிக்க வேணாமா... ராணி, திலகாடி... டல்லாம் சொல்ல வேணாமா..." ஜூரிடர் ரத்தினம் பரபர தூலோடு வந்து சேர்ந்தார்.

"நானளக்குப் பாக்கலாங்க..." என் தான் அப்பா, கண்களில் மின்னிய வேதனை சொகத்துடன்.

"சரி" என்றான் பித்திராஜ்.

சென்ட்ரல் ரயிலில் கூடேஷன் காலை ஐந்தரைக்குத் துப்போண மகாமக்கிருந்தியா இடம் போலிருந்தது.

பித்திராஜ் மீனாட்சிபாரத்தில் இருந்த இரும்புத் துண் பக்கம் ஒதுங்கி எம்பிப் பார்த்தான். அப்பா தெரியவில்லை.

புரொடக்ஷன் மாஸேஜர் சத்திரைந்தம் தெரிந்தான். நேற்று போட்டிருந்த அதே சட்டை, அதே பான்ட்.

"பித்திரா... என்ன இங்க நிக்கறே?"

தீரில் மிதக்கும் திரை :

அத்திரைகள் ஒன்று :

ஒன்று மேல்மேல் ஐந்திரை ரத்தினத்தின் இரண்டாவது பெண் அப்பா சிவியாவின் ஸ்ரீஸ்திரை அறிமுகமாகப் போலிதோமா இன்னவா என்ற கவனமூடல் கூட ரகடர் இரண்டாவது தேடிப் போயினான்.

எப்போதுமே எச்சரித்துப் பேசும் இரண்டாவது இப்போது மகா எச்சரிப்பு இருக்கிறான். காதலம், அடுத்த பாத்நிதான கதை, நுட்பவசதிகள், இரண்டாவது கதை, அவன் கவனிக்க மாட்டானா என்ற எக்கத்துடன் சாதிருக்கிறான் பித்திராஜ். இன்னொரு காதல்காரை ஒன்றோடு வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை இரப்பான். ஓர் உணர்வான கதைகள் மனத்தில் இரப்பபடமாக வந்துவிட்டிருக்கிறது. கூட ரகடர் இரண்டு இரண்டாவது காதலித்திருக்கிறான். கூட ரகடர் அப்பாவுடனான ஒதுக்கி விட்டு, பித்திராஜை அழைக்கிறான். "சொல்லுங்கள் உன் கதைகள்" என்றிருக்கிறான்.

கனக்கு ஏ.பி. சேர் கார்லு சீட் ஸ்ரீஸ்திரை அழிக்குத்து ஸ்டாடர்டர் ஒண்ணை அவர் கூட வரச் சொல்லியிருக்காரு. என்றான். பித்திராஜின் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் மீனாட்சிபாரத்தில் ஓடினான்.

"இதோ வந்துட்டேன்" என்று மீனாட்சிபாரத்தில் முன்னவை நோக்கினான் பித்திராஜ்.

ஏறக்குறைய ரயில் விளம்ப முதல் மணி அடுத்த நேரத்தில் அப்பா தூரத்தில் தெரிந்தான். மீனாட்சியே ஐந்திரை ரத்தினம்.

அப்பா இரண்டு பெட்டிகளை, ஒரு கூடையைக் கனக்க மடியாமல் கமத்து ஓடி வந்தான். மீனாட்சிபாரத்தில் அத்தனை பேர் திறவில். அத்தனை இரைச்சல்களுக்கு இடையில் அப்பா மட்டும் ஓடிவந்திற மாதி! மீனாட்சி பித்திராஜிக்கு. அப்பா அங்கிள் மீனாட்சி ரத்தினம்.

பித்திராஜ் அவர்களை நோக்கி ஓடினான். பாதி மீனாட்சிபாரத்தில் அவர்களைச் சந்தித்தான்.

கொண்ட எக்காரிதான் "பாதி" என்ற தன் ஸ்டைல் மஸஸ் அலறையைத் தொடங்கியது.

"ஏறுங்க... எதிர்பாரு ஒரு பெட்டியில் ஏறுங்க... அப்பாறம் ஸீட், தேடிக்கலாம்" என்றான். அவன் கைகளிலிருந்து பெட்டிகளைப் பிடிக்கி ரயிலில் போய் ரான். கூடையை எடுத்து ரயில் பெட்டியில் வைத்துத் தள்ளினான். ஜூரிடர் ரத்தினத்தின் பெட்டிகளை வாங்கினான். ரயிலில் விதினான். ரயில் தூர அறம்பித்தது. ஜூரிடர் ரத்தினம் ரயிலில் ஏறினார். அப்பா ரயிலுடன் விழுவதாக ஓடி வரத் தொடங்கி. பித்திராஜ் அவன் இரப்பைப் பற்றித் தூக்கி ரயிலில் ஏற்றி விட்டான்.

இதுவரை நடந்தது....

அந்திசாலை இரண்டு:

பிரதமராகத் தை செவ்வியாள்:
மதுமி ஒரு தே நடுக்கைக் குழிப்பதும் போல்.
அழிவி. சிவராமன் ஒரு வளை படைக்காத இவையாகும்.
இருவருக்கும் காதல் வெராயன் தன் காதலை வறுமையின் அப்பா துக்கனாத்திடம் மிக துக்கமாகத் தெரிவிக்க. துக்கனாத்தும் சிவராமனிடம். "இவறு மறிக்கு அமைதனாக இருந்து அமைதல் பார்த்துக் கொண்டு போனதும்" என்று சொல்லிவர். மதுமிக்கும் சிவராமனுக்கும் அறிக்கை.
இந்த இடத்தில் கதைகள் நிறுத்துவோம் பிறகுதான் தான் இவையுரை கதைகள் ஆரம்பிய இருத்தியுரை தான் கொட்டி விடுவோனாக அகிலராமன் துடிக்கெழுப் நினைவில். அகிலராமன் எட்டிட்டுக்கொடுக்க காதலிக்கும் காதலிக்கும் உறத்தத்துடன் வெளியே போகிறாள். பிரதமராகத் துடிக்கெழுப் போகிறாள். "இதான் என் மதுமி" என்று அமைதல் அமைதல் வருகிறாள்.

"வாய்மையா... பிரதமராக... எப்போது இவ்வளவு நேரமா ஆகனக் காணும்... திரிபிராவிணை எவ்வளவு ஏதெ டுட்டிபாரமே... துக்கிடுகிறாயா இப்போ... ஆரம்பத்திலேயே இப்போ இருந்தேன்னா அவ்வளவுதான். பத்திரிகைக்காரனாக ஒன்றையும் அமைதல் யும் கொத்து கட்டி மாண்புரி மாண்புரி கொடுக்க எழுதுவாராக..."

ஒரு வந்து ஏறியதால் இருத்திராஜுக்கு இன்னும் முக்கிரைப்பு நினைவில்லை.

இவர்களுக்கும் பக்கத்தில் உட்காந்த தான். அகிலராமன் அவருடைய சீட்டுக்குப் போயிருப்பாரா என்று ஒரு செவ்வியல் கவனம்செய்தான். போயிருப்பான்.

"ஒரு பத்து கட்டுவோ... குழி... நம்ம ஆளுகனாய் பார்த்துக் குழி... காட்டி விட்டோரு நடுத்தடுத்த காதல் நம்மெல்லி ரிக்காதிருக்க. இவ்வளவு பிரதமர். நேத்து நிறுத்திய கதைகள் கண்டிப்பி பண்ணு... எப்போது நிறுத்தினோனா பகட்டுக்குக்கா?"

பிரதமராகத் அவன் கைமையில் அழுந்தான்.

"...மாமா சிவராமன் மது செவ்வியாள். ஆனா இதைல்லாம் நடக்கிற காதலில்லை. எட்டித காதலில் இருக்கறவன். தான் காதலான கனார்க் உங்க விட்டையும் ஒத்துக்க மாட்டாங்க. தெனறைய பிராப்தம் வரும் ஆனா ஏன் வக்கனா? பிரதமன் என் வாரணம்?"

"இல்ல சா" என்று அவசரமாய் மறுத்தான் சிவராமன். "எங்க விட்ட ஏற்கெனவே சொல்லிட்டேன். நேத்துத்தான் சொல்ல ணுமனா மதுமையப் பாக்கணும்னு எங்க விட்ட துடிச்சிட்டிருக்காங்க."

"சாரி சிவராமன் என் மனக்கூத்துப் பட்ட கதைச் சொன்னேன். முடிவு உங்க ஏண்டு பேர் விட்டத்தான் இருக்கு... உன்னா

மதுமி உங்ககோட துதான். அப்பாங்க கற எட்டிதான் என்னவ வக்க என் வார்த்தைக்கு மது மாவாந்த கொடுக்கணும்னு நான் எதிர்பார்த்தேன். உங்க கைக்கு போகிக்கற நகுதி இருக்கு. நம்மா! போகிச்சிட்டி ஒரு முடிவுக்கு வரங்க."

சிவராமனுக்கு மதுமி பெயர் மனம் குழித்த மாதிரி இருந்தது.

"சா... சா..."

"ஹலோ மில்டர் சிவராமன்"

நினைவம் இருந்து தரல் கேட்டது.

"மீட்டர் என்னதான் மதுமி"

"நா கையை டீடி அவன் கையை"

பற்றிக் குழிக்கினான். படுகெழு வயலுத் துக்கம். நினைவின் ஹலோ. மேலே

அவன் சட்டை. மேலே பாவாடை.

"ஆ... ஆ... மார்ட்ட... என்னான்."

சிவராமனுக்கு இறுக்கம் தளர்ந்தது.

முகத்தில் சிப்பி தெற்றியது.

"உங்க... என்னான்."

சிவராமன் மெல்ல எழுந்து கொண்டான்.

"...கொண்டிருமா மது?"

"அதுக்குக்கூட சிவா?" என்று மது

மேலிதான் ஏக்கத்துடன் கேட்டான்.

"இல்லைதான் தான் காவகாசமா

வரேனே" என்றான். எல்லோரிடமும்

பொதுவாய் ஒருமுறை சொல்லி விட்டு

அந்த வீட்டிற்கு வெளியேட்டான். மது

மதியும் வெளியே வந்து செருப்பை

அணிந்து கொண்டான்.

"..."

"கா... வரைக்கும்..." என்றான்.

வெளியே தள்ளாக இருட்டி இருந்தது.

காண நிறுத்திய இடத்திற்கு வந்தார்கள்.

"கொவமா சிவா?"

"உம்மேலவா?"

"..."

"எதுக்கு?"

"அப்பா அப்படியே பேசினதுக்கு..."

"சேசே. கொஞ்சம் பயத்தேன். ஆனா

உன்ன பாறாலைய எவ்விடேர்ந்து பிரிக்க

முடியாதது மது... தோ கொண்டாண்டு கொண்

றாவே தனா..." என்றான் சிவராமன்.

"சிவா" என்று பதற்றமாய்ச் சொன்

னான் மதுமி. "நீக்கான் உலகமனு

தெனக்கிட்டிருக்கேன் சிவா. உங்களைத்

தனிர வேற வாருக்குமே அங்க எட்டிலில்,

"ஹா... மது..." என்று அட்டகாசமான

ஒரு ஆன் தரல் கேட்டது. கரகரப்பான

குரல்.

மதுமி குத்தகிட்டுத் திரும்பினான்.

சிவராமன் புதுவ தெறிப்புக்குடன் பார்த்தான்.

ஆறுகுத்துச் சற்றுக் குறைவான உயரம்

அவர்க் கட்ட துடிக்க. அவசரமாய்ப்

போட்ட சட்டை. கைலத்த தலை. அவன்

நின்றிருந்தான்.

சிவராமன் புரியாமல் பார்த்தான்.

(தொடரும்)

வதங்கிய குழந்தைகளுக்கும் வாழ்க்கை காத்திருக்கிறது...

அரச்சனா பிறந்த போது மிக அழகாக இருந்தார். ஆரோக்கியமான குழந்தை - கருகுவெய்து தலைமுடி, பனிச் சூழ்ந்த கைச் சுற்றி அழகான கம்பளிக் குவா போர்த்தது போல் இருந்தது. ஊற்றாும் உறவினரும் தொவந்திவின் முகம் கடித்ததைப் பின்பட்ட வரவேற்றனர். தொவந்திவின் உற்சாகத்தோடும் இருந்தார் - குழந்தை பிறந்து பத்து நாட்கள் ஆகும் வரை...

பிறந்து பத்து நாட்கள் ஆன பிறகும் அரச்சனாவின் விழிகளில் கண்ணின் கவரத்தில் திளைப்பெற்றுப் பொருத்தமில் கவரத்தில் இடமுமாகப் பிந்தியது இருந்தன. தொவந்திவின் மனத்தில் வெகுவான கவலைவரை இரு ஏற்றங்கொண்ட டாக்டரிடம் இதைப் பற்றிப் பேசிய போது, அது மாதம் வரை பொறுத்திருந்து பார்க்கச் சொன்னார். முதல் மாதம் குழந்தைவயப் பொதுவான பச்சோலைகளைக் குக் குழந்தை மருத்துவ நியுண்டி உட்கொண்டிருக்கும் போது மீண்டும் இவற்றைச் சென்ற போது மீண்டும் இப்போது வரை ஏழப்பிரிவார் இறந்தது. அறுமாவது தினம் செவ்வப்பாடலாம் என்ற டாக்டர் சொன்னதும் தொவந்தி ஆழ்ந்தான் போனார். ஆனால் டாக்டருக்கு ஏன்வ கொள்ளியேனா, 'எதற்கும் ஒரு தரமாயில்' நியுண்டி மருந்துகளைக் காட்டுங்கொண்ட

என்று மற்றொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். தரமாயில் நியுண்டி, குழந்தைவின் கண் பார்வைவைச் சொதிக்க வேண்டும் என்று தொவந்தி, சொன்னது. எச். - இல் அப்ப பச்சோலைவைச் செவந்திவின் குழந்தைவின் Ophthalma (கண் பார்வை) உட்கொண்ட புகள்) சினைத்துப் பொதுவான தரமாயில் பட்டது. மீண்டும் தரமாயில் நியுண்டி, குழந்தைவின் மருத்துவ நியுண்டி என்று ஒவ்வொரு வாரம் கடித்துக் கொடுத்தார் தொவந்தி. எல் லோரும் "கண் குழந்தைவின் மருத்துவ வரைச்சி" சார்ஸ் குழந்தைவின் மருத்துவ வரைச்சி காட்டிலும் இன்னு அமைது ஒன்று ஆண்டு தாமதமாகத்தான் ஏற்படும்" என்று கூறி னார்க்கொண்டார். அரச்சனாவைப் பற்றித் தன்னைக் கூற என்னே நாட்கள் கடித்திருந்தான் என்னென்று நாட்கள் கடித்திருந்தான்.

ஒரு வருடம் கழிந்தது. அப்போதும் அரச்சனாவின் தலை ஒரு மாதம் குழந்தைவின் தலைவயப் போல் தொவந்தி இருந்தது. இரண்டு வருடங்கள் ஆன பிறகு குழந்தைவின் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. ஊற்று வயது ஆகிறது. அப்போதுதான் அரச்சனா தனித்தனியாக குழந்தைத் தான். கழிப்பதைக்கும் போக வேண்டும் என்று தொவந்தி தெரிவாயில் அமைந்தது

தில் கட்டுப்பாடு இன்றி இருந்தான். இரவு அரை மணி நேரத்துக்கு மேல் அயர்ந்து தூங்காமல் பறந்து கொண்டிருந்தான்.

இந்த நிலைவர்தான் தொவந்தி ம. வி. விவ் ஒரு திகழ்ச்சியைப் பார்த்தார். குழந்தை வரைப் பாதிக்கு Corneal Ptery என்னு களைத் தைப் பற்றிய திகழ்ச்சி. அது, 'தம் அரச்சனா வும் இந்த கைவ முளைச் சினைவாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம்' என்று அவருக்குத் தெரிந்தாலும் மற்றொரு குழந்தை மருத்துவ நியுண்டிச் சந்தித்துத் தமது சந்தேகத்தை வெளிவிட்டார். அவர் அறிவுறையின் போல் அரச்சனாவை ஒரு திறப்பப் பள்ளியில் செர்க்க உட்கொண்ட வடிக்கை எடுத்தார் தொவந்தி.

தெசியால் பால்கலி எப்படி ஏற்படுகிறது? தாலின் கருவில் இருக்கும் கை-ஆறு மாதங்கள் முதல் தாக்கு வயது வரைதான் மனித மூளை மிக வேகமாக வளர்க்கி. அடைந்தது. இந்தக் கால கட்டத்தில் நிரான வரையற்றும் குழந்தைவின் சத்து மூளைக்குத் தண்டிப்பதில் சேர்ந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செவ்வதில் ஏதேனும் தடை ஏற்பட்டால் மூளைவின் சில செல்கள் சிதைந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு சினைத்துப் போகும் செவ்வதில் அனைவரும் குறைந்ததும்

“எங்களுக்கும் எழுத முடியும்!”

பொறுத்து உடலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊனங்கள் ஏற்படுகின்றன. நரம்பு மண்டலம் பாதிக்கப்படுவதால், குழந்தை இயல்பாகச் செயல்பெண்டிய எதில்விழுங் குவது, பேசுவது, நடப்பது, சைகைகள் பண்படுத்துவது போன்ற செயல்கள் தடைப் படுகின்றன. அதனால் செரிப்ரல் பால்ஸி - யால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தை தலை தொங்கி, சைகைகள் துவண்டு, கடைவரலில் உமிழ்நீர் ஓடி, பரிசுபமாஸ்த் தொற்றும்

அளிக்கிறது. உடற்கூறு பாதிப்பைப் போலவே மூளை வளர்ச்சி தடைப்படவும் வாய்ப்பு உண்டு. சில சமயம் இரண்டு பாதிப் புகளும் செர்த்து நிகழக் கூடும்; சில சமயம் உடற்கூறு பாதிப்பு மட்டுமே நிகழும்.

பிரசவத்தின் போது குழந்தையின் கழுத்தில் கொடி கத்திக் கொள்வது, மற்றும் சில குழந்தைப் பேறு மருத்துவர்களின் அறி யானை, அவ்வது அஜாக்ரிதை காரணமாக ஏற்படும் பெறுதலாக் கோளாறுகள், கர்ப்ப மாய் இருக்கும் போது தாய் மிகக் கடுமை யான மருந்துகளை உட்கொள்ளாதல் போன்ற காரணங்களால் வளர்நின்ற மூளைக்குப் பிராண வாயு மற்றும் க்ரூ கோஸ் செல்வது தடைப்படக் கூடும். குழந்தை பிறந்த பிறகு அதற்குக் கடுமையான தூரம் மற்றும் வலிப்பு ஏற்பட்டாலும் இது நிகழக் கூடும். ஆனால் என்ன காரணத்தால் திகழ்ந்தாலும் சரி மூளையின் சிதைத்து போன செல்களைச் சீர் செய்யவே முடியாது என்பதால் செரிப்ரல் பால்ஸி என்ற நிலையை அறுவைச் சிகிச்சை மூலமோ மருந்துகள் மூலமோ துணைப்படுத்தவே முடியாது. பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் ஆயுள் முழுவதும் தங்கள் ஊனங்களுடன் வாழ வேண்டியது தான்!

ஆனாலும், இன்று இத்துறையில் ஆராய்ச் சிகள் செய்யப்பட்டு, மூளைச் சிதைவு அடைந்த குழந்தைகளும் தன்னிறைவை எய்த முடியும்; மற்ற குழந்தைகளைப் போல் திரிந்து, பறந்து விளையாடா விட்டாலும், சாதனவாரணர்களால் வளர விட்டாலும், கொளவமான வாழ்க்கையை வாழ முடியும் என்பது நிறுபிக்கப்பட்டுள்ளது.

மூளைச் சிதைவால் பாதிக்கப்பட்ட மாலினி என்ற பெண் இன்று பம்பாயில் டி. ஏ. பர்ட்னசனில் தேறி, பத்திரிகையாளர் ஆகவேண்டும் என்ற வட்சியத்தை நோக்கி முனைப்புடன் புறப்பட்டுள்ளார். இத்தனைக் கும் இவரால் சக்கர நாற்காலியின்றிச் சில அடிகளுக்கு மேல் தகர முடியாது. பேச முடியாது, எழுத முடியாது! தேர்வு எழுத இவர் பயன்படுத்தியது ஓர் எலக்ட்ரானிக் தொட்பு சாதனத்தை. மாலினிக்குத் தன்னம்பிக்கை ட்டித்த துணை நின்ற அவர் தாயார் மித்து

அதன் துவங்கிய உலகப்பாணியில் 1945-ம்
Society of India (தேவன் சிவதயால் பாதித்
க. ப. ப. 1) ஆதரவுகளைவந்தான். Special
என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த திறமையுடைய
பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சிறப்புப்
பயிற்சிகளையும் பாடங்களையும் தடத்தி
அவர்கள் உயர்நிலைப்பாடம் போடும்
பேர் உதவி இன்றியும் கால வரிக் காட்டு
கிறது. பாலாய் கிஸ்ரி, கல்கத்தா, பெஸ்
கல்கரி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் செயல்
கள் உள்ளன இத்திறமையுடைய

தென்னாட்சி கிளை தியாகராய நகரில்
தாதுமபாள் தெருவில் ஒரு சிறிய கட்டிடம்
இயங்கி வருகிறது. அங்கு சென்று பார்க்க
போது, மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட
குழந்தைகளின் நிலைமையைக் கண்டு சோக
மும், முன்னேறி வருகின்ற சில குழந்தை
களின் நிலைமையைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கலந்த
ஆச்சரியமும், அங்கு பணியாற்றும் ஒரு
வொரு தபரிடமும் காணப்படும். அந்தக்
சிறுபாடு மற்றும் மனோநிடத்தைக் கண்டு
மெய்சிலிர்ச்சியும் ஏற்படும்.

எய்ஸலையில்லாத பொறுமையும் ஒரு
வொரு ஆற்றலையும் தன் ஆற்றலையா
கப் பாதிக்கும் மனோநிடமையும் தென்னா
வன்பதாயோ என்னவோ இவ்வு பணியாற்
றும் எய்வொருமே பெண்களாக இருக்
கிறார்கள். தென்னாட்சி கிளையின் தலைவர்
புலம. தமது ஆற்றலையுடைய ஆற்றல் என்
பதாய் இதனை ஆரம்பிக்கத் துண்டப்
பட்டார். இதில் அவருக்கு உதவியவர்கள்
ஆனா, ஆபா என்ற இரு பெண்கள்.

இவர்களிடம் அழைத்துவந்து ஒருவொரு
ஆற்றலையும் தனித்தனிமே புலமையாகச்
சேர்த்து, அவர்களுடைய பெற்றோர்களுடன்
பேசி, ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் சீர்த்
தியுமையாகப் பதிர்ந்திட்டதை வந்தகிறார்
கள் மேலவற்று. அவர்களுடைய கை, கால்,
தலை போன்ற உறுப்புகளை திரிந்திடு
தல் என் செய்வதற்கு சாப்பிடுவது, கழிப்
புறக்குப் போவது, தன் இதர தேவை
களைக் கவனித்துக் கொள்வது போன்ற
வந்தகளுக்குத் தனித்தனிமே பதிர்சி அளிக்கப்
படுகிறது. ஓரளவு தேரிக் ஆற்றலையும் ஒரு
வொரு படிக்கவும் ஏற்றுத் தரப்படுகிறது.
இன்னும் வளர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு
உபயோகமான தொழில் கற்க வரத் தோன்று
தரப்படுகிறது. மிகச் சிறிய வர்க்கு ஆற்றல்
களுக்குத் தனிமே பதிர்சிகள் அளிக்கப்படு
கின்றன.

இவை தவிர பெற்றோர்களுக்கும் தங்கள்
ஆற்றல்களுக்கு எப்படியே பதிர்ந்துவிடும்பது,
அவர்களை எய்வொரு சமூகத்தில் ஓர் அங்க
மாக ஏற்கச் செய்வது, அவர்களைப் பதிர்
மனம் புலம்புபெய்யவாகப் பிறர் பேசி
தாயோ, தென்னாட்சி கேட்டாயோ எவ
வொரு பதில் கொள்வது போன்றவற்றில்
அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்
பாலான பெற்றோர்களுக்குத் தங்களுக்கு
இப்படி ஒரு ஆற்றல் உள்ளது என்பதைக்
ஏற்றுக் கொள்வதே கடினமாக இருக்கும்.

* கை, கால்களுக்குப் பதிர்சி.

இத்தகையவொரு இங்கு வந்து பிற ஆற்றல்
களையும் பிற பெற்றோர்களையும் பார்க்
தும் போது தங்கள் சொன்னவைச் சந்திக்க
பலம் பெறுகின்றனர்.

மனோநிடத்து இயலிக் பட்டம் பெற்று,
எப்பாஸ்டிக் குழந்தைகளுக்குப் பதிர்ந்
துப்பதில் சிறப்புப் பதிர்சி பெற்று, இங்கு ஆதி
நிலையாகப் பணியாற்றுகிறார் உனா. ஒன்
றுமே செல்ப இயலாது என்று எண்ணிப்
பெற்றோர்கள் இங்கு அழைத்து வரும் சில
ஆற்றல்கள் இன்று தாலாய் வகுப்புகளாக
பாடங்களையே படிக்கிறார்கள். இவர்கள்
ஒவ்வொருவருக்கும் விசேஷ கவனம்
செலுத்திக் கற்றுத் தர வேண்டும் என்பதால்
இவர்களால் சோசரி பள்ளிகளுக்குப் போக
முடியாது. உதாரணமாகப் பத்து என்ற
சொல்லைக் காதாய் கேட்டு, அப் பத்தைக்
கண்ணால் காணும் ஒரு ஆற்றலுக்குத் தான்
பார்க்கப் பெருமோடு தான் கேட்டு சொல்
லைக் கிடைப்பது. இவ்வாறு இருப்பத்
திறமையுடைய கொள்கை, காண்பித்துக் கொள்ள
பிறகே இறுதியில் அக் ஆற்றல் அமைத்
படுகிறது கொள்ளும் ஆனால் அந்த ஒரு

* பேசும் பதிர்சியளிக்கிறார் தென்னாட்சி

கனத்து வெற்றியில் தாம் உலாத்த பண நான் உலாப்பின் முழுப் பவனும் கடைத்து விடும்" என்று மிஷும் உணர்ந்து கூறினார் உலா.

ஆலா, இத் நிறுவனத்தின் வெளித் தொடர்பு பணி கணைக் கவனித்துக் கொள் பவர், இவர் அன்னை தெலா நட்டும் சிக் பவனில் உள்ள கமார் முப்பது ஸ்பாண்டிக் துழந்தைகளின் பரிதாப நிலையை மிகவும் முயன்று மாற்றி வருகிறார். அங்குள்ள பிர கணமுற்ற மற்றும் ஆரோக்ரவமாள அபலையி் பெண்களுக்கு ஸ்பாண்டிக் துழந்தைகளுக்குப் பயிற்றுவிப்பது எப்படி என்று கற்றுக் கொடுத்தும் வருகிறார். "முதலில் பார்த்தும் போது அஞ்சரிபும் வேதனையும் மேலிட்டாலும் இவர்களை மனிதர் களாக்க வேண்டும் என்று ஒரு வேகம் பிரக் கத்தான் செங்கிறா. உடலே, இவர்கள் நிலையோடு ஒப்பிடும் போது நமது உப்புப் பெறாத சொத்துப் பிரக்னைகள் துராகப் பறந்து விடுகின்றன" என்றார் ஆலா.

ஸ்பாண்டிக் துழந்தை முனைவில் கிடைவு ஏற்பட்டுள்ளதால் பாதிக்கப்பட்ட புகுக்கும் ஒரு சாதாரண துழந்தை தொற்று நோயோ, மனோவிவாதிபோ, அதன் உடன் விளைவுகளான முரட்டுக் தனங்கனோ உள்ள துழந்தை அவ்வ பவர் இதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஒட்டுமொத்தமாகப் பைத்தியம் என்று முத்திரை குத்திவிடுகிறார்கள். அவ்வது விவாதி என்று பவந்து ஒதுக்குகிறார்கள். இது அவசியமில்லை என்பதோடு துழந்தைகளையும் அதன் பெற்றோ னையும் புண்படுத்திவிடு விஷயம் ஸ்பாண்டிக் துழந்தைகளைப் பற்றிய அறிவும் பிரக்னை யும் பொது மக்களிடையே பரவினால் அதுவே அக் துழந்தைகளுக்குப் பெருநலி யால் இருக்கும். இதற்கு தாய்களும் எங் களால் இயன்றதைச் செய்து வருகிறோம். இத் துறையில் டட்ட மேல்பாப்பு பாடப்பவர் கள் சிலர் எங்குளிடம் பயிற்சிக்கு வருகிறார்கள். அரசாங்க மருத்துவமனை ஸ்திரீவர்கள் சிலர் எங்குளிடம் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். கமார் எட்டு புதிய துழந்தைகள் ஒவ் வொரு வாரமும் எங்குளாத் தேடி வருகிறார்கள். பொதுவாக ஸ்பாண்டிக் துழந்தை கள் பற்றிய அறிவு பெருகி வருகிறது

என்பதற்கு இது ஒரு தயவ அடைவானம்..” என்பதொர் இத் நிறுவனத்தின் துணை முதல்வர் ஆபா.

“சாதாரண, சராசரி துழந்தைகளுடன் கலந்து பழகுவது இத்தக் துழந்தைகளுக்கு மிக முக்கியம். இதனால் இந் தரப்பினருக் கும் உபயோகமாக இருக்கும்” என்றொர் மானிவி என்ற பெண்மணி. இதற்காகவே சில சராசரி துழந்தைகளை அழைத்து வந்து இவர்களுடன் கலந்து விளையாட விட்டோம். தாய்கள் எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் அம் முயற்சி வெற்றிகரமாய் அமைந்தது” என்றார்.

ஜெயந்தி - இக் கட்டுறாவில் ஆரம்பத் தில் துறிப்பிட்ட துழந்தை அர்க்கனாவின் தாய் - இன்று இத் நிலையத்தில் Speech Therapy ஆகப் பணிபாற்றி வருகிறார். “என் துழந்தை எக்வா துழந்தைகளையும் போல் இல்லை. அவளுக்கு விசேஷ கவனம் தேவை என்பதை நான் உணர்ந்தாலும், அந்த உணர்வுடன் தலைநிரிந்து வரமு, சமூகத்தின் சேனவிக்னைகளையும் மறுதலிப்பவையும் சந்திக்க அவற்றை வெற்றி கொள்ள என்்கது உதவியது ஸ்பாண்டிக் சொண்டி ஆகிப் இத்தியாதான்” என்று இவர்.

ஸ்பாண்டிக் சொண்டியில் பணிபுரியும் அனைவரையும் போல் ஸட்டிய தோக்குடன் நம்மால் இத்தகைய துழந்தைகளுக்கு உதவ முடியாமல் போகலாம். ஆனால் அடுத்த முறை அத்தகைய ஒரு துழந்தையைச் சந்தித் தும் போது முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு திரும்புவதற்குப் பதிலாக, “ஐயோ பாவம்” என்று அனுதாபத்துடன் வருத்தம் தெரிவிப் பதற்குப் பதிலாக, சேன்விக் கணைகளால் அதன் பெற்றோனாத் துணைப்பதற்குப் பதிலாக தோழனையுடன் சிசிந்து, “ஐயோ” என்று சொன்னால் போதும். அந்த அங்கேரத்தால் அக் துழந்தை ரிம்ப பவனும் பெருமையும் அடையும்.

— சிஷ்யா

வண்ணப்படம் மற்றும் புகைப்படங்கள்:

கே. வி. ஆனந்த்

“உன்னோட காதல்தான் எனக்குச் சொத்துன்னு என்னை முதன் முதலாகச் சந்தித்த அன்று சொன்ன தீங்க, இப்ப ஏன் என்னைத் திருமணம் செய்துக்க வறுக்கித்தீங்க?”

“இடைப்பட்ட காலத்துல உங்கப்பா, தங்கடம் வந்து சொத்துப் பூரணமாய் வித்துட்டாரே!”

— மணிசன் தர்மலிங்கம்.

இதைப்போல் எங்கும் இல்லை

பீங்கான்/
பிளாஸ்டிக்
சாமான்கள்

நகரத்திலேயே ஒரே இடத்தில்
எல்லாம் வாங்க-சிறப்பான
விற்பனை மையம்

படுக்கை
விரிப்புகள்/
டவுல்கள்

அலங்கார
விளக்குகள்

அலங்கார
சாதனங்கள்

தோல் போருட்கள்/
காலணிகள்

பொம்மைகள்/
:பேன்ஸி போருட்கள்

ஆடைகள்/ஜவுளிகள்

வினையாட்டு போருட்கள்

போட்டோ சாதனங்கள்

கைவினைப் போருட்கள்

சமையல் சாதனங்கள்

பணியாரங்கள்/கேக்குகள்

ஐஸ்கிரீம்கள்

மாமிச வகைகள்

செடி வகைகள்

வாட்டர் ஹீட்டர்

டேலிவிஷன்கள்

பர்னீச்சர்

குளுகுளு சாதனங்கள்

ஸ்டேஷனரி

புத்தகங்கள்

வெள்ளி/தங்க நகைகள்

குளுகுளு பெட்டிகள்

இலவச கார் பார்க்கிங் வசதி உண்டு.

அத்தியாயம் 31 பகம் பட்டாடை

ம

றுதான் மானவயில்
வந்தியத் தேவன்
முதன் மந்திரி அந்
தந்தரின் ஒலை
புடவ் அரிசிலாந்
றங் களையோடு

குடந்தை நகரை நோக்கிப் போய்க்
கொண்டிருந்தான். துறையை விரட்
டாமல் மென்சைச் செலுத்திக்
கொண்டு இருபுறமும் நோக்கிய
இனிய காட்சிகளைப் பார்த்துக்
கொண்டு போனான்.

ஐப்பசி மாதத்தின் ஆரம்பத்தில்
சோழ வளநாடு பூரணப் பொலிவு
டன் விளங்கிற்று. இயற்கை அரசி
பச்சைப் பட்டாடை உடுத்தி நவ யெள
வன செளந்தரியத்துடன் திகழ்ந்தான்.
அந்தப் பச்சைப் பட்டாடையில் தான்
எத்தனை விதவிதமான பகனும் சாயல்
கள்! கழனிகளில் கதிர் விடுவதற்குத்
தயாராயிருந்த நெற்பிரிகள் ஒரு சாயல்;
நடவு நட்டுச் சில காலமாகியிருந்த
இளம் பயிர்கள் இன்னொரு சாயல்;
அப்போதுதான் நடவாகியிருந்த பகம்
பொன்னிறப் பயிர்கள் வேறொரு

சாயல்! ஆகமாதத்தில் நடைத்திருந்த
இலைகள் ஒரு பகனும்; அரச மரத்தில்
குலுங்கிய இலைகள் இன்னொரு
விதப் பகனும்; தடாசங்களில் கொழு
கொழுவென்று படர்ந்திருந்த தாமரை
இலைகளின் மோகனப் பகனும்;
வாழை இலைகளின் கண் கவரும்
பகனும்; தென்னங் குந்துக்களின்
தந்த வர்ணப் பகனும்; பூமியில் இளம்
புல்லின் பகனும்; ஓடைகளில்தெளிந்த
நீரின் பகனும்; நீரில் அங்குமிங்கும்
தத்திப் பாய்ந்த தவளைகளின் பகனும்.

இவ்வளவு விதவிதமான சாயல்
கள் வாய்த்த பச்சைப் பட்டாடையின்
அழகைத் தாக்கிக் காட்டுவதற்கென்று
நட்சத்திரப் பொட்டுக்கள் பதித்தது
போல் குவளைகளும் குழுதங்களும்
செத்தாமரை மலர்களும் செங்கழு
நீர்ப் பூக்களும் ஆங்காங்கு ஜொலித்
துக் கொண்டிருந்தன.

இந்த அழகையெல்லாம் வந்தியத்
தேவன் இரு கண்களாலும் பருகிக்
கொண்டு பிரயாணம் செய்தான். ஆடி
மாதத்தில் அந்த வழியாக அவன்
சென்ற போது பார்த்த காட்சிகளுக்
கும் இப்போது காணும் காட்சிகளுக்
கும் உள்ள வேற்றுமையை அவன்
உணர்ந்திருந்தான். ஆடி மாதத்தில்
ஆற்றில் புது வெள்ளம் நுங்கும்

நுரையுமாகப் பொங்கிப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. இப்போதோ பிரவாகத்தின் வேகமும் கோபமும் தணிந்து, செத்திறம் மாறி, பணிங்கு போல் தெளிந்து, உல்லாலமாகப் பவனி சென்றது. புது வெள்ளத்தின் 'ஹோ' என்ற இரைச்சலும், மேலக் காற்று மரக்கிளைகளைத் தாக்கிய போது உண்டான பேரோசையும், ஆயிரமாயிரம் புள்ளினங்களின் கோலாகலத் தொனிகளும் அப்போது ஒரு மாபெருத் திருவிழாவின் ஆரவாரத்தைப்போல்கேட்டன. இன்றைக்கோ குளிர்ந்த வாடைக் காற்றில் இளைகள் அசைந்த மர்மர சத்தமும், மடைகளில் தண்ணீர் பாய்ந்த சலசலப்பு ஒசையும், மழையை எதிர்பார்த்த மன்கோங்களின் கருதி பேதக் குரல்களும், பலவகைச் சில்வன்களின் ஸ்வர பேத ரீங்காரங்களும் சேர்ந்து இயற்கை மாதரசியின் சோக சந்தேகோஷி காணத்தைப்போல ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளத்திலும் அப்போது ஏதோ ஒருவகையான இனத்தெரியாத சோகம் குடி கொண்டிருந்தது. இதன் காரணம் என்னவென்று யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. உண்மையில் அவன் அபரிமிதமான உற்சாகம் கொள்வதற்கு வேண்டிய காரணங்கள் இருந்தன. இந்த வழியாக இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் போனபோது என்னென்ன மனோராஜங்கள் செய்தானோ, அவ்வளவும் நிறைவேறி விட்டன. அவன் கனலிலும் நடக்கும் என்று கருதாத காரியங்களும் நடந்தேறி விட்டன. கத்தர சோழ சக்கரவர்த்தியைத் தரிசித்தாவி விட்டது. தஞ்சாவூர் பழையாண்டை மாதோட்டம், அதுராதபுரம் முதலிய மாபெரும் நகரங்களைப் பார்த்தாவி விட்டது. சோழநாட்டின் கண்ணுக்குக் கண்ணாக விளங்கிய பொன்னிறின் செல்வனுடைய சிதேகம் கிடைத்து விட்டது; அந்த வீர இளவரசனுக்கு உதவி புரியும் பேறும் கிடைத்து விட்டது. தமிழகத்தின் அழகுத் தெய்வமும், சோழர் குல விளக்குமான அரசிளங்குமரி குந்தவையை ஒரு முறை

பார்ப்பதற்கே எத்தனையோ தவம் செய்திருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்க அவனுடைய தூய இதயத்தின் தேவத்தைப் பெறுவதென்பது எத்தகைய பெறற்குடும் பாக்கியம்? அதை எண்ணியபாது அவன் உள்ளம்பெருமிதத்தினால் பொங்கியது. ஆனால் அந்தப் பெருமித குதூகலத்துடனே ஏதோ ஒரு வேதனையும் தொடர்ந்து வந்தது. அவ்வளவு பெரிய பாக்கியத்துக்கு தான் உண்மையில் உரியவன் தானா? அது நிலைத்து நிற்குமா? கைக்கு எட்டியது வால்க்கெட்டுவதற்குள் எவ்வளவோ தடங்கல்கள் ஏற்படக்கூடும் அல்லவா?

ஆகா! தடங்கல்களுக்கு என்ன குறைவு? உலகமே தடங்கல் மயந்தான்! ரவிதானைப் போன்ற மாய மத்திரவாதிகளும், தந்தியினைப் போன்ற மாய மோகினிகளும், பழுவேட்டரை யர்களைப் போன்ற சதிகாரர்களும், கத்தமானை யும் பார்த்திபேந்திரனை யும் போன்ற சிதேகத் துரோகிகளும், பூங்குழலியையும் வானதியையும் போன்ற பித்துக் கொள்ளிப் பெண்களும், வீர வைஷ்ணவ ஒற்றர்களும்,

காளாமுக ஸைவர்களும், கொள்ளி வாய்ப் பேய்களும், ஆழத் தெரியாத புதைசேற்றுக் குழிகளும் நிறைந்த கலகமல்லவா இது? கடவுளே! மேற் கூறிய அபாயம் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எப்படியோ இதுவரை தப்பித்து வந்து விட்டேன்! அவை எல்லாவற்றையும் விடப் பெரும் அபாயகரமான காரியத்தில் இப்போது முதன் மந்திரி அகிருத்தர் என்னை ஏலியிருக்கிறார்! ஒரு பக்கத்தில், எளிதில் ஸூரக்காவேசம் கொள்ளக் கூடிய ஆதித்த கரிகாலர்; மற்றொரு பக்கத்தில் பெரிய பழுவேட்டையரைப் பொம்மைவைப் போல் ஆட்டி வைக்கும் மாய சக்தியாய்ந்த மோகினி, — இவர்களுடைய நோக்கத்துக்குக் குறுக்கே நின்று நான் தடை செய்து வெற்றி பெற வேண்டுமாம்! இது நடக்கக் கூடிய காரியமா? அந்தப் பிரம்மராயருடைய மனத்தில் என்னதான் உண்மையில் எண்ணியிருக்கிறாரோ தெரியாது! அரசினங் குமரரிடமிருந்து என்னைப் பிரித்து விடுவதே அவருடைய நோக்கமாயிருக்கலாம் அல்லவா? ஆழ்வார்க்கடியான் வழியில் வந்து சேர்ந்து கொள்வான் என்று இருவரும் சொன்னார்கள்! அவனையும் இதுவரையில்காணோம்! அந்த விரைவண்ணவன் எப்படியாய் டவனாயிருந்தாலும் இதுவரையில் எனக்கு ஒரு கெடுதலும் செய்த தில்லை: பல முறை சுதவிதான் புரிந்திருக்கிறான். அவனுடன் சேர்ந்து பிரயாணம் செய்தால், ஏதாவது உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பான்.

பிரயாணத்தில் அனுப்புத் தட்டாமல் இருக்கும். இனி எங்கே வந்து அவன் நம்முடன் சேர்ந்து கொள்ள முடியும்? அவனுக்காக எத்தனை தேர்த்தான் இந்தக் குதிரையை இழுத்துப் பிடித்து மெள்ளச் செலுத்திக் கொண்டுபோவது?.....

ஆகா! அதோ கும்பலாயிருக்கும் மரங்கள்! ததி வெள்ளத்தில் முதலைகளைப் போல் கிடக்கும் அந்த வேர்கள்! இங்கேதான் பொம்மை முதலை மீது வேல் எறிந்த படலம் தடைபெற்றது! வாரிணியும் தாரகையும் செந்நிறவும் மந்தாசினியும் நம்முடைய வீரச் செயலைப் பார்த்துக் கலகல வென்று சிரித்தது இவ்விடத்திலே தான்! அரசினங் குமரி நமக்குப் பரிந்து அந்தப் பெண்களை அதட்டியதும் இதே இடத்தில்தான்! சற்று இங்கே நின்று பார்க்கலாம்!.....

வ

த்தியத் தேவன் துதிரை மீதிருந்து இறங்கி நதிக் கரை யின் ஓரமாகச் சென்று நின்றான். மரத்தின் வேர்

களைச் சுற்றிச் சுழற்றிச் சுழலிட்டுக் கொண்டு ஓடிய தெளிந்த நீர்ப் பிரவாகத்தைச் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.....

ஆகா! அந்தச் சுழலில் ஒரு முகம் தெரிகிறது! அது யாருடைய முகம்? சொல்ல வேண்டிமா? அரசினங் குமரி துத்தவைப் பிராட்டியின் இன்பப் பொன் முகத்தான்!.....

“கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன்
கண்ணுக்கினியை கண்டேன்!”

என்று பாடிய தரவைக் கேட்டு
வந்தியத்தேவன் திறக்கிட்டு அண்ணாந்து
பார்த்தான். உன்னதமான
மரத்தின் உச்சாஸிக் கிளை ஒன்றில்
ஆழ்வார்க்கடியான் அமர்த்திருப்பது
தெரிந்தது.

“ஓகோ! வீர வைஷ்ணவரே! நான்
உம்முடைய நிகுக் கண்களுக்கு அங்
வளவு இனியவனாக இருக்கிறேனா?
நானும் உம்மைச் சிறிது நன்றாகப்
பார்க்கிறேன். கீழே இறங்கி வருக!”
என்று சொன்னான் வந்தியத்தேவன்.

வீர வைஷ்ணவன் மரத்திலிருந்து
இறங்கிய வண்ணம், “நான் உம்மைச்
சொல்லவில்லை. அப்பனே! உன்ட
யில் வானும் கையில் வேலும் ஒத்திய
தீ என் கண்ணுக்குப் பளங்கரமாக
வல்லவோ புலப்படுகிறாய்?” என்
றான்.

“பிறகு யானைப் பற்றிக் கொன்னீர்
வைஷ்ணவரே!”

“முழு முதற் கடவுளாயிடு நு
மால் வாமனாவதாரம் எடுத்து வந்து
வானத்தை அளப்பதற்காக ஒரு பாதத்
தைத் தூக்கிய போது உங்கள்
சிலபெருமானுடைய கண்களுக்கு....”

“வைஷ்ணவரே! நிறுத்தும்! இம்
மாநிரி செயல்லாம் சிவனைத் தாழ்த்திக்
கூறுவதை நிறுத்திவிடும். இல்லா
விடில் பெரிய அபாயத்துக்கு உள்
ளாவீர்!”

“என்ன அபாயம், அப்பனே!
முதலையைக் கொன்று யானையைக்
காத்த பெருமானின் சக்கரம் இருக்
கும்போது என்னை யார் என்ன
செய்ய முடியும்?”

“நான் சொல்வதைச் சொல்லி
விட்டேன். அப்புறம் உமது இஷ்டம்.”

“எனக்கு என்ன அபாயம் வரு
கிறது என்று சொல், தம்பி!”

“பழையானையில் நு ன ட க ள்
கொந்தளித்து அரண்மனை வாச
லுக்கு வந்தார்கள் அல்லவா?
அப்போது சிலகாளா முகர்கள் பேசிக்
கொண்டிருப்பதைக் கேட்டேன்.”

“என்ன பேசிக் கொண்டார்கள்?”

“சோழ நாட்டில் பெருகி வரும்

வீர வைஷ்ணவர்களை மகா காளிக் குப்
பனி கொடுத்து. அவர்களுடைய
மண்டை ஓடுகளைக் குவித்து அடுக்கி,
அவற்றின் பேரில் நின்று ஆனந்தத்
தாண்டவம் ஆடவேண்டும் என்று
சொன்னார்கள்.”

ஆழ்வார்க்கடியான் தன் மண்டை
யைத் தொடர்புபார்த்துக் கொண்டு,
“இது மெய்யாகத்தானே நிகிறது!
காளா முக தாண்டவத்தைத் தாங்கக்
கூடியதுதான்” என்றான்.

“நான் கேள்விப்பட்டதற்குத் தகுந்
தாற்போல் இன்றைக்கு நான் வரும்
வழியெல்லாம் காளா முகர்கள்
மண்டை ஓடுகளையும் துலாயுதங்
களையும் தூங்கிக் கொண்டு அளவிக்
றார்கள். தீர் சிவனே என்று இந்த
முன் துடுயி வேஷத்தை மாற்றிக்
கொண்டு....”

“முடியாது. அப்பா, முடியாது!”
“என்ன முடியாது?”

“தீ கொன்னாயே, அந்தப் பெய
ரைச் சொல்ல முடியாது. ‘விஷ்
ணுவே!’ என்று சொல்லி என்னு
வேஷத்தை மாற்றிக் கொண்டாலும்
மாற்றிக் கொள்வேன்.... அதோ
பார்!”

ஆற்றங்கரைச் சாலையில் அப்
போது ஒரு பல்லக்குப் போய்க்
கொண்டிருந்தது. அதற்குள் ஒரு
பெண்மணி இருப்பது தெரிந்தது.
ஆனால் யார் என்று தெரியவில்லை.
யாரோ ராஜகுமரத்துப் பெண்ணாகத்
தானே நூக்க வேண்டும். யாராயிருக்
கும்? பல்லக்குக் கம்பப்பல்களைத்
தவிர் ஒரு தாடிப் பெண் பக்கத்தில்

போய்க் கொண்டிருந்தான். ஒரு வேளை அரசினங்குமரியாவிருக்கலாமோ! அப்படியிருக்க முடியாது.

“வைஷ்ணவரே! அந்தப் பல்லக்கில் இருப்பது யார், தெரியுமா?” என்று வத்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“தம்பி! நான் சொல்வதைக் கேள், உனக்குச் சம்பந்தமில்லாத காரியங்கலையில் தலையிட்டுக் கொள்ளாதே! அதனால் பல தொல்லைகளை நீ ஏற்கெனவே அனுபவித்திருக்கிறாய் அல்லவா! வழியோடு எத்தனையோ பேர் போவார்கள்; உனக்கு என்ன அதைப்பற்றி? குதிரை மேலேறிக் கொள்; தட்டிவிடு!” என்றான்.

“ஓகோ! அப்படியா சமாசாரம்? வீர வைஷ்ணவர் இப்போது பெரிய வைராக்கியசாலி ஆகி விட்டதாகத் தோன்றுகிறது. வீர நாராயண புரத்தில் நடந்ததை மறந்து விட்டாரா? அங்கே மூடு பல்வக்கில் சென்ற பெண்ணுக்கு ஓலை ஒன்றைச் சேர்ப்பிக்கும்படி நீர் எனக்குச் சொல்லவில்லையா?”

“அதெல்லாம் பழைய கதை! இப்போது எதற்கு எடுக்கிறாய்?”

“போனால் போகட்டும். நீர் என்னோடு வழியில்வந்து சேர்த்து கொள்வீர் என்று சொன்னார்கள். உமக்காவே இத்தனை நேரம் மென்னை மென்னக் குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்தேன். இனியாவது என்னோடு வரப்போகிறீரா, இல்லையா?”

“நீ குதிரையில் போகிறாய்! நான் கால் நடைமாக வருகிறேன். நாம் எப்படிச் சேர்த்து பிரயாணம் செய்வ முடியும். நீ கொள்ளிடக் கரையில் போயிரு. அங்கே நானைக் காவலில் உன்னுடன் வந்து சேர்த்து கொள் கிறேன்.”

ஏதிக் கொண்டான். தான் போக வேண்டிய திசையை நோக்கினான். வட திழைத்த திசையின் அடிவாரத்தில் கரிய மேகங்கள் திரள்வதைக் கண்டான்.

“வைஷ்ணவரே! இன்றுமழைபெய் யுமா?” என்று கேட்டான்.

“அப்பனே! எனக்கு என்ன ஜோசியமா தெரியும்? ஐப்பசி பிறந்து விட்ட தல்லவா? மழை பெய்தாலும் பெய்யும். நீ எல்லாவற்றுக்கும் சிக்கிரமாகக் குதிரையைத் தட்டி விட்டுக் கொண்டு போ! இராத்திரி தங்குவதற்கு ஏதேனும் ஒரு சத்திரம் சாவடியைப் பார்த்துக் கொள்!” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

வத்தியத்தேவன் அவ்விதமே குதிரையைத் தட்டி விட்டான். “எனக்கு என்ன ஜோசியமா தெரியும்?” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டது அவனுடைய மனத்தின்பதித்திருந்தது. அதிலிருந்து குடத்தை சோதிடரின் நினைவு வந்தது. போகும் வழியிலேதான் அந்தச் சோதிடரின் வீடு இருக்கிறது. அவரைப் பார்த்து விட்டுப் போனால் என்ன? சோழ சிங்காதனம் ஏற ஆசைப்படுகிறவர்களுக்கும் யாருக்கு அந்த அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கப் போகிறது? பொன்னியின் செல்வரைத் தருவ நட்சத்திரத்துக்குச் சமமானவர் என்று குடத்தை சோதிடர் சொன்னாரல்லவா? அவரோ இராஜ்யம் ஆளுவதில் மனத்தைச் செலுத்தவே மறுக்கிறார்! இலங்கைச் சிம்மா தளத்தை யும் மணி மகுடத்தையும் எல்லாவது அநாயாசமாக மறுதலித்தார்? அவருக்குப் பல கண்டங்கள் தேரிடுமென்று சோதிடர் கூறியது ஓரளவு பணித்துத் தானிருக்கிறது. அதுபோலவே வருங்காலத்தில் அவர் மகோத்தமம் பெற்று விளங்குவார் என்பதும் பணிகுமா? அது எப்படிச் சாத்தியமாகக் கூடும்?... என்னுடைய வாழ்க்கைக் களவுகண்டான் எவ்வளவு தூரம்பணிக் கப் போகின்றன? என் முன்னோர்கள் காலத்தில் இழந்துவிட்ட இராஜ்யம் திரும்பக் கிடைக்குமா? தான் இப்போது எதற்காகப் புறப்பட்டிருக்கிறேனோ, அது எவ்வளவு தூரம்

ழவார்க்கடியான் வேறொரு இரகசிய வேலை யில் ஈடுபட்டிருக்கிறான் என்றும், தன்னுடன் வரமாட்டான் என்றும் வத்தியத்தேவன் நிச்சயமடைந்தான். “சரி! உமது இஷ்டம்!” என்று கூறிக் குதிரை மீது தாவி

நிறைவேறும்? ஆதித்த கரிகாலர், நந்தினி, — இவர்களுக்குக் குறுக்கே நின்று நான் எத்தக் காரியத்தையும் சாதிக்க முடியுமா? இதுவரையில் இரண்டு மூன்று தடவை நந்தினியிடம் சிக்கிக் கொண்டு தப்பிப் பிழைத் தோம்! மறுபடியும் அது முடியுமா? பழுவூர் இளையராணியை எண்ணிய போது வந்தியத்தேவனுடைய மனத் தில் ஒரு திகில் உண்டாயிற்று. அவன் அவனிடம் மிக்க பிரியமும் மரியாதையும் காட்டிப் பேசியதென்னமோ உண்மைதான்! ஆனால் அவன் உன்னத்தை அவனால் அறிய முடியவில்லை. ஏதோ ஒரு முக்கிய காரிய நிமித்தமாக அவனை அவன் விட்டு வைத்திருப்பதாகவே தோன்றியது. அதனாலேயே வந்தியத்தேவனிடம் அவன் அவ்வளவு பொறுமைமாக இருந்திருக்கிறான். அது என்ன காரியமாக இருக்கும்?

வ

ந்தியத்தேவனுடைய குதிரை சற்று முன் அந்த வழியே சென்ற பல்லக்கைத் தாண்டிச் சென்றது. இம்

முறை அவன் பல்லக்கை மோதவும் விரும்பவில்லை. பல்லக்கு அவனை மோதவும் இஷ்டப்படவில்லை. ஆனால் குதிரை பல்லக்கைத் தாண்டிப் போது பல்லக்கின் திரை சிறிது விலகியது. உள்ளே வீற்றிருந்த பெண் கொடும்பாளூர் இளவரசி வானதி என்பதை அறிந்து கொண்டான். குதிரையை நிறுத்தவாறா என்று ஒரு கணம் யோசித்தான். பிறகு அதை மாற்றிக் கொண்டு மேலே சென்றான். வானதியைப் பற்றி இளைய பிராட்டி கூறியது நினைவு வந்தது. நாலு புறமும் அபாயங்கள் சூழ்ந்த இக்காலத்தில் கொடும்பாளூர் இளவரசி தனியாக எங்கே புறப்பட்டாள்? தகுந்த பாதுகாப்புக் கூட இல்லையே? அதோடு இன்னொரு விசித்திரத்தையும் அவன் கண்டான். சற்றுத் தூரத் திவிருந்து பலங்கரத்தோற்ற முடைய இரண்டு காளாமுக கைவர்கள் வானதியின் பல்லக்கை உற்றுப்

பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் எதற்காக அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்? அவர்கள் இரண்டு பேரும் யார்? அரிக்சந்திர நதிக்கரை யில் தான் படுத்துறங்கிய போது தன் பக்கத்தில் வந்து நின்று பேசியவர்கள் அல்லவா?

வானதியிடம் வந்தியத்தேவனுக்கு அவ்வளவு அனுதாபம் இல்லையென்பது உண்மையே. பொன்னியின் செல்வனுடைய உன்னத்தில் பூங்குழலி பெற வேண்டிய இடத்தை வானதி அபகரிக்க விரும்புவதாகவே அவன் எண்ணினான். அதனால் அவன் பேரில் கோபங்கொண்டிருந்தான். ஆனாலும் இளைய பிராட்டி அவனிடம் அளவற்ற அன்பு வைத்திருந்தாள் என்பதை அவனால் மறக்க முடியவில்லை. எனவே, வானதிக்கு ஏதேனும் அபாயம் நேர்த்தால் இளைய பிராட்டி அதனால் அளவில்லாத துன்பம் அடைவாள். ஆனால் அபாயம் எதற்காக நேர வேண்டும்? “சம்பந்தமில்லாத காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொள்ளாதே! உன் காரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு போ!” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கூறிய புத்திமதி நியாயமானதுதான். ஆயினும், வானதியின் பல்லக்குச் சென்றதைக் காளாமுகர்கள் இருவர் மறைவான இடத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டு நின்ற காட்சி திரும்பத் திரும்ப அவன் ஞாபகத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தது.

இதோ குடத்தை சோதிடரின் வீடு வந்துவிட்டது! எல்லாவற்றுக்கும் அவரைக் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.... அடேடே! இத்தனை நேரம் அந்த விஷயம் முனைக்கு எட்டவில்லையே? வானதி தேவியும் குடத்தை சோதிடர் வீட்டுக்குத்தான் வகுக்கிறாள் போலும்! பழம் தழுவிப் பாலில் விழுந்தது! வானதி வந்து சேர்வதற்குள் தம்முடைய காரியத்தையும் நாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு என்னிச் சோதிடர் வீட்டு வாசலில் குதிரையை நிறுத்திவிட்டு வந்தியத்தேவன் அந்தச் சிறிய வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

(தொடரும்)

அமரர் கல்கி நினைவுச்
 சிற்பத்தைப் போட்டி-1988
 ரூ 35/- மூலதனத்தில் பரிசு
 ரிப்யூட் கதை-I

திறப்பு வரிசை

"செண்பகம்...! செண்பகம்...!"

பரபரப்புடன் கூப்பிட்டால், பரகராமன். அந்த ஊர் அரசலியல் கட்சி ஒன்றின் இளைஞர் செவலாளர்.

செண்பகம், உள்செவலாக இருந்தான்.

செத்துப் போன லீகரவனின் விதவை. மரத்துப் போன கட்டையால், மலங்கு விழிப் பாரீஸலியல், கலங்கிப் போன எதிர்காலத் தை நின்றந்த பெருமூக்கடன்...

ஹோ... எப்படி இருந்த குடும்பம்! எத்தனை கனவுகளுடன் ஆரம்பமான வாழ்க்கை? அத்தனையும் இப்படியா, இத்தனை சீக்கிரமாகவா அடித்தமே இல்லாமல் அஸ்தமித்துப் போக வேண்டும்...?

"ஆம்மா... அப்பா இன்னும் எழுந்திருக்கலை."

கவித்துக் கட்டிலில் தலைகுப்புறச் சூண்டு விடந்த லீகரவனும் பாரீத்துவிட்டு, விம்மும் ஏமாற்றத்துடன் சொன்னான், சரவணன்.

பண்டவத்துக்குப் புனித்துவையல் அரைத்துக் கொண்டிருந்த செண்பகம், "அவர் எழுந்து உனக்கு என்ன ஆகப் போகிறது?" என்று கிடுகிடுத்தான்.

"நாற்பது பக்கக் காப்பி நோட்டு வேணும், என் லோகிலே எல்லாரும் வாங்கிட்டாங்க. நான்தான் பாக்கி, இன்னிக்கு வாங்கிக் கொடுப் போகத் வேன்னா ஸீக்கர் அடிப் பாக்க, அம்மா." இத்தாம் வருப்புப் பிழைக்குரல், பங்கதால் பரிதவித்தது.

அப்போது கவித்துக் கட்டிலின் மொர... மொரச் சத்தம். உகம்பழம், முனகலுமாய் மென்சைத் தவையைக் கிளப்பினான், லீகரவன்.

"ஆமா... இவ்வசை நோட்டுப் புத்தகம் கொடுப்பாங்கனே... அநெல்லாம் இன்னும் கொடுக்கய்வையா?" என்று அதிகாரத் தொனியில் கேட்டான்.

"அதுக்கு தானாகுமாம் அப்பா, அப்படிக் கொடுத்தாலும் அதிலே காப்பி நோட்டு இருக்காதுப்பா."

"பரதேசிப் பழங்க, காப்பி நோட்டு இல்லாமே என்ன இவ்வசை வேண்டிக் கிடக்கு. இதெல்லாம் தலைவர் காநிலே போட்டு வைக்கணும்."

"தலைவர்! இத்தப் புத்தகத் தொல்லும் போடது புது உற்சாகமும், ஒரு மிகுந்தும் பரவ, லீகரப்பாச எழுத்து நிஷ்றான், லீகரவன்.

செண்பகத்தின் முகத்திலோ, ஏமாற்றமும், அருவகுப்பும் திரண்டன. "ஆமா... நீயே கெட்டாய்... உன் தலைவரும் கெட்டாரு." என்று தெற்றியில் போட்டுக் கொண்டான்.

"ஏய்... என்னை எது வேணாலும் சொல்லு. ஆனால்... தலைவரைப் பற்றி ஏதாவது சொன்னியோ... நான்கை அறுக்கு வேன்."

"ஹலிம்... நான்கை அறுக்கிறது இருக்கட்டும்தான், புண்ணக்கு நோட்டு வாங்கிக் கொடுத்து, அவனை கட்டிவிட அனுப்பு. நோமாக்க."

"பத்து மணிக்குத்தான் வந்து, ஒன்பதுக்குப் புறப்பட்டால் பத்தாறா?"

"பக்கத்து வீட்டு வேணா ஒன்பதரை அடிக்கட்டது. அப்பா." என்றான் சரவணன்.

"இவருக்கு எங்கே நோம் தெரியப் போகது. ராத்திரி முழுக்க ஊரைச் சுத்திட்டு

விடைய மூன்று மணிக்குத்தானே விட்டுக்கு வந்தார்?

"நான் ஊரைச் சந்தையடி, கழுதை. இங்கிக்குச் சாயத்திரம் எங்கள் கடலிலிருந்து கொண்டு வரக்கூடாது என்று கூட்டம் போடுறோம். பொருளாக வந்து போய் போதார் அதுக்குப் பந்தம் போட்டு, நோரணம் கட்டிவிட்டிருந்தேன். தெரிஷிலிவெ."

"ராத்நிரி முழுக்கக் கண் முறிச்ச கைமுச்சிருக்கிறியே. போட்டு வாங்கக் காக்கொடு."

"எங்கிட்டே ஒது, காசு?"

"மக்கும்... இதைச் சொல்ல உனக்கு வெட்டமாய் இல்லை? ரோட்டு ஓரமாக அடிச்சிருந்தாலும் கொள்ளையாக் காசிருக்கும். நீ ராத்நிரி முழுக்கத் தோரணம் கட்டிட்டு, தாற்பது பக்க நோட்டுக்குக் காசு இல்லைவருகிறியே. சுபரா பிரயோசனம் இல்லாமே, மூடா உதாழ்க்கையும்னா உன் கடலிலே சொல்லிக் கொடுத்தாங்க?"

"ஏய்... மரிவாதையாகப் பேசு. என்னை என்ன கூலிக்கு மாரடிக்கிறவன்னு தெனாச்சியா? இதெல்லாம் கட்டிக்காகச் செய்யற தியாகமடி... உம்... தலைவரு சொந்தை எழுதறதைப் படிச்சிருந்தா உனக்கு அந்த அருமை தெரியும். நீ அடுப்பு வைதறவதானே."

"எனக்கொண்ணும் அடி மதுசயப் பீடுங்கற உன் அரசியல் வேண்டாமவா. நீதான் உன் தலைவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கேட்டு, சொந்தமா இருந்த எக்கின் கம்பெனியைத் துடைச்சத் தலைமுழுவிட்டே. நானும் கேட்டிருந்தா, நடுத்தெருவிலேதான் திக்கணும்."

தொண்டர்.

"சரவணம் மிதிவண்டி நிலைவம்" என்று போட்டு போட்டு, அந்த டவுன் பஞ்சாயத்தின் பிரதான சாலைமில் எக்கின் கம்பெனி வைத்திருந்தான், வீரையன்.

பக்கிரிக்கு புத்தம் புது எக்கின்கள். தானொன்றுக்குச் செல்வெல்லாம் போகஜம்பது ரூபாய் திறதம்.

அந்த வட்டக்கிளை சார்பில், கட்டித் தலைவருக்குக் காசு பரிசைக்கத் தீர்மானித்தார்கள்.

தங்கொடை, தங்கொடை என்று தாது மாதமாக வரும் அவைச்சல்.

கடைசியக் கவனித்துக் கொள்ளச் சரியான ஆன் இல்லாமல், வாடகைக்குப் போன எக்கின்கள் வராமலே போய் - மிச்சம் இருந்த எக்கின்களையும் திட்டப் படி இரண்டு வட்டத்தை டட்ட வேண்டுமே. என்ற முனைப்பில் விற்றல் பணமாகிவி.

அந்த ஊர்க் கிளையின் காரியதரிசி என்ற "பெருமைய" நிலைராட்டிக் கொண்டான், வீரையன்.

"ஏய்... தொண்டர்களின் தன்மை வைக்கப்பதற்காகக் காசு வாங்கிக்கொண்ட தலைவரு, உங்க பிழைப்பிலே மண்ணை அள்ளிப் போட்டுட்டாரே. இதுதான்

தொண்டர்களைக் காப்பாத்தற வட்டத்தைமா?"

"நான் ஒண்ணும் சம்பாதிக்காமல் இல்லைவே. அடுத்த எக்கின் கம்பெனியிலே சம்பாதித்துக்குப் போயிட்டிருத்தானே இருக்கேன்..."

தொண்டர்... கங்குலத்து நேரமாகுது."

"ஓ... இவரோட வெட்டிப் பேச்சு பேசினால் என்னை எல்லாமே மறந்துச்சு. இரு... இரு... என்று முந்தானையில் முடித்திருந்த ஒரு ரூபாய் தானைத்தைக் கணவனிடம் எடுத்துக் கொடுத்தான், சென்பகம். "சிக்கிரமாய் போய் முனைக் கடைசிலே போட்டு வாங்கிட்டு வந்து கொடுங்கா!"

"வேற காசு இல்லைவா?"

"எப்படியவா இருக்கும். மிஸ்ஸிலே கல் எடுக்கிற மெஷின் வந்துட்டாலே, இப்ப யாரும் முன்ன மாடிரி என்னை அரிசி புடைக்கக் கூப்பிடறதில்லை. இது... கோழி முட்டை வித்த காகம்வா... என்று துயரத்தை மென்று விழுங்கினான், சென்பகம்.

ஆனால், வீரையன் -

"தரித்திரம்... தரித்திரம்" என்று முழு முழுத்துக் கொண்டே வேனிப்பேறினான்.

இன்னதான அப் பெட்டிக் கடைசிக் தெற்றியில் வகப்பட்ட போஸ்டர்கள்.

ஒரே செங்கிக்கு ஒவ்வொரு நினைச்சும், தன் கொள்ளைக்குத் தருந்த மாடிரி தலைப்புகள் தந்திருந்தது.

வீரையன் சார்பிலான கட்டி தானிதழில் -

"தலைவரின் ஆலோசப் பேச்சு.

எதிரிகளுக்கு அறிவு..."

தடி தடியான தலைப்புகளைப் பார்த்த துமே வீரையனின் உடம்பில் முறுக்கேறி வது.

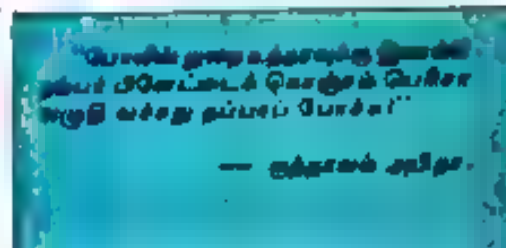
தலைவர் பேசி இருக்கிறார்... என் தலைவர் பேசி இருக்கிறார்... அதைப் படிக்க வேண்டும்... இப்போதே... இந்த நிமிஷமே...

சென்பகம் தந்த ஒத்தை ரூபாயை விட்டுத் தெரித்து கட்டிப் பேப்பரைக் கொத்தி எடுத்தான். பிடியை உதர்த்ததுடன் பற்ற வைத்துக் கொண்டான்.

படித்தான்.

"ஆதா... சென்மையான பேச்சு, எதிர்க் கட்டிக்காரங்க தாக்கைப் பிடுங்கிட்டுச் சாகஜும், அப்படி கடுமையாய்ப் பேசி இருக்கிறார், அடடா... அந்தக் கூட்டத்திலேதான் இல்லாமல் போயிட்டேனே!" ஆயாசம் பொங்க அலுத்துக் கொண்டான், வீரையன்.

அவன் தொன்குக்கும் பின்னால் ஒசியில்

பெர்பர் படித்துக் கொண்டிருந்த கட்சித் தொழை, கவனவப்படாதே. விசைவா... அடுத்த வாரம் தலைவருடையதுக்கு வந்தாரு. பெரிய பீட்டிங் என்றான்.

"அப்படியா... பவே பவே... வாசீ புக பண்ணிப் போயிட வேண்டியதுதான்."

"அதிருக்கட்டும். இன்னிக்குப் பேச வந்த பொருளானாளுக்கு நம் கிளைசை சார்பில் கைத்தறி ஆடை போர்த்தலாமே. இருபத் திந்து ரூபாயாவது வேணும்."

ஆளுக்கு ரெண்டு ரூபாய் வசூல் பண்ணுவோம்.

"ஆளுக்கு எங்கே இருக்கிறாங்க. அவனவன் வேலைக்குப் போயிட்டான். சாயத்திழை ஆறு மணிக்குத்தான் வருவான். அவனுங்க வந்து, வசூல் தண்டி. எப்போ பொருளானாளுக்குத் துண்டு போர்த்த திந்து. அதெல்லாம் தடக்கற காரியமா? போர்த்தலென்னா... தீதான் இந்த ஊர் கிளைத்தாரியத்தரி. உனக்குத்தான் செட்ட பேரு."

ஆமாம்... ஆமாம்." யோசித்துக் கொண்டே அணிந்து போன பீதவை மீண்டும் புத்த வைத்துக் கொண்டான். விசைவன், "இரு, விறென்" என்று எழுந்தான்.

நீண்டிரவு.

மென்சைக் கதவைத் தட்டிக் கொண்டு உன்னை யழைத்தான். விசைவன்.

துவவத்துப் பிழிந்த துணி போய் அடுத்து போய் உட்கார்த்திருத்த செண்பகம் திமிர்த்தான்.

"மீட்டிக் முடிந்ததா?"

"ஓ..."

"என்ன பேசினாய்க்?"

"அதெல்லாம் உன்மிட்டே சொல்லிட்டுத் தருக முடியுமா?" அவன்செய்யமா-அவன் இருப்ப -

அப்பப்ப போய் அவன், "நான் சொல்றேன்!" என்றான்.

"பெத்த புண்ண, நோட்டு இவ்வாயில் போய், பன்னிக் கூடத்திலே அடியும், உனதையும் வாங்கி அவமானப்படணும். ஆனால், நோட்டு வாங்கக் கொடுத்த காரியை எந்தத் தகப்பன் கட்டிப் பெர்பர் வாங்கிப் படிக்கிறானோ அவன்தான் உண்மையான தொண்டனனு பேசி இருப்பார். இவ்வையா..."

"செண்பகம்..."

"செட்டை பெண்டாட்டி, மாத்துத் துணி இவ்வாயம் கஷ்டப்படணும். அவளுக்கு

இருபது ரூபாய்க்கு ஒரு நாய் புடைவை கூட வாங்கித் தரக் கூடாது. அது பாவம். ஆனால், நான் வேலை பார்த்த இரண்டு நாள் சம்பளத்தையும் எந்தக் கணவன் வாய் கிக்குட்டுப் போய்க் கட்டிக்காரருக்கும் துண்டு வாங்கிப் போர்த்துறானோ அவன் தான் உத்தம சிவன்"னு பேசி இருப்பார், இவ்வையா..."

"செண்பகம்..."

"ம்... பரிவாவே என்னும், காலும் அடைக்கிறது. என் தலைவிறீ... நான் நான்கு கெட்டுகள், பாவம்... என் புண்ண மூன்று நாளை சரியாக் சாப்பிடாமல் மூத்தி மூத்தி நாய் பார்த்தான். நோட்டு வாங்கிப் போன மூன்றுகளைக் காரணாமென்று, கைக்கெட்டத்துப் போனேன். உன் பேசிய இருத்த இருபது ரூபாய்ச் சம்பளத்தையும், வாங்கிட்டுப் போயிட்டதா முதலாளி சொன்னா, அந்த திமிஷம் என் உடம்பு துடிச்ச துடிப்பு... நெஞ்சமே வெடிக்கிற மாடுசி போங்கி வந்த அழுதக... உடவுளுக்குத்தான் தெரியும்..."

"அந்த ரூபாய்க்கா கயர் வாங்கிட்டவோ உன் கெட்டேன். கிடைக்கலைய, அப்பறம் நான் அந்த வேலையை வந்தது. கொழிதைய வித்துட்டாவது அரிசி வாங்கலாமென்று வந்தேன். பாவி...! என்க்கு மூன்றே அதையும் தீ புடிச்செட்டுப் போயிட்டேயே..."

"பொருளாளர், வெளியூர் கூட்டங்களுக்குப் போனால் கொழிதான் சாப்பிடுவாராம். அதான் புடிச்செட்டுப் போனேன்..." வீராய் புடன் விளக்கம் சொன்னான், விசைவன்.

ஐயோ... ஐயோ... இப்படி ஒரு மூண்டானா? தலைவிறும், வயிறிறும் மாறி மாறி அடித்துக்கொண்டு குமுறி அழுதான், செண்பகம்.

குளவடிவிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த செண்பகத்தின் மூகம் மலர்ந்தது.

எதிரில் அவனது அப்பா வந்து கொண்டிருந்தார்.

"அப்பா... எப்ப வந்தீங்க."

"இப்பத்தாய்மா வந்தேன். இந்த வசூலும் நம்ம பக்கம் என் விளைச்சல் தய்யா இருந்த துய்மா, சத்தையிலே போட்டுட்டு உன்னையும் பார்த்துட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன். சலவைவைப் பன்னிக் கூடத்திலேயே பார்த்துட்டேன். மாப்பிள்ளை எப்படியாய் இருக்கிறார்..."

மீடற விழுக்கிவவனாய்த் தலைவனிட்தான், செண்பகம்.

"கவனவப்படாதேய்மா... உன் போதாத காலம், யாதாச் சொங்கி என்ன பண்ண முடியும் கட்சி... கட்சிக்கு இப்படி யேயாய் அவ்வழை மழுக்களை நான் இப்பத்தாய்மா பார்த்தேன்."

சரிசுழத் துண்டால் கடை விழிதையத் துடைத்துக் கொண்டார். பெரியவர், இடம் தெரியாமல் பெண்ணைக் கொடுத்த ஏக்கம், அவரை மட்டும் உறுத்தாதா, என்ன?

"அம்மா செண்பகம். இன்னும் பத்து

தமிழகத்துப் பல் புறப்பட்டுந். நான் போக
னும். வழியிலே உன்னைப் பார்ப்பேனோ,
மாட்டேனோவென்று சந்தேகத்திலே உன் கை
செய்யக்கூடாது என்று ஆபாயப் பக்கத்து விட்
டையே கொடுத்திருக்கிறேன். போய் வரங்
கிக்கா. நான் வரட்டுமா?"

நான் சமைப்பது போதும், சரவணன்
குறித்துச் சாப்பிடுவது போதும் அக்கனாமே
ஒரு துட்டிக் கையு் தோன்ற. "சரி அப்பா"
என்று மறித்திரியுடன் விடைகொடுத்தான்
செண்பகம்.

ஆனால் அந்த மறித்தி -

"என்ன... என் விட்டுக்காரர் பணத்தை
வாங்கிட்டுப் போயிட்டாரா...?" என்று இடி
விழுந்தது போல், அதிர் -

ஆனால், செண்பகம், தீவரத்துக்குமுந்தி
கடைத்துப் போய்த் சாமான்களையெல்லாம் வாங்கி
வந்தேன் என்று சொல்லிட்டுப் போனாரு.
ஆனால்... இப்பத்தான் கடைப் சபையன்
சொன்னான்... உன் புருஷன் சாமானும்
வாங்கல்லை, ஒன்றையும் வாங்கலை. டவு
னிலேயே ஏதோ பொதுக் கூட்டமாம். அங்குக்கு,
வாரியலேயேயு, கூட்டத்தோடு கூட்டமாய்ப்
போயிட்டாராம்" என்ற பொது விருட்டிச்
சாம்பலாய் தீவரப் போயிற்று.

அந்த அதிர்ச்சி -

பகிர் சொன்னு -

எரிச்சல், ஏமாற்றம், ஆற்றாமை - இத்
தனையும் வாட்டி வதைக்க, இந்தத் தொட்டி
தைக்கு முடியுதான் என்ன என்று புலம்
பித் கொண்டிருந்தான், செண்பகம்.

அப்போதுதான் அச் செய்தி வந்தது.
பொதுக் கூட்டத்துக்குச் சென்ற வாரி,
மரத்தில் மோதி விபத்துக்குள்ளானதில் -
பேயின் ஓரமாகத் தொத்திக் கொண்டு
சென்ற விசரயன் தூக்கி எறியப்பட்டு -

அந்த இடத்திலேயே "இடம்" தேடிச்
கொண்டான்.

"உம்... உம்... வழி விடுக்க வழி
விடுக்க... தலைவர் வரப்போறார்" என்று
கட்டியக் தூக்கம் திணு திணுராய் வானில்
கேட்கின்றான்.

பரப்பரப்பும், ஆரவாரமுமாக மக்கள்
கூட்டம் நெருக்கியபடித்துக் கொண்டு திற்ப
பதை, உணர்வுக்குள் இருந்த செண்பகம்
கணர்ந்து கொள்கிறான்.

கவரோரமாக நாதகளைப் போடப்பட்டு,
விசரயனின் புதைப்படம் கொதுவதற்குக்
திறது. அதைக் கூடிக் கொடியால் "விசினர்"
வேணம்பாட்டுடன் குடி வைத்திருக்கிறார்
கன்.

அதைத் திறந்து வைத்து, பத்தாரியம்
ரூபாய் பரிசளிக்கப் போகிறார், தலைவர்.
சூட்டப்பட்டிருந்த கணவனின் படத்தைப்
பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டான், செண்
பகம்.

தெருப் பெண்கள் எல்லாரும் செண்
பகத்தைத் குறித்துக் கொண்டார்கள்.

அவர்களைப் பார்த்தபடியும், பேச்சும் அது
கூப்பா, பொறாமையா, வக்கிரப்பா என்

பது புரியாமல் ஒரு கைப்படமான ரூத்
தின்மையில் -

"தலைவர் வந்து விட்டார்."

"தன்ரு... தன்ருடோய்... தன்வி நில
துக்கம்.

குறித்து உன்னை வந்து ஆறுநாடாருவாய்
தின்னார், தலைவர்.

பரகராமன் - விசரயன் வந்தத் திணைத்
செயலானப் பொதுப்பை ஏற்றுக் கொண்
புருப்பவன் அவன்தானே. தயாராய்க்
கொண்டு வந்திருந்த எவர்தில்கர் தாம்பா
ளத்தில் பணத்தை வைத்து -

"இந்தாங்க, அம்மா" என்று திட்டினார்,
தலைவர்.

குறித்திருந்த ஆண் பெண் அனைவரின்
பார்வையையும் ஆர்வமாய்ச் செண்பகத்தைத்
தோக்க -

செண்பகம் சொன்னான்:

"எனக்கு இந்தப் பணம் வேண்டாம்,
ஐயா..."

தலைவரின் முகம் குடைசாய்த்தது.

"வேண்டாமா... ஏன்?"

"இதை நான் வாங்கினால் வெளிச்சத்
தில் மயங்கும் விட்டியும் பூச்சியால் இறந்து
போன என் கணவர் நிவாரி ஆகிறவார்.
அவருக்குத் தப்பான வழி காட்டியவங்க
எல்லாம் சரியான தலைவர்களா ஆகிற
வாங்க. வேண்டாம்... தவறு செய்து
கொண்டு போயிருக்க..."

"செண்பகம்! என்ன இது...? கடைசி
தேரத்திலே தூக்கம் பேசுறே!" அந்தடி
தான், பரகராமன்.

"தூக்கம் இல்லை, ஐயா. மனசிலே
பட்ட உண்மையைத்தான் சொல்றேன்."

"சரி... வழி விடு. அன்னைப் படத்தை
பாவது தலைவர் திறந்து வைக்கட்டும்."

"ஹும்... அஸ்திவராய் உதட்டை மடித்
தான், சொண்பகம்." எதுக்காக அவர் படத்
தைத் திறக்கணும், தானைக்குப் பெரிய
மனுஷனா, பொய்ச்சிலை வாரத்துக்கா. அத
னாய் எனக்கென்ன பிரயோசனம்? மனு
படியும் என் வாழ்க்கை திறக்கப் போற
தில்லையே!"

"செண்பகம்... நீ அடுக்கம் பேசுறே. தலை
வர் திண்ணுக்கிட்டிருக்கார். சீக்கிரம் வழி
விடு."

"முடிபாதன்மே" அழுத்தம், திருத்த
மாக அடித்துக் கொள்ளான், செண்பகம்.
"என் புருஷன் படத்தைத் தீங்க திறக்காமல்
இருந்ததத்தான், அவரை மாறிக் கணர்ச்சிப்
பிண்டித்துக்கெய்லாம். அறிவுக் கண் திறக்
கும், என்னை மாறிக் செண்பகங்கள் இனி
மேலாவது வினைவரகாமல் இருப்பாங்க...
உம்... போயிடுங்க... தவறு செய்து போயி
டுங்க..."

காரி போல், கண்ணைப் போல் பொங்கிய
கண்ணீரை முத்தானவாய் முடிக்கொண்டு
திரும்பினான்.

"அம்மா... பகிர்ந்து" என்று காலித்
தட்டோடு தின்று கொண்டிருந்தான்,
சரவணன்.

GOKULAM

Colour Transparency: K. V. Anand

A Children's monthly in English

96 Pages

Price: Rs. 3.00 only..

August issue available now.

**BUY GOKULAM, AND SEE YOUR CHILD'S FACE
LIGHT UP WITH JOY**

Annual Subscription	Rs. 36.00	(India)	For agency and subscription contact	Gokulam,
Overseas	Rs. 270.00	(Air Mail)	Gundy, Madras - 600 032, Phone	434157,
	Rs. 120.00	(Sea Mail)		434190

பொட்டைப் பானையம்!

எனக்கு இருந்த கடுப்பில், "போடா, உன் உத்தியோகமும் வேண்டாம், நீ கொடுக்கிற பிச்சாத்து சம்பளமும் வேண்டாம்" - எனக்கு கால் கடுதாசு எழுதி முகத்தில் கட்டாவிட்டுப் போய்விடலாம் என்று தோன்றியது.

ஆனால் பழடியாது. முதலாவது - வங்கியின் சேர்மன் இங்கு இல்லை, இரண்டாவது எனது மாணேஜர் உத்தியோகத்துக்கு இந்தத் தனியார் வங்கி கொடுக்கும் பிச்சாத்து சம்பளத்தில்தான் வண்டி ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றையம் விட்டால் பூவாவக்கே லாட்டரிதான்!

முதலியத்துகாஸ்திரிய் போட்டிருந்தார்கள், சமாதானம் வேலைசெய்யப் பார்த்துக் கொண்டு எஞ்சிய வேளைகளில் கோவில், குளம் என்று புண்ணியம் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். மேனேஜ்மெண்டுக்குப்போய்க்கவில்லை.

திருநெல்வேலியில் பக்கம் புதிதாய் அபிவிருத்தி ஆகிக் கொண்டிருந்த பகுதியில் விளையைத் திறந்து, ஹகரில் டிரான்ஸ்மிசர்

வெட்டரைக் கொடுத்து என்னைத் துரத்தி விட்டார்கள்.

பொட்டைப்பானையத்தில் பிராந்தசை ஆரம்பித்தால் எவன் வந்துவான். பானையம் உண்ணாமலேயே பொட்டைக்காடுதான்.

வங்கிக்கு வெளியே காற்று பித்ததுக் கொண்டு போகும். உள்வேளும்தான்! வங்கித் தவாரட்டரிஸ் மந்தவாராகவில்லை.

திருநெல்வேலியில் இருந்த ஒன்றுவிட்ட சித்தப்பா வீட்டில் அரக்கப் பரக்கக் காணவில்லை. எழுந்து செவ்வோடு சேர்ந்து கூலி விட்டுக் காலை நேரச் சமாதாரங்களை முடித்து விட்டுக் கிளம்பினால் சரியாய் இருக்கும்.

ரோடும் படுமோசமான ரோடு. ஒவ்வொரு குண்டு நுழிவிதும் ஸ்கூட்டர் ஏறி இறங்கும் போது ஏலேலோ ஐஸோ! பழைய பட்டியை ஸ்கூட்டர் டயர் கழன்று கொள்ளாமல் பத்திரமாக இருக்கிறதா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

விபிவி டெபாஸிட்டுக்காக நாயனல், பேயனல் அனல்நீர்
நில் அனல்செய்தான் மிச்சம், அப்படியொன்றும் பிரமாதமான
வட்டி விரிதம் தந்து விடுவதில்லை எங்கள் வங்கியில். பத்து
சதவீதம்நான். முதல் கிளை திறந்த போது நிர்ணயித்தது:
அதோடு சரி!

டவுன் வாழ்த்தை பிடிக்காத சிலர் பெருமைமிகு பொட்டல்
பாணையத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். ஒரு
வசதியானவரைத் துரத்தியடித்து, ஒரு மாலை வேளையில்
நீடித்து, டெபாஸிட் தேவைவென ஒரு பாட்டம் அழுததில்,
"எய்வளவு சதவீதம் வட்டி தரீங்கள்" என்று கேட்டார்.
நான் 'பத்து' என்றதும் 'நீசா' என்பது போல் பார்த்து,
விக்கிரமசித்தன் சிரிப்புச் சிரித்தார்.

நான் பேத்தப் பேந்த விழிக்க, "தமிழ்
என்கிட்ட டெபாஸிட் பண்ணினா இருபது சதம்
வட்டி தரீறேன்!" - என்றார், எனக்கு நாய்க்
குடையில் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாகலாம்
என்று சொன்றிவது.

நான் கெஞ்சிய கெஞ்சலில் மனுஷன் கொஞ்
சம் இரக்கப்பட்டுப் போனார். கடைசியில் தன்
கடைக்குட்டி பெயரில் மூன்று வருடத்திற்கு
'ரெக்கரிங் டெபாஸிட்' ஒன்று சேர்த்தார். மாநம்
ஐந்து ரூபாய்! சரி! வந்த வரைக்கும் 'காபம்'டா
கண்ணா என்று விண்ணப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து
கையெழுத்து காங்கிக் கொண்டேன். நூறு
ரூபாய்த் நாளை தீட்டினார்.

"சார், சில்லறைமில்லையே!" என்றேன்.
"ஒண்ணு செய்யுங்க. எம். ஐ. எரி. பானிவி
எடுத்தா ஏஜென்டுக்க சில பேர் முதல் பரீயி

சிப்ராஜா ஸ்ரீதரன்

ஜெயசக்தி

சிட்ஸ் & பைனுன்ஸ் (பி) லிட்..

11, துவணர்வாக் நேரு தெரு (2வது மாடி)
பாண்டிச்சேரி-605 001. போன் 26493/26471

துவங்கும் புதிய சீட்டு குழுக்கள்
(CENTRALIZED GROUPS)

சந்தா தொகை	மாதங்கள்	சீட்டு தொகை
ரூ. 125	40	ரூ. 5000/-
ரூ. 200	25	ரூ. 5000/-
ரூ. 250	40	ரூ. 10000/-
ரூ. 400	25	ரூ. 10000/-
ரூ. 825	40	ரூ. 25000/-
ரூ. 1000	25	ரூ. 25000/-
ரூ. 250	100	ரூ. 25000/-
ரூ. 2000	25	ரூ. 50000/-
ரூ. 1250	40	ரூ. 50000/-
ரூ. 500	100	ரூ. 50000/-
ரூ. 1000	100	ரூ. 1,00,000/-

போனஸ்

- 50,000/- வரையிலான சீட்டு தொகை பட்டுவாடா தனி நபர்களின் உத்தரவாதத்திலும் ஜாமீனிலும்
- குறித்த காலத்தில் பணம் சொல்குத்துவோருக்கு இறுதியில் 1% போனஸ்

தொடர்பு கொள்ளவும்

• சென்னை
39, டேலர்ஸ் தெரு,
முதல் மாடி, தி.கன்.
போன் : 442318.

• கோவை
666, ராஜ் வீதி,
போன் : 24388

• மதுரை
83, வடக்கு மெய் வீதி,
முதல் மாடி,
போன் : 37233.

• திருச்சி
22, மதுரை ரோடு,
முதல் மாடி,
போன் : 33397, 31376

• பெங்களூர்
24/1-A, ஹாக்கோரை
ரோடு, (10-வது கிராமம்)
கங்கேஸ்வரம்
போன் : 264971.

• ஈரோடு
19, பராக் ரோடு, (மூட்டர்
திருட்டை அருகில்)
போன் : 74577.

• திருநெல்வேலி
18-K, கிரான் காம்பவுண்டு,
S.H. நகர ரோடு,
போன் : 25785.

• மட்டும்கோட்டை
121/B, திண்டிவனம் தெரு,
போன் : 453.

• வேலூர் (N.A.)
தோட்டன் பிளாக்
(தி.மு.க. அலுவலகம்
பின்புறம்) பிராட். 1818
வக்கடை தெரு,
போன் : 26508.

• திருவள்ளூர்
14/A, ஆனந்தபட்டி தெரு,
போன் : 2483.

• சும்பேகோணம்
12, வேள சரஸ்வதியாணி தெரு,
போன் : 22647.

• தஞ்சாவூர்
என். 2 & 3 முதல் மாடி
ஜெயக் பிளாக்
ஜி. ஏ. கவர் ரோடு,
போன் : 21626, 22286.

ஜெயசக்தி - திட்டமிட்ட வளாசரிக்கு

டெபாசிட்டுகள் வரவேற்கப்படுகின்றன

ஜெயசக்தி பைனான்சியர்ஸ்

(FIRM)

தலைமை அலுவலகம் :

39, ஃபீட்சன் தெரு (2-வது மாடி) சிவா-விஜயா கோவில் அருகில்

திருச்சி. சென்னை-600 017. போன் : 448218

கீழ்க்கண்ட வட்டி விகிதங்களில் மிகைட் டெபாசிட்டுகள் வரவேற்கப்படுகின்றன :

6 மாதங்களுக்கும்

18%

1 வருடம்

19%

2 வருடங்களுக்கும்

20%

3 வருடங்களுக்கும்

21%

மிகைட் :

• மதுரை • கோவை • திருச்செங்கோடு • பாண்டிச்சேரி • சூப்பேகோணம்
• பெங்களூர் • திருச்சி • திருவள்ளூர் • வேலூர் (N.A.) • பட்டுக்கோட்டை
• தஞ்சாவூர் • கரோடு • தர்மபுரம்

LOTUS/TF/83/06/1am

யத்தை அவங்களே கட்டுவாங்க. அது மாநிலி இதுக்கு தீங்களை போட்டுக்கங்க னேன்? — என்றபடியே நூறு ரூபாய்த் தாளனை மடித்துப் பையில் இனித்துக்கொண்டார்.

“அட்டை உலக மகா அல்பம்” என்று மனத்துக்குள்ளேயே நினைக்கொண்டு ‘ரோப்ராப்ளம் சாரி’ என்று அசைவு விட்டு வந்து சென்றேன்.

பொட்டல்பாணையத்தில் அறிமுகமான நண்பர் “லெக்சர் ஒரத்தர் இருக்கார். அறிமுகப்படுத்தறேன் வா” என்று அழைத்துப் போனார். அவர் வீட்டிலிருந்த சகல ஜீவனங்களையும் அபிப்பிராயம் கேட்டு என் ஆலையைத் தூண்டினார்.

கடைசியில் இருபது ரூபாய் கொடுத்துச் சேமிப்புக் கணக்கைத் துவக்கினார். இது இரண்டாவது உலக மகா அல்பம் இப்படியாக என் டெபாசிட்டு தேடுபடலு சோகத்தைத் தொடர்ந்தது.

பீரீங்கைத் திறந்து வைத்து விட்டு ‘ஓ’வென்று பொட்டல்வெளியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு விஞ்ஞானிகள் ‘இன்னும் இதுவாறு வருடங்களில் இந்தியா பாலவலகம் ஆகியும்’ என்று சொன்னது உண்மையான எனத் தொன்றியது.

போதாக்குறைக்கு வங்கிக்கு எதிரே ஒரு கள்ளச் சாராய விநியோக சமைய மண்ட

லம், அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்கு இங்கிருந்து விநியோகமாகிற்று.

ஒரு நாள் அதிகாலையில் வங்கி திறந்த வேளையில் கடா மீசையோடு ஒருவன் ஸ்பூல்வாகப் போட்டு விட்டு, திறக்க கூட முடியாமல் உள்ளே நுழைந்து விட்டான்.

“வாத்தியாரே இன்னும் நூறு கணத்து” என்றதும் என் பாடு தர்மசங்கடமாகிப் போனது. அஷ்டகோணவாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டு “யோவ் இது பரங் ரூபாய்” — என்றேன்.

“அவன் படு கோபமாய், “யோவ் தீ உம்மா கணத்த வேணாம். துட்டு கொடுத்துடறேன்” — என்றான் வாய்குளறியபடி. அவனை வெளியேற்றுவது பீரம்ம பீரயர்த் தன்மையி லிட்டது.

“....யோவ் துட்டு கொடுத்துக் கேட்டா கூட கணத்த மாட்டேன்றே, நாளைக்கு உன் கடைக்கு செட்டு வசகடறேன்” — போரும் போது அவன் புலம்பிக் கொண்டே போனான்.

நானே சந்தேகத்துடன் சுற்றும் முற்றும் பார்த்து வங்கிதான் என ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஒருமுறை மாடு வாங்க லோன் கேட்டு வந்து நின்றான் ஒருத்தன். எனக்குப் பரி ரொண்டன்.

இப்படித்தான் குற்றாலம் பிராந்தியில் சுக மாணேஜர் மாடு வாங்க லோன் கொடுத்து

விட்டு, அவன் பின்னே பணம் வாங்க அவைத்து, கடைசியில் மாட்டைப் பிடித்து வந்து வீட்டுக் கொல்லைவழியில் கட்டி, பால் கறந்து கறந்து விற்று, கணக்கில் வரவு எவத் தது நினைவுக்கு வர, அரண்மனையிலே வந்து ஒரு பேரைச் சொல்வி, "அந்த வளைக மாட்டுக்கு மட்டும்தான் வேலை தருவோம், கொட்டிலைக் கொண்டு வா" என, அவன் நான் சொன்ன ஜன்கள் என்று பெயரை முடித்துவைத்துக் கொண்டே போய்ச் சேர்ந்தான்.

மானேஜர் இன்னமையர் இருந்தால் இன்றும் ஒரு சங்கடம்! அது என்னையும் விட்டு வைக்கவில்லை, ஒரு பேராளனாகி காலையில் கோதை நாயகி அம்மாள் கூடம் பெய்லாம் நளையுடன் வந்து சேர்ந்தான். கணக்கு ஆரம்பிக்க (வங்கிக்குக் கணக்குதான்), புகுஷன்காரன் டிஸ்பென்ஸரில் இருப்பதாய்ச் சொல்லி "டிஸ்பென்ஸர்"டாய்ச் சிறித்தான், எனக்குக் கணக்கும் ஓட்டமை காணும் ஓட்டமை! "விசுவக் கிறுமை வீட்டுக்கு வரங்க னேன், பாவம் பச்சையுள்ள வீட்டுச் சரப் பாட்டை, மற்றதிருப்பிக்!" என அழைப்பு விட்டான். குழறி, சித்தப்பா வீட்டில் இருப்பதைக் கூற, பரவாயில்ல ஒரு மத்தியானத் துவ வந்து! என மர்மமாய்ச் கண்ணாடித்து ஒரு வெட்டு வெட்டிப் போனான்.

எனக்குப் பயம்! எதிர்த்தப்பால் ஏதேனும் நடந்து, ஊர் ஜனங்க, "எனக்கு அப்பவே தெரியும்பா, இளவட்டம், கம்மா விடுக்குமாண்டு நினைச்சேன், கையை வக் கூட்டான்" - என ஆறுக்கான், புரிய மரத்தில் கட்டி வைத்து என்னை மொங்கு மொங்கு என்று மொங்குவதாய் ஒரு கற்பனை, பயத்தில் வியர்ந்தது.

தீனியார் வங்கியில் இன்னொரு தர்ம சங்கடம்.

சேர்மனுக்கு மாமன் புள்ளை, மச்சான் புள்ளை, பத்து வந்துகூடத் துள்ளாடி பக்கத்து வீட்டில் குடிசைந்தவன் பொண்ணு இப்படி வரிசையால் துண்டித்து விடும், இவர்களை அட்டவும் முடியாது; புரட்டவும் முடியாது.

சேரதனையாய்ப் பொட்டல்பாணையத் திற்த வளைக் கொன்றாய் வந்து சேர்ந்தது.

கஸ்டமர் ஒதுவர் பணம் கட்ட, பேடு-ஒன்-ஸுலிப்பைக் கொட, நம்ம ஆள் பேத்த விழித்து விட்டிராயல் ஸுலிப்பை எடுத்துக் கொடுக்க அவர், "என்னடா எழவு! சதுரமே சரியில்லையே" என்றுபடியே போய் விட்டார். பணம் கட்ட நான் நட்சத் திரம் பார்த்து வந்திருப்பார் போலிருக்கு!

ஒரு டைப்பிஸ்டும் தொடங்காது, நம்ம சமீபத்து எண்குத்து தெரியும் என்று மக்கிய மாண வெட்டரை எடுத்துப் போய் "டிபர் சார்" அடித்து, கற்றிரில் காசிதங்களைப் பறக்க விட்டு, படு ஸீரியஸாய்ப் பொறுக்கி, இரண்டாம் பக்கத்தை முதலில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. தலைவெடித்து!

திமரென்று ஒருநாள் காணியர் அந்த நல்ல செய்கிறைக் கொண்டு வந்தார், பொட்டல்பாணையம் பக்கத்தில் பெரிய இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியா உருவாகப் போகிறது என்றார்.

எனக்குப் படு ஒவியாவிப் போனது, உன்னமையிலேயே என் ஊர் இனி பொண்ணாகி பொட்டல்பாணையத்தான்! தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் கூடவே தவாரிட்டர்ஸ், பன்னிக்கூடம் மற்றும் அமைச்சர் சார்ந்த இன்ன பிற சமீபகாரங்கள் எல்லாம் தோன்றும்.

புது கணக்குகளுக்கும், டெபாஸிட்டும் வயிர் நிற்கும்.

இப்படி மகிழ்ந்து நான் புன்காங்கிதம் அடைந்திருந்த வேளையில்தான் மாணவத் தபாளில் அந்தக் கடிதம் வந்து சேர்ந்தது.

"டிபர் பிரசாத்,

சென்னைவிலிருந்து ஆத்திரா போகும் வழியில் திண்ணாவில் புதியதாய்த் திறந்துள்ள நம் வங்கி கிளைக்கு உங்களை மாற்றியிருக்கிறோம். அது புதியதாய் அபிவிருத்தி ஆகிக் கொண்டிருக்கும் பகுதி, ஆகஸ்டு 25 அன்று அங்கே பொறுப்பேற்கவும், 30-ஆம் தேதி பொட்டல்பாணையத் திற்த புது மானேஜர் பொறுப்பேற்க வது வார், பெயர்: ஆர்.பி. வக்

வங்கி சேர்மன்"

எனக்குத் தந்தது.

எனக்கு மயக்கம்,....

தன்பர்: உன் மாமனார் செத்துப் போன பிறகு, அவருடைய சொத்தில் உனக்குக் கிடைத்ததுவெனும் ஐந்துறுபாய் தானா?

மற்றவர்: ஐயம்... அதையென் கேட்ட நீங்க? நான் கொடுத்து வச்சது அது வளவுதான்!

தன்பர்: அடக்கடவுளே, அந்த ரூபாயும் த் ஏற்கெனவே கொடுத்து வச்சது தானா?

— டி. எஸ். வி. மாநேகவரன்.

என்ன நீலு சார்,
நீங்க ஏன் எப்போதுமே
“பிஸ்லேரி கிளப் சோடா”வையே
குடிக்கிறீங்க.

சோடான்ன, தண்ணீரும் கார்பன்-டை-ஆக்ஸைடும்
சேர்ந்து தயாரிக்கிறது மட்டுமில்லை. சோடா,
பாட்டிலும் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சென்னை
பாட்லிங் கம்பெனியில் EBI - அதாவது
எலக்ட்ரானிக் இயந்திரம் கவனிப்பில் பாட்டில்கள்
நிறைக்கப்படுகிறது. துளி அழுக்கு, தூசி
இருந்தாலும் பாட்டில்கள் வெளிதள்ளப்படும்.
அதை நானே நேரில் பார்த்தேன். ஆகவே
“பிஸ்லேரி கிளப் சோடா” மிகவும் சுத்தமாக
தயாரிக்கப்படுகிறது. அதனாலே தான்
“பிஸ்லேரி கிளப் சோடாவை” நான்
எப்பொழுதும் விரும்பி குடிக்கிறேன்.

“Bisleri CLUB Soda”

தயாரிப்பாளர் :

சென்னை பாட்லிக் கம்பெனி லிட்.

423, பூத்தமல்லி நெடுஞ்சாலை

சென்னை - 600 106.

தொ.பே. 420440, 430755, 435150.

200 கோடி ரூபாய்

புழக்கமுள்ள சக்தி குழுவின்

ஓர் அங்கம்.

உங்கள் மகனுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

• இலவசக் கல்வி-தங்குமிடம்.
உணவு, உடை இந்
வசதிகளுடன்

• ரூ. 15,000/- வேதமதி

• வேதம் வாப்பிற்கு உத்தரவாதம்

ஸம்ஸ்கிருதம், வேதங்கள் மற்றும்
திரிபிராயத்தங்கள் என்று
ஓ. எம். எம். எஸ். (O.M.M.S.) கல்வி நிறுவனம்
(Madrass), பாண்டிச்சேரி, மற்றும்
கி.ஜே.எஸ். (K.J.E.S.), கரு இலவசமாக
அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்று
பாடுகளைகூடும்.

வேதாந்த நான்குபாகத்தில் பத்து
கொண்ட 8 முதல் 14 வயது
காண்பவர்களுக்கு இலவசமாக
தகுதிவாய்வுகளை
பரீட்சைப்படிப்பினை பங்குனி மற்றும்
சித்திரை மீதம் April 1988 இடங்களில்
பத்து விசேஷவகுறை பிரகரிக்கப்
பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை ஸம்ஸ்கிருத
கல்வியை முதலாயிடுகின்றது பெறவாய்
உ. அ. ஜெ. எஸ்.எஸ்.பி.கே. வேதாந்தம்
பாடுகளை:

The Principal,
Shri Anubala Must
Sanskrit College,
MADURANTAKAM
PIN 607 304.

அவ்வ இந்நியாவுக்கும் தலைவராக, கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை வகித்த ஒருவர், மாநிலத் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டுமா? கூடாது என்று கருதியவர்களில் கல்வி கிருஷ்ண மூர்த்தி ஒருவர். தமது பத்திரிகையில் ராஜாஜி இத்தகுச் சம்மதிக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்திக் தலைவங்கம் எழுதினார். இத்தப் பேச்சு ஆரம்பமான கடனேயே, ராஜாஜியின் தலைமை-தடவாத

அவருக்கு வயது எழுபத்திமூன்று. நாட்டுக் காக ஸம்பதாண்டுக்குமேல் பல நிபாகங்கள் செவ்வும் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தும் பல பொறுப்புக்களையும் பதவிகளையும் ஏற்றும் திரம்படப் பணியாற்றியவரெய்தது. இப்போது அவர் அமைதியான ஆன்மீக வாழ்க்கை நடத்த ஏற்பினார். ஆயினும் அந்த விரும்பத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டு, முதல்வர் பதவி உடலுக்கு அளிக்கக் கூடிய சிரமங்களையும், அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் அளிக்கக் கூடிய சவால்களையும் ஏற்கத் தயாரானார். இதனைப்

நியமனசூனசு எதிர்த்சு நீசுமன்ருசுசுஸ் வழக்சு!

வெறும்பேச்சு என்று தலைப்பிட்டுத் தலைவங்கம் எழுதிய அவர், "ராஜாஜியை முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்குமாறு கேட்டுக் கொள்வது நான் மகரிசியைத் திருவள்ளைமலை நகரசபையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்குமாறு கோருவதற்கு ஒப்பாகும்" என்று தமக்கே உரிய பாணியில் தனக்களை இனமைய எழுதியிருந்தார். "ராஜாஜி முடிந்தமுடிவாக முதல்வர் பதவி ஏற்கமாறுத்து விட்டார்" என்று சில பத்திரிகைகள் தவறான செய்தியை வெளியிட்டபோது டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன், "உங்கள் கயகொளவந்தைக்கார்பாற்றிக்கொண்டீர்கள்" என்று ராஜாஜிக்குக் கடிதம் எழுதினார். தேசபக்தர் டாக்டர் ராஜன், எம். ஆர். ஜே. நான் நன்பா என்பதோடு முடிபதுகளில் இறுதியில் ராஜாஜி அமைத்திருந்த மந்திரிசபையில் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தென்மேடி விக்ரமநாதன், "ராஜாஜியை நாங்கள் அகிர இந்திய மட்டத்தில் தலைவராக எண்ணிவிருந்தோமே தவிர, மாகாண மட்டத்தில் அல்ல" என்று கூறினார்.

இளவயெல்லாம் ராஜாஜிக்குத் தெரியாதது அல்ல. பிறகு ஏன் ஏற்றுக் கொண்டார்? நேருவுக்கு அவர் எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் காணப்படும் வரிகள்தாம் பதில். "எந்த வேலையாலானாலும் சரி, அது உன்னதமானது, கௌரவமானது என்ற மனப்பக்குவத்துடன் பணியாற்ற வேண்டும்; கடமை அளவுக்கும்பொது அநனை மறுக்காமல் ஏறிக் வேண்டும்" என்ற இரு அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ராஜாஜி. இவ்வதாம் அவர் மனத்தில் கனமாகக் குடிவிருந்து அவர் ஒரு முடிவுக்கு வர உதவியிருக்க வேண்டும்.

* அவ்வாறு: "தவறோ குத்தறோ இக்கன"

புவர் உணர்ந்தனர், கல்வி கிருஷ்ணமூர்த்தி, "நடவாது நடத்து விட்டது" என்ற தலைப்பில் தலைவங்கம் எழுதி இதே கருத்தைத் தான் வெளியிட்டார். எம். ஆர். ஆப்த நன்பா நவர்தன ராமராவ் தமது கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

"கடமை அளவுக்கிறது; தவிரக்கமுடியாத அளவில் அந்த அமைப்பு வலிமை பெற்றும் இருக்கிறது; அதுதாம் இந்த மகத்தான நியாகத்தைப் புரியுமாறு உங்களைத் தூண்டியிருக்கிறது. கடவுள் உங்களுக்குச் சக்தியையும்

* ராமராவ்:
"மகத்தான நியாகம்"

தேசபக்தர் டாக்டர் ராஜன்

நீதிபதி: குற்றவாளி எல்லாவற்றையும் நிரூபிப்பீடுமா, ஸ்ரீ. பெட்டாசுவத்திரிசு
தயாநிதிமுத்திரை அவர் மனநிலை சரியில்
வாதவர் என்று தெரிவதால் குற்றவா
னியை மன்னித்து விடுவதைச் செய்கி
டுங்கள்!"

— சிறை. அ. கதிர்வேல்.

வெற்றியையும் அளிக்கட்டும்." (1.4.33).

தேஜாஜி பதவி ஏற்றதை எழுந்தருள்
கள் எதிர்க்கத்தில் விடப்படுகிறது. தியமன ஆல்
சத்திரவாஜி முதல்வர் பதவி ஏற்றது சரியல்ல
என்று அவர்கள் தீர்மானித்துக் குப்போனார்
கள். தீர்மானம் ராஜாஜியில் தியமனமும்
முதல்வர் பதவி ஏற்படும் சட்டரீதியாகச் சரி
வானவையே என்று தீர்ப்பு வழங்கி கம்பு
ளிடங்களில் வழங்கித் தள்ளியது செய்தது.
இக்கத் தீர்ப்பு ராஜாஜி எதிர்பார்த்த ஒன்றே.
அவருக்குத் தெரியாத சட்டம் இயல்பை எல்
பது ஒருபுறமிருக்க, அல்லாடி விருத்தானவையி
லில் கருத்தையும் முன்னதாகவே கேட்டறித்
திருந்தார். ரொம்பக் கவனமாகச் சட்டப்
பிரச்சனைகளை அணுகும் வழக்கறிஞரான
அவரிட, ராஜாஜிக்கு இவ்வில் தவறான ஆத்
திரமொ அல்லவென இயல்பை என்று கறுதியாகத்
திருந்தார். சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியினர்
முன் தமது செயலுக்குத் தாமே தீவிரவயப்படுத்த
வேண்டிய தீர்ப்புத்தம் ஏற்பட்டபோது
ராஜாஜி கூறினார்:

அரசியல் சாசனத்தில் 164-வது பிரிவு
எதற்காக இருக்கிறது? அதனை வெற்று
வார்த்தைகள் என்று நிரூபிப்பது முடியுமா
என்று அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கிய
வர்கள் அளித்து அவசியம் இருக்கும் என்ற
எண்ணத்தில்தானே அதனைச் சேர்த்திருக்
கிறார்கள்? மக்களால் தேர்தெடுக்கப்
பட்ட ஒருவரைச் சமூக நலனைக் கருதிப்
பதவி ஏற்றுவாறு கோர வேண்டிய ஏதர்ப்
பு சூழ்நிலை ஒருவேளை ஏற்படலாம் என்ற
எண்ணத்தில்தானே இந்த ஷரத்தை உரு
வாக்கியிருக்கிறார்கள்? என்றாய்தான்
இந்தச் சமூகநலம் காப்பாற்றப்பட முடியும்
என்பதற்காக தான் இந்தச் செயல்பாட்டில்லை.
அரசியல் சாசனத்தின் அந்த ஷரத்துக்கு ஓர்
அர்த்தமிருக்கிறது; காரண காரியத்துடன்
அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்
காகக் கூறுகிறேன்."

தேரு இத்தை எப்படி எடுத்துக் கொள்
வாரோ என்ற கவலை பலருக்கும் இருந்தது
உண்மை. "ஓர் இக்கட்டான நிலையில் உதவ

முன்வருகிறேன்; ஆனால் இந்த வயதுக்
காலத்தில் என்னைத் தேர்தலில் நிர்க்கச்
சொல்லிக் காட்டாப்படுத்தாதீர்கள் என்று
ராஜாஜியின் நிபந்தனை. பதவிக்கு அவர்
ஆணைப்பட்டவியல்லை. இந்த நிபந்தனையை
ஒரு முடியாதென்றால் சரி, அவருக்குச் சத்
தொருவே. ராமாயணத்தின் இவ்விப
தயங்களிலும் ஆன்மிக உணர்விலும் ஈடுபித்
தினைக்க அவர் தயார. ஆனால் தேருவேனா,
'ஆறு மாதங்களுக்குள் ராஜாஜி தேர்தலைச்
செதிக்க வேண்டும்' என்பதென்ற மனப்பார்க்க
வந்த தாதுக் குழுவினரிடம் கூறியிருந்தார்.
குமாரசாமிராஜாவுக்கு ஒரு நம்பிக்கை:
'ராஜாஜியின் பதவி ஏற்பு செய்பவரும்களால்
முடிந்த பிறகு தேருவிக்கு ராஜாஜியின் நிபத்
தனை பற்றித் தெரியவந்தால் பரவாயில்லை;
ஏற்பட்டதைக் கவலைக்க அவர் முன்வர மாட்
டார்' என்று கூறுகிறார்.

ஸி. ஆருக்கு ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதி ஸ்ரீபிர
காசா எழுதிய அடிதம், தேரு இந்த நிலை
ரத்தை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வாரோ என்ற
கவலை மற்றவர்களைப் போல் அவருக்கும்
இருந்ததை உணர்த்துகிறது.
செய்ததில் அரசியல் தலைவர்கள் பற்றி
தான் துவாநாயகத்துக்கு அனுப்பிய இரு
தந்திரங்கூடும் திட்டம் கடிதத்துக்கும் இது
வரை பதில் ஏதுமில்லை. சாதாரணமாக
அவர் உடனடிக்குடும் பதில் எழுதுவார்.
இந்த கெணைப் எனக்குச் சிறிய கவலை
யளிக்கிறது. இருப்பினும் எல்லாம் தயவு
செய்து முடியுமா என்பதென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.
இது ஒருபுறமிருக்க, எதிர்க்கப்பட்ட முடியு
கள் அத்தனைக்கும் தான் முழுப் பொறுப்பு
ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பிரதமருக்கு இதில்
100%வுக்கு இருக்கும் என்றால் அது
எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தையே அளிக்
கும்."

கவர்னரின் நம்பிக்கை விடப் போக
வில்லை. "ஸி. ஆர். தேர்தலைச் செதிக்கப்
போவதில்லை என்பதில் உறுதியாக இருக்
கிறார் என்று ஸ்ரீபிரகாசா அனுப்பிய
தகவல், சில ராட்களுக்கு தேருவை வருத்தத்
தில் ஆழத்தியது என்றாலும் சீக்கிரமே மனம்
மாதிரி. ஸி. ஆர். அமைக்கவிருந்த மந்திரி
சபை பற்றி அவருடன் பிரேத்துடன் கடிதப்
போக்குவரத்து வைத்துக் கொண்டார் தேரு.

அமைச்சரவைவை உருவாக்குவது என்ற
சிக்கலான காரியத்துக்கு எட்டு நாட்கள்
எடுத்துக் கொண்டார் ஸி. ஆர். அவர் மனத்
தில் என்ன இருக்கிறது என்று யாருக்குமே
தெரியவில்லை. ஒன்பதாவது தான் உறுதி
யாகச் 'செய்யார்' 1947. தமையுமே சேர்த்துப்
பதினைத்து பேர்கள் அடங்கிய அமைச்ச
ரவைவை அறிவித்த கையாடு, "தியமனம்
கள் பூர்த்தியாகி விட்டன" என்றும் திட்ட
வட்டமாக அறிவித்தார். பலருக்கும் தங்கள்
அதிர்ஷ்டம் பற்றி அளித்து அயலது
வானொளி சுவமொகத்தான் தெரிய வந்தது!
ஏப்ரல் பத்தாம் தேதி அவர்கள் பதவிப் பிர
மாணம் எடுத்துக் கொண்டனர்.

(தொடரும்)

ஞானமும்

செப்டம்பர் 16-ம் தேதி இதழில்

கலைஞர் மு.கருணாநிதி

எழுதும்

**பாயும்புளி
பண்டாரக வன்னியன்**

இலங்கை மண்ணில்
வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போராடிய
வன்னியருடைய வேங்கையின்
வீர வரலாற்றுத் தொடர்கதை ஆரம்பம்

தடையற்ற தண்ணீர் கிடைக்க

A Product of
**DLF
UNIVERSAL
LIMITED**
American Universal Division
6, அனிலூ, கோடு
நுங்கம்பாக்கம்,
சென்னை - 34
போன் : 477942

1971-72-ம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற புகழ்

மதுரை ஸ்ரீ.கோலிந்த நீகிதர்ஸ்களால் 138 ரூபாய்க்குப் புகழ் கொடுத்து நடத்துவதும் வேதபாடி சரஸ்வதி மேற்படி பயிற்சியானது தரக் கோல் இயங்கிக் காப்பாத்தி வருகிறது. தற்போது 1971-72-ம் ஆண்டில் 85 மாணாக்கர்கள் வேதாப்தவன்ம செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவளிக்க உமாசி ரூ. 250/- ஆகிறது. இந்த உணவ் திரைமரால் நடக்க ரூ. 2500/- மூலதனம் ஏத புகழ்நிலை அல்லது அம்மப்பேரது ரூ. 150/- அனுப்பியே ஒரு குறிப்பிட்ட நாளத்தில் உணவளிக்க ஆம் அங்கத்தினத்தில் புகழ் கொள்ளக் கொடுக்கிறது.

தங்கொடை அனுப்ப வேண்டிய பெரும் முகவரிகளும்:

அதன்வத வித்யாசார்யா மதுரை ராஜா ஸாநேஷ்
ஸ்ரீ கோலிந்த நீகிதர் புன்ய ஸ்மரண ஸமிதி
D-75, முன் குவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி,
கும்பகோணம்-612 001.

இந்த தங்கொடைக்கு 80 ரூபாய்க்கு ஒருவாள் வரிவிலக்கு உண்டு.

பாபு ஓடி, சந்து திரும்புவதற்குள் தர்ம ராஜன் கட்டுவிட்டார். துண்டு அவன் காலின் பின்பகுதியில் பட்டுச் சரீர் என்று வலித்தாலும், எங்கிருந்தோ வந்த பலத்திலும் பயத்திலும் பாபு தொண்டிக் கொண்டே ஓடினான். தர்மராஜன் தொடர்ந்து கடுவது குறி தவறினான். ஆபத்து என்று ஜீப்புக்குள் பாய்ந்து அந்தச் சந்துக்குள் செலுத்தச் சொல்லி அங்கே இறங்கிக் கொண்டார். பாபு மற்றொரு சந்து திரும்புவதைக் கண்டறி கணத்தில் கவனித்தார். அவன் ஓடியிருந்த பாதையில் ரத்தப் பாதங்கள் பதிந்திருந்தன.

பாபுவுக்கு உர. டெவல்லாம் அட்ரினாவின் பாய, தலைவிலிருந்து கால்வரை வியர்த்து விட்ட, எந்த திணை, எதற்கு என்பதெல்லாம், யோசிக்காமல் ஓடினான்.

சிக்பேட்டை பெங்களுரின் மிகப் பழைய பகுதிகளில் ஒன்று. சந்துகள் இருபுறமும் கடைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, ஏறக் குறைய ஒற்றையடிப் பாதை அளவுக்குச் சூறுகி, எசைக்கிலும், கிசுட்டிலும், கைவண்டியும், மார்ட்டு வண்டியும், டயர் வண்டியும் இடை யெ லாரியமாக மக்கள் அதன் களையே நடப்பதே கண்டனர். பாபுவுக்கு இது வேண்டியிருந்தது. மூன்று சந்து திரும்பியதும் எதிர்த் தரப்பிலிருந்து இரண்டு பேராயில் காரர்கள்

19

சுருள் வரும் நேரம்

வாருவதைக் கவனித்துத் தப்பிச் செல்லப் பதற்காகியும், தர்மராஜன் "நியூஸ் கட்டு வென்!" என்று பீக் கத்தி விடுத்தது சந்துவது தெரிந்து, ஒரு கணம் நின்று ஒரு விட்டிருந்து நுழைந்தான்.

அந்த விட்டில் இரண்டு பெண்கள் - நேஜாம் யோரிக் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, மூகத்திரை அணிந்த பெண்மணி ஆட்டா பிணைத்து கொண்டிருக்க, பாபு ஓடி வந்து ஒரு பெண்ணைப் பலவந்தமாக இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு "சந்தம் போடாதே! கொள்ளுடுவேன்" என்று அதன் இரண்டு கைகளையும் பிசு பக்கம் மடக்கி மூலையக்கு அழுத்துச் செல்ல, குடும் பத்தின் மற்றவர்கள் அளமவரும் கூக்குரலிட, தர்மராஜன் வந்து சேர்ந்தார்.

பாபு ஓர் ஓரத்தில் ஒரு பெண்ணைச் சிவந்தப் படுத்தி வைத்திருப்பதையும் துரிதமாகக் கணித்தார். "கிட்ட வராதே! பொண்ணு உரிக்கு ஆபத்து!" என்றான் பாபு.

தர்மராஜன் தயங்கினார்.

"பாபு! இதைப் பாரு. இதில் பிரயோஜ

னம் இல்லை. தலைவர் மார்புக்குள் சென்று இதைப் பொண்ணை ஏதாவது செஞ்சே. உன்னை அப்படியே கட்டுப் பொக்கிறு வேன், என்னை வாரும் குறை சொல்ல மாட்டாய். மூளை இருக்க பாரு. அப்படியே வெடிக்கச் செக்கச் செவ்வென்று பரளம் பரளமா வெளிய வாராப்பல கட்டுகுடுவேன். வட்டுகு அத்தப் பொண்ணை! நாய்க் உன்னை அடிக்க மாட்டோம், கிட்ட மாட்டோம். சொல்றதைக் கேக்கறியாப்பா!"

பாபு, "கிட்ட வராதே, கிட்ட வராதே" என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும், தர்மராஜன் கிட்டத்தான் வந்தார்.

"மேரிபச்சி மேரிபச்சி" என்று இத்திக் காரி சிக்பேட்டை முழுமையும் செக்குமாறு அவரை "கப்" என்று ஒரு கான்ஸ்டபிள் அடைத்தார்.

தர்மராஜன் "பாபு, சொல்றதைக் கேப் பெயில்வ? செப்பேயில்வ?" என்று அருகே அருகே சென்று அவன் கையைப் பிடித்தார்.

சுஜாதா

பாபுவின் கண்ணத்தில் பேயறை ஒன்று அறைத்
தார். "ஹி! குழந்தையைக் கொல்லு
வியாடர் தீ?" என்று அவன் தாண்டவை
வலுக்கட்டாயமாகச் சுருக்கிக் காண்டபி
லிட்டம் கொடுத்தார். அவர் அறையே எதிரொ
லிக்கும்படி அடித்தார். பாபு "அய்யா,
அய்யா, அடிக்காதீங்க!" என்றான்.

யிலங்கு மாட்டி வீட்டுக்கு வெளியே
கொண்டு வருவதற்குப் பாபுவின் தாய்
வட்கமி வாசலுக்கு ஓடிவந்து, "அய்யோ,
இந்த அநியாயத்தைக் கேக்கறவங்க இவ்
வையா! எம்மவனை அநியாயமா அழைச்
சட்டுப் போறாங்கனோ! அவனுக்கு ஏன்
ஐயோ தெரியாதே! எல்லாம் அந்தப் பால்
குண்டுதானோ! அய்யா, அய்யா! என்ன செஞ்
சான் என் செல்லம்? என் செல்லம் கைவ
சிலங்கா? என்று. என்னது?" என்று
மினவாக அலறினான்.

"வட்கமி! உம்மவன் என்ன செஞ்சான்
தெரியுமா? உன்பார்க்கில் ஒரு பெரும்ப
ளையை வண்டியில் அழைச்சுக்கிட்டுப்
போய்க் கொடுத்திருக்கான். தெரிய
வில்லை?"

"அய்யோ, அதெல்லாம் செல்ல மாட்
டானே, எம்மவன்! பாபு! பாபு! இதெல்
லாம் செஞ்சியாடா, தீ?"

பாபு, "அமா! உன் வலுத்திய பொறத்
தவன் வேறே என்ன செங்கான்?" என்
தான்.

"பெச்சப் பார்த்தியுணா இன்ஸ்பெக்ட
ரய்யா? இவனுக்கொரு சாப்பகலா
உழைச்சு..."

"எங்கே பதவிலே உழைச்சே வட்கமி?"
என்று காவல்காரன் சிரிக்க, பாபுவை நீப்
வண்டியில் ஏற்றியுப்போது சின்னப் பவல்கன்
"தேறா" என்று அரவாரம் செய்தார்கள்.

"பாபு, பால்குண்டு எங்கே கையிக்கு
யிவா?"

பால்குண்டு அப்போது அவங்காச்சு
லிய் கழுத்து வரை போர்த்தி மேலில் பண்
லிக் கொண்டிருந்தான். செப்தித் தான
துண்டில் கொஞ்சம் சோப்பும் கொஞ்சம்
ரோமமும் கலந்து வழுதுவாக அருகில்
இருக்க, கண்ணாடியையே உற்றுப் பார்த்
துக் கொண்டு பைபலிட்டம் "பாபு வந்தா
னாடா?" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த
போது,

"இதோ பாபு" என்று பைபல் சொல்ல,
கண்ணாடி வழியாகப் பார்த்தான்.

என்ன பாபு பெய்த்த அடிச்செ
ருக்கோ?"

"குரு! குரு! போலீஸ்."

"போலீஸ் என்ன செஞ்சாங்க?"

தர்மராஜனை அப்போதுதான் பார்க்க,
உடனே அரை சைர நிலையில் எழுந்திருக்க
முயற்சி செய்வ, தர்மராஜன் தம் பிரம்மை
அவன் கழுத்தில் பிடித்து, "தகராது, ராக்
ஷ்! மாட்டிக்கிட்டாச்சு, தகராபே! கண்
னாடியெல்லாம் சிதறிலும்" என்றா
பால்குண்டு அவரை முறைத்துப் பார்த்து.

"மேலில் பூச்சுக்கட்டுவாரேன்" என்றான்.

"இதுவிலுக்குப் போறதுக்கு செவில்கா
உணக்கு? ஏன்டா, மேல்!"

"எனக்கு வச்செல்லப் பார்க்கணும்."

"வச்சிலு, வாத்தியார், டாக்டர், பாறை
வேணாப் பார்க்கலாம், வாடா சோமாரி."

"நம்மிடே வச்சுக்காதீங்க" என்றான்

பால்குண்டு. இதற்குள் அவங்கார் தேர்
யூதலில் வாசலில் ஐனவெள்ளம் பெருதி
விட்ட. "நாத்திரி வந்து காசு தாரேண்டா"

என்று அபத்தமாகச் சொல்லிவிட்டுச் சீப்பு
எடுத்துத் தலைவாரப் பிரயத்தனம் செய்த
பால்குண்டுவை, "அய்யவளவு நிமிராடா

உணக்கு? நான் வாசீ விட்டோமா?" என்று
துப்பாக்கியால் அவன் தலையை நிரடினார்.

"இதுக்கெல்லாம் தீங்குயின்னாவது உப்பப்
படப் போறீங்க, இன்ஸ்பெக்டர்! நான்
யாருன்னு தெரியாதாங்களுக்கு!" என்றான்.

"தெரிஞ்சுக்கறோம், போட்டோ எடுக்
கறோம் வா!"

"கெஞ்சா, தஞ்சப்பாவிட்ட போய்த்
தவலை சொலிடு. என்ன! இங்கே நடந்ததை
எல்லாம் சொல்கிறு. என்னா! பாத்துக்க
லாம்."

சேதமுசேதம் காண விட்டு இறங்கிக்
கையைத் திறக்க, பின் பக்க சிட்டிலிருந்து
டாக்டர் ராமபிரகாஷும், அம்ருதாவும்

இறங்கினார்கள். "சோமசேனி, இஸ் இஸ்,
தெஸஸ்ஸரி!" என்று ராமபிரகாஷ் கேட்க,

அதற்குப் பதில் சொல்லாமல், "வாங்
கய்யா" என்று பரிவாக அழைத்தார். காரிடா

ரீஸ் தட்டிக்கருகில் பாபுவும் பால்குண்டுவும்
கைவிலங்குடன் நின்று கொண்டிருக்க, பால்

நூண்டு கையைத் துண்டுபோட்டு மறைத்திருந்தான்.

"இவங்கதான்" என்றார் தர்மராஜன்.

"பாருங்கம்மா."

அங்குதா தரையைப் பார்த்துக் கொண்டு நுடந்தவன், மெதுவாகப் பார்வையை நியிர்த்தினான். இருவரையும் பார்த்தான். அவர்கள் பார்வையில் வெறுப்பும் பவமும் இருந்தது. "உள்ளே போகலாம்" என்றான்.

ராமபிரகாஷ் அவர்கள் இருவரையும் திதானமாகப் பார்த்தார். இந்த மாநில இளைஞர்கள் எத்தனை பேரைப் பெங்களூரில் பார்த்திருக்கிறோம். எல்லோரையும் போலத் தலைமயிர், எல்லோரையும் போல் படிப்படியாக முடிவெட்டு. எல்லோரையும் போல் உதட்டில் கிகரெட் கறுப்பு, சளிப் பார்வை... எல்லோரையும் போல்...

ஆனால், ஆனால், இவர்கள்...

என் மனைவியைக் கற்பித்தவர்கள்!

சோமசேகரின் அறைக்குள் சென்று அவர் மேசைக்கு எதிர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொள்ள, "என்யம்மா, இவங்கதான்?" முகம் சூரபகம் இருக்குதா?" என்றார் அவர். "இல்லை!"

"இருட்டில் எப்படி சூரபகம் வெச்சுக்க முடியும் சொல்லுங்க?"

ஆனால் இவங்கதான் ஸார், அட்லீஸ்ட், இவர்களின் மூத்தன்!"

"எப்படிச் சொல்ல முடியும்?"

"அந்த ஸ்மெய், அந்த வியர்வை நாற்றம், அந்த என்னால மறக்கவே முடியாது! சோமசேகர் ராமபிரகாஷைப் பார்த்தார்; "நட்சு நாட் எலிடென்ஸ், லீரேமோன்"

ஸூலமா ஓர் ஆளை... பாருங்கம்மா. இவங்க ரெண்டு பேர்தான்னு உங்களைல கோர்ட்டில் சாட்சி சொல்ல முடியுமா? உங்களை க்ரான் எக்ஸாமின் பண்ணுவாங்க; அதை ஆயாட் பண்ணப் பார்க்கிறோம். ஆனால்...

"இவங்கதான்! பேசச் சொல்லுங்க ப்ளீஸ்!"

"உள்ளே கூப்பிடுறா அந்தத் தா.....ங்களை."

இருவரும் உள்ளே கொண்டு வரப்பட்டனர்.

"பேர் சொல்லுடா சோமாரி!"

"பாங்குண்டுங்க."

"பாங்குண்டு, இன்னாடா பேர் அது?"

"பேரு! அதான்!"

"வேற ஏதும் பேர் கெடையாதா?"

"ஷ் என்று கூட ஒரு பேர் உண்டுங்க" என்று சொன்னான்.

"கிரிக்கிறியாடா?" என்று சொட்டெல் என்று செலிட்டில் அறைந்தார் தர்மராஜன்.

"நா! கொஞ்சம் இருங்க - நஞ்சப்பா, அவரைத் தெரியுங்க எனக்கு" என்றான் பாங்குண்டு.

"எந்தக் கஞ்சப்பாவும் உன்னைக் காப் பாத் ப் போறநிலைஸ். உம்பெரு என் னடா?"

"பாபு."

அங்குதா மெல்ல "இதே மாநிலிதான் குரல் இருந்தது" என்றான்.

"எப்படிச் சொல்றே அங்கு?"

"குரல்ங்களை மறக்கவே முடியாது என் னால், உங்க குரல், வர்ஷா குரல், செத்துப் போன எங்க அம்மா குரல், தெருவில் லைர விறகிறான் குரல், டிசெய் குரல், இவங்க குரல்..."

"பாபு, இதைப் பாரு, இந்தம்மாலைத் தான் அன்னைக்கு ஆட்டோவில் கபன் பார்க்கணை இட் ரதிங்க?"

"முகம் சரிவா சூரபகம் இல்லைங்க."

"அப்ப ஒரு அம்மாவை இட்டாத் த்ரங்க."

"சாவுகிராக்கி, மடக்கறாங்கடா! ஸார், எங்களுக்கு ஒண்ணும் தெரியாதுன்னு சொல் லுரா பாபு, தெரியாது!"

"அடிக்கிறாங்கடே, குரு!"

"குரு... குரு... இப்படித்தான் கூப்பிட்டுக் கிட்டாங்க."

"பாபு த் மரியாதையா குற்றத்தை ஒப்புத் துக்கிட்டா தண்டனையும் கொறைவு!"

"பாபு ஏதும் பேசாதே, நஞ்சப்பா, அவ ருக்குத் தகவல் சொல்லியிருக்கேன். அவரு ஆளை அணுப்பறாடு. நம்மனை யாரும் டச் பண்ண முடியாது. பாருங்க இன்ஸ்பெக்டர், இந்தம்மாதான் எங்களை வரவழைச்சாங்க, தெரியுமில்லை? உன்னுக்குள்ளே பூநீர் உய்னா விஷயம் ரொம்ப ஆபாசமாவிடும்! தெரியுமில்லை?" என்றான் பாங்குண்டு. அப்போது, "என்ன இங்கே ரகனை?" என்று கேட்டபடி வக்கீல் விஜிதாஸ் வந்தார்.

(தொடரும்)

ஆனந்த் 70MM A/c

தொடர் 4 வட்டிகள்

ஈகா A/c

பாதி கிருஷ்ணா

3 வட்டிகள்

உதயம் A/c

பாதி பிருந்தா A/c

பல வட்டிகள்

மற்றும் தமிழகமெங்கும்

REVENUE

இன்னொல்

முடியும்
தும்பி

K. மாரைநாடு

இயல்பான

ELEGANT

“தேவது சீனு வந்திருந்தால்..”

அன்னை மாண்புமிகு-தொழிலமை, பஸ்ஸென்ஸாய் விட்டது. கருத்துப் போல் நாலாய் போயிட்டு... - லக்ஷ்மி சொல்லும் பொழுதே நான்...? வெறு ஏதாவது உதாரணம் சொல்லி இருக்கலாமோ என்று தோன்றியது நாமகப்பு வந்தது. நாபென்றால் எல்லாவது கேட்கலாம்? ஏன் பாம்பேறினில் இல்லைவா, புண புண வென்று?

“என்பது நான், போய் என்மிறே? ஒரு காலத்து மன்னி, மன்னி என்று உயிரை விடுவானே? அப்பவளவுதான்?”

“உங்களுக்கு அப்பவளை என்னிக்குமே சர்க் விறுக்கனாத்தான் பிடிக்குமே? என்னிக்கு வறக்கம் மாறி இருக்கு? ஏதாடா இப்பவளவு தான் சர்க்க வந்து இருக்கானே, லீசா சிப் போய்ந்து தோணாம், ஏந்தான் கோணலா வேலு புத்தி பொறதோ?”

“சரி, சரி, விஷயத்தைக் சொல்லு, ஏன் இப்படி நாலாய் போயிட்டானாம்?”

“கனியாசனா இப்ப அவன்கூட இருக்கிற தில்லையாம், தனியாய் போயிட்டானாம். என் போய்லும் இவ்வளவு சொத்துப் இல்லைவா என்னதான் கூட்டமோ, பாகும், முகம் பரிசுக் முடியலைய. எப்படி இருந்தது? எப்போதுமே துல்லயாகக் குத்தத்தான் சொதான் மெல் சோதனை வரும். இவன் மிட்டே இப்ப சாமான்களை கூட ஒன்றையும் கிட்டு வைக்காமல் எடுத்துண்டு போயிட்டானாம். கட்டின பருகண்ணு ஒரு பையன் இல்லை. இத்தப் பண்ணைக்குத் - 36 பாகை இதுவரை மண்ணின் குதவைக் கேட்டி வாத்தவருக்கு அபிசையமாக இருந்தது. இவளுக்கு இப்பொழுது பையன் விட்டுப்போய் விட்டதோ?

“இப்ப அதுக்கு என்ன? ரெண்டு லைகயும் கொட்டினாத்தான் சத்தம் வரும். கம்மா அப்பவளை ஏன் சொல்றே?” - சண்டி விட்டாள்.

“சொல்வோனே, எப்படியே சங்களுக்குத் சீனுன்னா தொக்குதானோ? எப்ப என்ன சொல்லலாமென்று காத்தான்? இருப்பேனே, கூட்ட மன்ன ஒரு சமைய சமயத்தான் நாம் அது தலா. ரெண்டு வார்த்தை சொன்னாத்தான் மறுக்கத்தான். மெய் மெய் ஒருத்தனைக் காயப்படுத்தறதுவ உங்களுக்குக்கூடாம்.

என்னதான் விடைக்கிறதோ? தப்பு இவன் போய்லையும் இருக்கலாம். ஆனா நம்மை நம்ம மனுஷா என்று மதிக்க வந்தவனுக்கு அதுதலா ரெண்டு வார்த்தை சொல்லுங்கோ. இதுவ காது, பணம் செலவழியப் போறதில்லை, நாளைக்கு வாரேன்னு இருக்கான், உங்களைப் பார்க்கண்பென்னு வருத்தப்பட்டுண்டு போகான். மனைவிக்குச் சீனுவின் மெல் உள்ள பாசம் தெரித்தவர், இவ்மெல் வாய் நிறத்தால் கம்மா விட மாட்டான் என்றுவாசையொழுதுக் கொண்டார்.

மேலுக்கு அவனிடம் என்னமோ விண்ண வாட்டுக்குச் சீண்டினாற்போல் பேசினாலும் மணிக் திடீசென்றது சீனுவின் செப்தி கேட்ட பிறகு. இத்தச் சீனு... அவன் அப்பா அம்மா வேண்டியிருந்ததால் இவர்களை கோடு தங்கி உத்தியோகத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான். கூடப் பிறக்கா விட்டாலும் கூடப் பிறத்த தம்பிகூட இப்பவளவு பாசம் வைக்க மாட்டான். அப்பவளவு ஒட்டுதலாகப் பழகினான். கொஞ்சத்துசமமாக உதாரி பண்ண வில்லவையே இத்தக் குறும்பத்திற்கு? உறு கூடப் பணம் இருந்தால் ஒட்டிக் கொள்விறேன் என்று இருக்கும் இத்தக் காலத்தில், சத்தபாசமோ, எந்த வகை உறவோ இவ்வாமல் வேறும் சினைவிதமே அனைவிட உறுதியான உறவாகத்தான் இருந்தது.

என்னதான் நடந்து இருக்கும்? முன்பின் தெரிவாமல், வெறுமனே பழக்கம் காரணமாக அடம்பித்த உறவுக்கே அப்பவளவு முக்கி வந்துவாய் கொடுத்து, பழகியவன் சொத்த மனைவியிடம் ஏன் ஒத்துப் போக முடியவில்லை? யான் மிகவும் சங்கடப்பட்டது.

“எனக்கு இன்னிக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம். வறிய சர்க்கியை” என்றார். கூண்டி புர்த்து கொண்டான். காரணம் என்ன என்று ழுப்பது வகு. அனுபவம் கூறிறே! நாளைக்குச் சீனு வகுவானே, இவரைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கம்பனைண்டி பண்ணணும். அவனுக்குத்தான் அடம்புதலார், வரவர எதை எடுத்தாலும் கொபம் சின்ன வயசில் எவ்வாய் நடந்தது. வயசான பிறகு அடம்ப வேண்டாமோ தும்ம்... இப்பவும் அத்தப் பழைய சீனுவாகவேதான் நினைக்க முடிந்தது.

“மிக்னி, தங்கதான் என்னமோ பவத்து, பவத்து சாக்ரிக. இதான் என்னாய் முடிந்தது. இஷ்டமிருந்தால் சாப்பிடுங்க, நில்லையன்னாய் வெளியே சாப்பிடுங்க என்று சொல்லலாமல், ஒரேயடியாக குளியறங்க. என்ன அம்மா கொபம் ஒதுதான் கொஞ்சம் கையல் தன்னா வரணல்ன்னா அட்டிஸ்டி பண்ணி கிறிது? இதை மாநிரி தங்க பண்ணிக் போறதெனாலேதான் அவர் ஒட்டி விரட்டினார். எல்லவளவு தாட்கன் வெளியே சாப்பிட முடியும்? தன்னாவ எல்லாம் பணிஞ்சு போய் விட்டுக்கு வந்து விடுவார் பாருங்க.

மதுமிதா

மோன். தீங்குநூறான் நான் சொல்ற மாதிரி நான் செய்யுங்களைன்” — அவன் கரடி யாகக் கத்துவதுதான் மிச்சம். அவனும் எப் போது இவர் கோபித்துக் கொண்டாலும் சொல்வதை மறக்க மாட்டான். வசைமீறும் இவன் சொல்வதை எல்லாம் சிரிப்போடு, கேட்டுக் கொண்டு பிறகு அவரிடம் பயந்து பயந்துதான் பேசுவான். பயந்து பயந்துதான் எல்லாக் காரியமும் செய்வான்.

“அட நான் ஒரு மனுஷன் சொல்றதையே கேட்காமல், அப்படி என்ன பயம்? என்ன பண்ணிடுவார், கேக்கிறேன். ம...? எப்படி லனுக்கும் ஓர் அளவு உண்டு. என்னமோ அவர்தான். அது சரியில்லை. இது சரியில்லையென தட்டைத் தூக்கி எறியறார் னாக்க. தீங்கு அதுக்குமேலே ஒண்ணுமே நடக்காதது மாதிரி, தட்டை எடுத்துட்டு வேறே புதுசாப் பண்ணிப் போடறீங்க. அப்படி என்ன ஒரு பயம்? இவ்வளவு வேலை செஞ்சதுக்கு ஒரு பாராட்டு இவ் னைவனாலும், அட்லீஸ்ட் தட்டைத் தூக்கி அடிக்காமலாவது இருக்கலாமில்லையா?”

இவன் தன் தொண்டைத் தண்ணீர் வற்றக் கத்துவதுதான் மிச்சம். அவன் என்னமோ தன் இஷ்டத்துக்குதான் நடப்பான். அதில்

ஓர் அகம்பாவம் இருக்கும். இதெல்லாம் உணக் குப் புரியாது, நீ சின்னப் பையன் என்பது மாதிரி. அதுதான் அவனுக்கு இன்னும் எரிச்ச

COMPUTER COURSES

(Correspondence Cum Contact)

Our Institute offers the following Computer Courses through Correspondence cum contact.

Computer Literacy Courses:

Ideal for beginners, Students, Business people who are interested in knowing about computers, what they are, what they can do, how they do, all basic things. Anyone interested to know about computers can join in this course. No qualification needed. Duration Six months.

Post Graduate Diploma in Computer Applications of NMS, Calcutta.

Graduates only eligible. One year duration.

Diploma Level Courses:

10th passed or equivalent eligible. One year duration.

Courses included contact programmes/Practicals. Examination Centres all over India.

Excellent prepared lessons which are easy-to-understand will be sent to the Students alongwith printed tests. The lessons will begin from the 'abc' of the Computers.

Our Institute is officially Recognised and Affiliated to the International Institute of Management Sciences, Calcutta.

For detailed FREE PROSPECTUS, please send a self addressed large size envelope affixing Re. 1/- postage.

Director

EUROPEAN INSTITUTE OF COMPUTER STUDIES (I3)

Coimbatore 641 046.

புரூஸ், புரூஸ் ஆர்கன்சா, மைதர் திரேப்,
கோட்டா, கட்டம், பட்டு சேலுக்கும்
புகழ் பெற்ற சேலம் பட்டு வேஷ்டிகள்
பட்டு ஷாப்களுக்குள் வாங்க
சிறந்த நிறுவனம்

மீனாட்சி அம்மன்
சாரி பாரடைஸ்

23, இரண்டாவது அக்ரஹாரம்
(முதல் மாடி) சேலம்-636 001

"மா மய மீனாட்சி"

64667, 66506

ஆகஸ்ட்
15
தேதழிவ்...

உங்கள்
ஜீனியர்

கபா - உன்னைத்தேடும் ஒற்றன் - கே. பாக்யராஜ் - பிரத்தியேக
பேட்டி - பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர் - சிறப்புச் சிறுகதை
ஆத்மா பப்ளிகேஷன்ஸ் - 11/11, ஜீவரத்தினம் நகர் -
அடை யாறு - சென்னை - 600 020.

லாக இருக்கும். இந்தக் கத்தல் எல்லாறும் இவர் விட்டும் இவ்வாத பொழுதுதான். அவர் தட்டை வீசி ஏறிஞ்ச விட்டை விட்டு வெளியே போன பிறகுதான். அங்குக்கு எந்நிலை வாய் நிறக்க மாட்டான்.

இது எப்பொழுதும் தொடர்ந்து கொண்டதானிருந்தது. அவர் கத்துவதும், இவன் சின்னம் முன்துவதும், இவன் ஏன் ஒரு பெணரும் சமாளித்துக் கொண்டு போவதும்தான் வாடிக்கையாக இருந்தது.

"மன்னி, இவ்விடத்து அண்ணாவுக்கு ஏது இவ்வளவு பணம்? எங்கிருந்து கெட்ட தத்து? கடன் வாங்கினாரா? தான் ஒருத்தன் இருப்பதே கண்ணுக்குத் தெரியாதே உங்களுக்கு எல்லாம்? ஏன், என்னிடம் கேக்கிறது...? என்னிடம் இருந்தால் தீரேன். இவ்வளவானால் என் தம்பரின் விட்டிலிருந்து குறைந்த வட்டிக்கு வாய்விட்டுத் தருவேன் இவ்வளவு? இவ்வளவிட்டு என்னுடைய கொடுத்து இவ்வளவு, அப்படியாவது ஊக்கு அனுப்பணுமா? என்ன இப்ப அப்படி அவசரம்? ஏன் ஒரு தான் பொறுத்துக் முடியுமா?" என்று பொரிவான் ஒருதான்.

கோபத்தில் கத்திவிட்டுப் போவானே தவிர, அன்பே தன் தம்பரின் வாய்க்கி அதிர்வட்டி கொடுத்து அண்ணா வாய்க்கிய உணர்வு அடைந்துவிட்டு, "இனிமேல் பணம் வேண்டாம் என்கிட்டம் கொல்லுங்களை" என்பான் அண்ணாவிடம்.

அவரோ, "இவர் பெரிய தொரை, இவர் விட்ட பணம் கேக்கணுமாம். யாரைக் கேட்டுத் தான் வாய்க்கிய உணர்வு அடைந்தான்? எனக்கு அடைக்கத் தெரியாமலா தான் கடன் வாங்கினேன்? இனிமேல் கொல்லி வை. இந்த மாநில வேலை எல்லாம் பணம் வேண்டாம்னு?" மனைவியிடம் தனியாக உறுபுலார்.

சொல்லாதே தவிர, அவர் கடன் வாங்குவதும் திறகாது. இவரு கத்திக் கொண்டு, கடனை அடைப்பதும் திறகாது. ஏதாவது ஒரு விஷயம் மாற்றி ஒரு விஷயம் தரை கொல்லிக் கொண்டு இருப்பான். அவனுக்குத் குறை சொல்வது மாநில தொன்ற ஊர்தும், திறம் என்னவோ அவன் சொல்லுவதில்தான் இருக்கும். அவர் சாப்பிட கடன் வாங்கினால் அப்போது இவனுக்குப் பரிந்து பேச விஷயம் கெட்டதுவீரம்.

"சாப்பிட்டால் தட்டு ஏதாவது போடற ஊக்கம் இவ்வளவானா, சீரே திறமை. ஓ! ஒருவகை சாப்பிட மாட்டா? அப்பே தவிரைக் கொட்டி, குழம்பி கறிவேப்பி வைவையக் சீரே எடுத்து வைக்க, தரைவெல்லாம் ஒரே கறை. சேச்சே, தட்டை எடுத்துக் கத்தம் புன்றலங்கலும் மறுபுறமோ? தம்பைச் சேர்த்தவர்க ஊட்டிய, உடையுள்ளு ஏன் இவருக்குத் தோண மாட்டேய் கறது? என்ன ஓர் அலட்டியம்? தான் இப்ப யுத்தான இருப்பேன். நீ என்ன வேலை செய்துக்கொண்டிரு மாநில? மன்னி, எப்படியுப் பொறுமைமா இதை வெல்லாம் சலிக்கக்கி

"மீனாட்சி, காப்பி ரொம்ப நம்மா இருக்கு. பேசு!"

"ஊய்மோ! காப்பி மாநில போச்சா. வேலைக்காகி முனிவம்மா வை தான் எப்படிச் சமைப்பதுப்படுத்துவேன்...?"

— ஒன். கே. சங்கர்.

தீயக?"

இவன் சொல்லும்பொழுது தோஷமாக இருக்கும். இவன் யார் இவ்வெல்லாம், ஊக்கம் விட என்று. ஆனால் கல்வான மான புதிதில் இந்த மாநில வேலை செய்யும் பொழுது ஒருவிதமான அருவருப்பு ஏற்பட்டதென்னவோ திறமை. ஒரு வேலை ஊக்கம் காரணமாக அருவருப்பாகத் தோன்றிய விஷயம் சாதாரணமாகி விட்டதோ?

"கடமை ஏதாவது ஒன்று மில்லாத விஷயத்தைப் பெரிசுபடுத்தாதே, போ. வேறே வேலைகளைப் பாரு" என்று பேசுகை மாநிலி விடுவான்.

ஆனால் அவன் வேலை மாற்றம் ஆகிப் போன பிறகு அவன் இவ்வாத தரை இருவருக்கும் மீதியும் தெரிந்தது. அவரவர்களுக்கும் குழனில் ஒருவருக்கொருவர் பரிந்துக் கொள்வது தரைந்து போய், பிறகு ஒன்றுமே இல்லாமல் போனது. கொம்பலுருவர்களுக்குப் பிறகு இன்றுதான் வாழ்ந்தது அவ்வளவு.

"மீனாட்சி..." குரலில், அன்று இருந்த அநேக கறதுப்புகான் ஆனால் எவ்வளவு மாற்றம்?

தலை தரைத்துப் போய், முன் பற்கள் இரண்டு விழுந்து, கறத்துப் போய் மீதியும் இன்னத்துதான் போய்விட்டான் ஆரம்ப நாட்களில் இருந்த அழகு எங்கேயோ போய் விட்டது. மன அமைதி இல்லாவிட்டால் அரோகியமும் துறந்தெது என்பது இவனைப் பார்க்கத்தலை தெரிந்தே, எதில் இவனுக்குத் துறை, அழகில்லாமல் இருந்ததானா, புதிதில்லையா, அதுதான் இவ்வாதவனா? உறவேன்று இவ்வாத பொழுதே தங்கிவிட்ட இவ்வளவு ஒட்டுகலாகப் புகியவன் எப்படித் தன்னுடைய மனைவிக் கு மாந்திரம் விருதுவாயிப் போனான்? — கேட்டார் சாமகம்பு.

"இதோ பாரும் அண்ணா. தீயக என்ன உல்கமுறந்தது, தம்பை திறமை துப் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் தான் எங்கோ குக்குமே நல்லவனா இருக்க வேண்டிய அவசியம் இவ்வளவே. ஒருத்தருக்கு அமுதா இருக்கிறது இன்னொருத்தருக்கு நஞ்சா இருக்கலாம். என்னமோ அங்குக்கு என்னெப்படிக்கலை. ஒன் சன்னிட தான். ஒன்னு மில்லாத விஷயத்தை எவ்வளவு பெரிசுபடுத்து

சென்னை மாமலாப்பூரில், கடற்கரைக்கு மிக அருகில் வசதியான அடுக்குமாடி ப்ளாட்டுகள் (Flats) பல கட்டப்பட உள்ளன. இந்த ப்ளாட்டுகள் (Flats) ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று படுக்கை அறைகளைக் கொண்டவையாக இருக்கும். இந்த ப்ளாட்டுகளின் அருகிலேயே சிறந்த கல்விக் கூடங்களும் உள்ளன. இவை 1990 ஆண்டு மத்தியில் தயாராகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உங்களுக்கு உதவும் வகையில், வங்கியிலிருந்து 14% வட்டியில் கடன் வசதியும் பெற்றுத் தரப்படும். (இந்த வட்டிக்கு வருமானவரி விலக்கு உண்டு.)

மேற்கொண்டு விவரங்களுக்கு, தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

**ஸ்ரீராம் கேபிடல் டிரஸ்ட்,
101, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை,
சென்னை - 600 028.
போன் : 7 1004.**

**சமய, சமூக சேவை செய்ய விருப்பமுள்ளோருக்கு
ஓர் வேண்டுகோள்**

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் சார்பிலும் ஜனகல்யாண், பொன்விழா ட்ரஸ்ட் சார்பில் பல கோயில்கள் திருப்பணி செய்யப் பட்டும், நித்ய பூஜை நடைபெறுவதற்கும், கோ பூஜை செய்வதற்கும் உதவிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென பொது மக்கள் மூலமாக இதுவரை ஒரு லக்ஷ ரூபாய் சிடைத்துள்ளது. இந்தத் தொகை கோயில்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு செலவும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து இந்தப் பணிகள் நடைபெற வேண்டிய துழறிவே உள்ளது. ஆகவே இந்தப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற பொதுமக்களும், வியாபாரிகளும் தங்கள், தங்கனாலான நிதி உதவிகளை கீழ்க்கண்ட விவாசத்திற்கு தொடர்ந்து அனுப்பவும். உதவி அளிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் குங்குமப் பிரசாதமும், ரூ 100/- க்கு குறையாமல் அளிப்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் வெள்ளிக் காசும் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இந்தத் தொகை அளிப்பவருக்கு வருமான வரி விலக்கு 80 (G)ன் கீழ் உண்டு.

“ஜனகல்யாண் ட்ரஸ்ட்”

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்,

No. 1, சாலைத் தெரு,

காஞ்சிபுரம், தமிழ்நாடு.

லான். நான் பதினாறு வருஷம் வாழ்ந்ததை அன்று வரையில் அடக்கிட முடியாது. உதக் கமாச் சொல்லணும்னா நான் இப்பத் தான் நிம்மதியா இருக்கேன். இனிமேல் என்மட்ட சண்டை போட வாறும் இல்லை யாகும்பேர்!"

பின்னர்த் இந்த இளைப்பு நிம்மதியை இருப்பவன் சந்தித்தானோ, இன்னும் ஆரோக்கியமாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்? தனக்குத் திடீராக வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தான். திடீராகவெல்லாம் என்ற தும்மல்தான் ஏமாற்றும் அதிர்ச்சியை உடைய எதிர்பார்த்திருந்தது. எதிர்பார்த்துப் பழிவாங்காதவிட ஆசைகளைச் சந்திக்கொண்டு வாழ்வது கலப்படம். ஆசைகள் அதிகரிக்க ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியும் விகிதக் கூட ஒன்றுக்கு ஏதாவதுவாழ்விட. அகலிக் கலப்படமாக விடக் கூடியவாடும் மனத்தைத் திருப்பிப்படுத்திக் கொள்ளத் தெரிய வேண்டும். - மனத்தில் வேதாந்தம் கொள் றியது. நினைத்ததைச் சொன்னார்.

தீவக ஒன்று. இன்னிக்கு தீவக என்ன விட இருந்து மட்டும் அதிகமாக வாழ்ந்து அனுபவிச்சிட்டிருக்க. தீவக என்னிக்குத் தத்தி னாலும் "மன்னி" எங்களை எதிர்த்துப் போனால். உங்க குறுக்கு அடங்கிவிடுவாழ்ந் திட்டார்.

"உங்களுக்குப் பணிகூட போதாதுக் காண்பிக்க. தன்னை உடைய இத்தனை ஸ்திரப் படுத்திக் கொண்டு இருக்கார். இன்னிக்கு அவ இல்லாம தீவக இம் ஸ்லாண்டு ஆக்கிவிடுக்கார். தென்புலார் எதனாவ...? அப்பால் ஒருத்தனார் பணிய வைக்க முடியுமா மாநிர் வேறே எதாவும் முடியாது என்று கூட்டி இருக்கார். துறியப் என்று ஒன்று தெனிய என்று அவை நினைச்ச தாய். தீவக எல்லாவைச் சொப்பப்பட்ட. இது தாங்கிவிட்டு இந்த உறவைக் காப்பாத்தி இருக்கார். அந்த மாநிர் எங்க துறியாவது வைக் காப்பாத்தற தோக்கத்துவ தான் தன்முக்கு போனேன். ஆனால் என் மர் யானை கெட்டுப் போனதுதான் மிச்சம்... "தீவக கொய்தீங்க. ஆசையை அடக்கி வாழ்கிறது. எல்லோருக்கும் சாதாரணமா றுறும்பாய் மன்னவின்னு அளையறது. சீரே அளையணல் என்பதற்காக அது எதோ படக் கூடாத ஆசை மாநிர் கொய்தீங்க. உங்க ளுக்குத் தெய்வம் மாநிர் மன்னவின் கெடச் சும் தீவக ஒன்றுமில்லாத விண்ண விஷயத் தைப் பெரிசுபடுத்தி, தனனை பண்ணிங்க. இன்னிக்குதான் பழையவையையெல்லாம் பட்டியெழுது இருந்து இருக்கும். என் மனனவி மாநிர் அளையுது இருந்தாம்."

இவ்வளவு வருடங்கள் கழித்து, தன் அனு பவம் தந்ததைப் பற்றிச் சில அண்ணாவிடம் பேசினான். அவன் சொல்லச் சொல்லும் கப்புலிக்குத் தான் தன் மனனவையை எவ்வ ளவு தூரம் வேதனைப்படுத்தி இருக்கிறோம்-என்று கழிவிக்கமாக இருந்தது.

அருள்வாக்கு

பிற துறையில் அனுபவம் தந்த என்ன பெரியவர்கள் சில வருடங்களில் இருக்கிறீர்களாவ்வா? தீவகம் ஒன்று சொத்து கணிதம். பிச்சுக்கி, கெய்சுட்டி, மற்றபடி சுவைக்கன், என் னிவிச்சி. அக்கவுண்டன்ஸி இன்னும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறதென்கென்க வாதிக் கூப்பெட்டென். தெனியத் துறையி லெட்டென். (எனிக். தெனிய போன் துறைய் கூடத்தான்) எங்கே வாதியக்கன் வாரிப்பதைக் கூடச் சொத்துக் கொண் டவன் - இந்த எல்லாவற்றிலும் பவிரித் தருவத்துப் சோரவேட்டாகப் பூட்டோரி எக் காவென் ஆரம்பியுக்கன். போதகர், போனகர் இரண்டாகவும் இவற்றில் பணி செய்து இரட்டியும் புண்ணியம் பெறுவன். மற்றவித்தானவ. உங்களுக்கு இத்தனை தான் ஸம்பாத்தியும் இப்போது பெண்களும் வாங்கிக் கொடுக்கிற வித் தனவம் மூலம் ஒரு மணி. இவ்ஹி மணி சிறுக்கு உபகாரமாகச் சொல்லித் தரக் கூடாதா? இதனால் ஒரு பெரிய கருமம்ப் பிரச்சனை தோஷம் உதவி செய்ததாவித்து.

வெறுமனே தொழிலுக்கான படிப்பாக வாழ்ந்திருக்காமல், இந்த பூட்டோரியல் காவென்களில் கொஞ்சம் ஸமயக் கவனி யும். அனுபவமான பேரதனையும் கூடக் கொடுக்கலாம். இப்போது கொண் இருக்கிற இருப்பிக். இதை கம்பல்ஸரி யாகப் பண்ணினால், இம்மாதிரி காவெ னிக் சொகுசுபெயர்களை குறைத்துப் போக் விடுவார்களே என்று பயமாகிடுக் கிறது! ஆனபடியால் இதை "ஆபணை" காக வைக்கலாம். கூட்டாய்ப் பாடமாக இவ்வாதாவேனே. "இதில் என்னதான் இருந்து" பார்ப்போமே! என்று பங்குக்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டு இஷ்டம் பாடமாக ஏடுத்துக் கொண்கலாம்.

— துக்குக்கு காஞ்சி காமகொடி ஸ்ரீ சத்திரசெகரேத்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகன்.

தமிழகத்
பாராட்டி

தமிழகத்
பாராட்டி

இராஜா சா முதலதய செட்டியார் திணைவராக, தமிழகத்தில் அரை கட்டை ரூபாய் பரிசு பெற்றுள்ளார் டாக்டர் (விருதுநகர்) கீரமலிவயல் கர்மாடதி) கத்தரம் அவரைச் சந்தித்தோம்.

முதலதய செட்டியார் பரிசு விடை கல்ய போகிறது என்று ஐந்து நாட்களுக்கு முன் கால்தான் தெரிந்தது என்றால் டாக்டர் கத்தரம்: "திரு. ஆர். எம். ராமசாமி அவர்கள் போனில் சொன்னபோது, எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. எனக்குத்தான், எனக்குத் தான்" என்று இரண்டு மூன்று முறை கேட்டேன்.

"என் தந்தை பெரிய புராணக் காவல் செயல் செய்வார். 'புத்தகம் குது'வாக இருந்து அவர் எனக்குத் சொல்லிக் கொடுத்த தால்தான் இளையில் நாட்டில் ஏற்பட்டது. அப்பா தந்தராகக் கந்திரி வாசிப்பார்' என்றார் கத்தரம். அதனால் இவருக்கும் அந்த வாத்தியத்தில் பழக்கமுண்டு.

தான் பிறந்த ஊர் கோயம்பு. ஆனால் வளர்ந்ததெல்லாம் பகமனையில். அங்கு தான் ஐந்து ஆண்டுகள் தமிழ் படித்தேன். கொங்காரப்பித்தை தான்போறும் பாட்டம் கேட்பேன்..." என்றார்.

இளைமேதை (காலஞ்சென்ற) டாக்டர் எஸ். ராமநாதன் அவர்களிடம் மூன்று வருடங்கள் பரிந்து. பிறகு பழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் இளை இயல் என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார் கத்தரம்.

மதுரை டி. என். சேஷசுப்பிரமணியன் குருவான சங்கரலிங்கம்தான் இளைத்துறை யில் இவருக்கும் ஒரு சிலப்பதிகாரம் பத்தப் பாட்டு. எட்டுத் தொகை முதலிய பழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள இளை நூல்கள்களைப் பற்றிய தால் தமிழ், 'ஆர். ஆம்ப் டிரம்மிங்', 'த வான்டரீஸ் வான்ஸ்' ஆகிய

நூல்களுக்கும் டாக்டர் கத்தரம் ஆசிரியர், திரிந்து மதம் நல்லிய துண்புதலத் சேர்ந்தவர். அதனால் கையின் கருத்துக்களை 'அது துணையையும் இயைக்கின் புலமுதத் 'திருப்புகழாக'வும் பாடியிருக்கிறார். ராஜாஜி. ம. பொ. சி.வி.யிருந்து பாராட்டுக்களும் பெற்றிருக்கிறார்.

"நான் செய்தபணிகளில் முக்கியமானது, பஞ்சமரபு முழுதுக்கும் விருத்தியுரை எழுதி யமைதால், பஞ்சமரபு என்றால் என்ன என்று கேட்கிறீர்கள்? பழத்தமிழ் இலக்கணம்" என்றார் டாக்டர் கத்தரம்.

ராமலிங்க பணி மன்றத்தில் 'இளைக் கணைச் செய்வார்' பட்டம் பெற்றிருக்கிற இலக்கணச் சங்கத்தின் 'இலக்கியக் கணைச் செய்வார்' பட்டம் மூன்று ஏற்கனவே இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முதலதய செட்டியார் திணைவராக இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்ன பரிசு. இவர் எழுதிய எந்தக் குறிப்பிட்ட நூலுக்கும் அல்ல. தமிழகத்தும் தமிழினத்திற்கும் இவர் செய்தியும் தொண்டுகளைக் கருதியே தடுவர்க்கு இவரைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசு வழங்கியுள்ளது.

டாக்டர் கத்தரம் காத்தியலாதி. கன்னுக் கடை மறிவர். தீண்டாமையுடைய இவர்தான் சந்தாட்டிதோடு. மேலடனில் செல்பத்திப் பாட்டகனைப் பாடியவர். டாக்டர் ராமநாதன் போலவே பணிவு, அடக்கம்.

பரிசு வாங்க வந்து அன்று. முழுக்கைச் சட்டகமையும் பணக்கும் சரிசெய்த துண்டையும் போட்டுக் கொண்டு தின்றவர், தம்மை வந்து பாடப்பவர்களிடம், "இது தந்தாயிருக்கிறதா? என் கடை சரிவாக இருக்கிறதா?" என்று சூழத்தை மாறி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்!

— கித்தார்த்

பரவல் அச்சத்தில் அச்சுபுவர் வி. முறதி. பரவல் பப்ளிகேஷன்ஸ் விவரமெட் விதிமெட் சர்ப்பாஷ வெளிவிடுபவர் வி. கவுத்தியதாதம். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

முதலிய: ரெய்கோரல் சாஷா, விவர, மெய்மை - 600 923. போன்: திவராக் காரியாவன்: 4 2154 3, 4 214 57; ஆசிரியர் குறு அதுவரகம்: 4 24 145.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 184/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 288/-; விவரம் தபால் ரூ. 600/-; ஆதாரம் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 52/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 380/-; விவரம் தபால் ரூ. 340/-.

கல்கி

21-8-88 சென்னை
இலட்ச
கிணப்பு

ஜெயந்தார்
மகன்

சென்னை-கல்கி

1. முன்னுரை

இவர் பிறந்தது போதே கையில் போதையைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்தாளாள்? பிறக்கிறார்கள். சிலர் முயற்சி செய்கிறார்கள். தானாகவிறார்கள். இன்னும் சிலர் எழுந்தார்கள் உயிரிதழ் உருத்ததைப் பிடித்துத் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

முன்னராவது உதய எழுந்தாள்! வாகைத் தைச் சேர்ந்தவன் தான் கொஞ்சங்கூட எதிர்பாராத விதத்தில் எழுந்தாள். ஆனால் இம்மையில்தான் தான் "வாடாமவர்" பிரசாரவழித் தவையாக இருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு தீர்மானியலாக் கொண்டு சென்று தமிழகக் கொண்டு வருவதற்குப் பொறுப்பாளி வார் என்று கேட்டால், நீச் சவமாக தான் இவ்வாறு. என் கைக்குள் அப்ப பட்டி எத்தப்பில்லாது இவையே அந்தப் பொறுப்பைக் கமத்த வேண்டியவராகியிருக்கிறார். இவ்வயென்றால், முதல் முறையாக தான் போதையைக் கையில் பிடித்துக் கைத எழுந்த தொடங்கிய வேளையில் கூறு என்று சொல்ல வேண்டும்.

அப்படி எழுந்தாள்! உயரத்தில் என் கைக் கருத்ததைப் பிடித்துத் தள்ளக் காரணமாகியிருந்த என்னுமுதல் கைத என்ன என்று தெரிய வேண்டாமா? அது என்னுடைய சொந்தக் கைதயேதான். பாடா நாட்டிலே, ஒரு அகாலமான நாட்டு மகைப் பாதை விசே. மானம் நேரத்தில் மகைய வெளிச் சத்தியே அதை எழுதினான் தான் அங் கிதம் எழுதிச் கொண்டிருந்த போது, பக்கத்து மரத்தடியிலேயிருந்து இரண்டு அழுவிய, விசாலமான, கருட வண்ணம் பொத்த கண்ணன், இவரை கொட்டாமல் என்னையப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சற்று எழுதுவதை நினைத்தி. தான் சற்று முற்றுப் பார்ப்பது போல் பார்த்து விட்டு, அந்த மரத் தடியடியும் நோக்குவான். அப்போது அந்தக் கண்ணன் ஒரு குறுந்தாட புரிந்து விட்டு, வேறு பக்கம் நோக்கும். மறுபடி தான் எழுந்த தொடங்கியதும் அந்தக் கண்ணன் மீண்டும் என்ன நோக்குகிறான் என்பதை என் உயிரைச் சீரடிப்பான் - என் உடம்பின் உயிர்ச்சியே - எனக்குத் தெரியப்படுத்தும்.

மார்த்து விழித்த அந்த தயைக்காலியே தான் என்ன மாய சக்தி இருந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. அந்த தயைக்காலிக்குரிய வானம் தங்கக்கிடையிலேயே என்ன மந்திரம் இருந்ததோ, அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. அவன் தன் கண்ணின் நீ, கண்ணாமாலை பார்வையினால், என் உடம்பை, எனது, ஆன் எல்லாம் ஒருங்கே கவர்த்து, என்னை அடிமை கொண்டு, உய புத்தியுடன் இருந்த காலத்தில் தான் ஒரு தாளும் செய்யத் துணிவாத காரியங்களைவெய்வாய் செய்யப் பண்ணினான் என்பது மட்டுந்தான் தெரியும்.

ஆம்; ஒருவிதக் கட்டியும் இன்றிச் செய புத்தியுடனே தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பி வருவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கத்

தான் இருந்தது. அதைதான் வேண்டுமென்று தவற விட்டதை நினைத்தால், விடுவதற்கு? வேறு காரணம் எதுவும் சொல்வதற்கு முடியாமலிருக்கிறது.

2. சங்கடம்

1941-ம் வருஷம் டிசம்பர் 23-ல் உக் கருத்து ஜாபகிருக்கிறதா? அந்தத் தேதியை உக்கனில் அதேக் ஜாபகம் வைத்துக் கொண்டிருந்த காரணம் இவ்வாமலிருக்க வாம். ஆனால், தான் அந்தத் தேதியை ஒரு தாளும் மறக்க முடியாது அன்றைய நிலம் சங்கடம் தகரில் இருக்க நேரித்த எவரும் அதைத் தங்கள் வாழ்தான் உன்ன வரையில் மறக்க முடியாது.

அன்றுதான் முதல் முறையாக சங்கடத்தில் ஜப்பான் விமானங்கள் குண்டு போட்டன.

முண்டு விழுந்த போது தான் என் காரியம் வைத்துக் கொண்டிருந்ததுக் கொண்டிருந்தேன். அப்பாச் சக்கு அந்தி சற்று நேரத்தில் வெங்காயம், 'மி' என்று விமானங்கள் பறக்கும் சத்தம், 'ஓய்' என்று குண்டுகள் விழும் சத்தம், 'மடார்' என்று அவை வெடிக்கும் சத்தம், கட்டடங்கள் அதிரும் சத்தம், கண் கார்டுகள் கட்டடம் சத்தம் எல்லாம் கேட்டன. ஆனால், கட்டடத்துக்குப் பதிரி மாரிந்த தாங்கள் அவதாரமெல்லாம் அவ்வளவு பிரமாதமாக என்னவில்லை.

அப்பா நீக்கச் சக்கு ஒலித்து வெளிச்சியே வெடிக்கக் பார்த்த உத்த பிரதானம், விஜய் எல்லாவது பிரமாதமாக என்ன தெரிந்தது. சங்கடம் தகரில் பல இடங்களில் தீப் பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தது. நூதங்கள் அங்குமிங்கும் சுப்பதியைப் பிடித்தவர்களைப் போல் ஓடிய கொண்டிருந்தார்கள். விளைந்த நேரத்தை ஒன்றுக்குப் பத்தாக மிகையாகத்தான் சொன்னார்கள் எல்லாம் ஒரே அஸ்ஸோவலம்மோவமாகியிருந்தது.

உஸ்ஸோவலம் தெருவில் விடுவன் பற்றி எரிந்ததென்று தென்கிழப்பட்டதும் எனக்கு வலிந்ததேயே தெப்பப்பூ பிடித்து விட்டது போலிருந்தது. ஏனெனில் அந்தத் தெருவும் கர்ணாக் தெருவும் சேரும் முனையில் ஒரு விட்டு மக்க அறையிலேதான் தான் வாய் செய்தென் என்னுடைய துணி மணிதான். கவிரிப்பப்ப பணம் முனைய சை: ஆக்டி கருடன் அந்த அறையிலேதான் இருந்தன. மானேஜரிடம் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு, கம்பெனியின் காரையே எடுத்துக் கொண்டு விட்டுக்குப் பறந்து விழுந்து கொண்டு சென்றேன் ஆனால், என்னுடைய விடு எரியவில்லை. அந்தக் மாறாக தான் சற்றுச் சிறிப் பராத ஒரு காட்சி அங்கே தென்பட்டது.

தான் குடிவிருத்த விட்டாக் சத்திலும் ஒரு வித காய்வுக்கு உண்டு. அந்தக் காய்வு வண்டியும் ஓட்டத்தில் இருப்பது முப்பது மைல்ஜாக்கே கும்பமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். வாய்க் கேட்டுக்கு அருகில் இரண்டு மைல்கூடக் காலுக்குத் தின்றார்கள்.

மேட்டடகாரைச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்று

விட்டு, விட்டில் 'கேட்' அருகில் சென்றோம். காவல் போஸ்டுக்கள் வழி மறித்தார்கள். அது நாம் குடியிருந்த வீடு என்னும். என் காமாண்டோ எடுத்துக் கொண்டு வேண்டுமென்றும் சொன்னோம். நாம் சொன்னதை அவர்கள் தம்பவர்களும் விட்டுக்கொடுங்கள் விட்டாகக் காலி செய்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள் என்றும் என்னவென்று கேள்வி விட்ட முடியாது என்றும் சொன்னார்கள். அப்போதும், அங்கே எத்தனை போஸ்டுக்கள் திற்பிறர்கள் என்று விசாரித்தோம். மத்தி வானம் அங்கே ஒரு குண்டு விழுந்தது என்றும், அது பூமிக்குள்ளே வளைந்தோடியுக் கொண்டு போய் புகுந்தது விடக்கிறதென்றும், அதை அபாயவிலையாகக் கொண்டு அப்போது புகுந்துவதற்கு முன்பு சென்றோர்கள் என்றும் அறிந்தோம். அவர்களுடன் விவகாரம் செய்வதில் பயனில்லையென்று நிரூபிப்போனோம்.

நிரூபிப்போனோம்? அது என்னவோ தெரியாது. அப்போது காவல் விட்டுக் கொண்டு நங்குக் தரையெல்லாம் கற்றினோம். அன்று சங்குக் தரையிலே அந்த கோரக் காட்சியை என் வார்த்தைகள் உண் அளவும் என்னால் மறக்க முடியாது.

விடுக்கிவெல்லாம் சென்றோம். காவல் போலிஸ் பீஸர்கள். அங்கங்கே பீஸ்பற்றி எரியும் காட்சி. தெருப்போக்கிலும் இப்பத்திரங்கள் அங்குமிங்கும் பறந்து விழுந்து விழுந்து. ஐக்களிக் புலவர்கள், கந்திரவிகள் ஓடும். குழந்தைகளின் அழைப்பு. இத்தகைய கோரக் காட்சிகளைப் பார்த்து விட்டு, திரிமாயத்தையும் ஆதிதன் நாம் இருட்டில் பிறகு. மறப்படியும் என்னுடைய விட்டுக்கே நிரூபிப்போனோம். வாரத புத்தில் கிட்டாது ஒரு மூலையில் திறந்தி விட்டு, கம்பலுக்கு கவரிக் பீஸ்பக்கமாகக் கொன்றோம். நாம் குடியிருந்த வீட்டிலிருந்து என்னுடைய கொந்தராமன் களை எடுத்து வருவதற்குத் திருடனைப் போல் கவர் ஏறிக்குதித்து இருட்டில் பதுக்கிப் பதுக்கிச் சென்று விட்டான் பீஸ்புறந்த அடைந்தோன். சத்தம் செய்வான் என்றே புகுந்து மாயப்படி வழியாக மேலே ஏறினோம். காத்திரமாமா மாய அறையை நாம் பூட்டிக் கொண்டு போகும் வழக்கம் தொடங்கி. அக்காத்திரமாமா பூட்டி நிற்கும். "தவ்வாய்ப் போயிற்று" என்று என்னிடம் கொண்டு வந்ததை நிரூபித்தோம்.

நிரூபித்தோம் மாய அறையிலே நாம் கண்ட காட்சி, விழித்துக் கொள்குக்குக் கிறோமா, கவலு காண்டிறோமா என்ற சந்தேகத்தை எங்கு உண்டாக்கி விட்டது. விப்போனோம் நிகழ்போனோம் என் தவ்வாய்ப் போயிற்று என்ற ஆரம்பித்தது.

அந்தக் காட்சி என்னவென்றால், அந்த மகம் அறையின் பக்கவாட்டில் அருகில் ஓர் இரண்டு பெண் நின்று நுண்ணுக் கழியாக வெளிப்போ பார்த்துக் கொள்குக்குதாம் கம்பலுக்கையும் போஸ்டுக்கள் எவற்றுக் கொள்குக்குத் டாக்டர் கண்டிவிருந்து மகம்

மகம் வெளிச்சத்தில். அந்தப் பெண்ணின் குறுகுப் பக்கம் 'சில் ஹவுட்' படம் மாநிலி தெரிந்தது. அவன் மாராவிருக்கும்? தன குடியமாக இந்த வீட்டில் இந்த நேரத்தில் தன்னத்தையாக அவன் என்னுடைய அறையில் இருப்பது எப்படி?

மனத்திலே துணிச்சலையே வருவித்துக் கொண்டு, "யார் அங்கே?" என்று கேட்டோம். வெளிவிருந்து போஸ்டுக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாதென்று மெல்லிய கண்கள் குரலில் பேசினோம். அந்த இடத்தில் அந்த வேளையில் என்னுடைய குரல் எங்கேயோ பங்குபடுத்த அந்தது என்றால், அந்தப் பெண் அப்படியே பேசுவதற்குப் போய் தன்னத்தே நிரூபிப்போனோம் பீஸு திறந்த கண்ணால் பார்த்ததில் விப்படி இவ்வளவு வலுவா?

ஆனால் நிரூபிப்போனோம் மனத்தில் எங்கள் இருவருடைய பாலும் சந்தேகமும் நீங்கி விப்படி மட்டுத்தான் பாகிவிருந்து. என்னையோ பொறுத்த வரையில், மனத்திற்குள்ளே ஒருவகையான ஆனந்த உணர்ச்சி உண்டாகவில்லையென்று சொல்வ முடியாது.

"தயார்?"
"நீங்கள்?"

நாம் எப்போதுக் கொள்குக்குத் தன் பார்த்தி நோட்டிக்குக்குப் பக்கத்து வீட்டு வாசலில் விவ சமயம் இந்தப் பெண்ணை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அப்போதெல்லாம் அவளையும், நாம் தாட்டியே எங்கு மாயவழிவதற்காகக் காத்துக் கொள்குக்குத் என் அந்தப் பெண்ணையும் என் மனம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு. (நாம் மாயா தாட்டுக்கு வந்ததில் காரணங்களில் ஒன்று, அந்த மனதுடன் என் கலியாணத்தை ஒத்திப் போடுவதற்கு என்னும் இரவெவந்தை இந்த இடத்தில் சொல்லி வைக்கிறோம்.)

மறப்படி மேலே விதமான என்னும் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி என் மனத்தில் உண்டாகவில்லைய. என்னிடம், அந்த வீட்டிலே குடியிருந்த சங்குராயிப் பி. வி. கந்தா என்பவர்களுடைய உண் தெளிந்த நினைவுக்குள்ளே ஒரு பிரமுகர் என்றும், மாதம் இரண்டாவதும் மூவாவதும் வருமானம் உண்டவரு என்றும் எங்குத் தெரியும். அப்போப்பிட்டவருடைய புத்தவிலையில் குறித்துக் கவலு காண்டிறோ என்ன பிரமுகராயம்?

அந்தப் பெண் இப்போது என் அறையில் இருட்டில் தன்னத் தனியாய் திற்பதைக் கண்டதும் எங்கு எப்படி நிரூபிக்குக்கும் என்று நீங்களே கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

3. நெக்கு சங்கு

என் விப்படி ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு, "இங்கே எப்படி வந்தாய்? எப்போது வந்தாய்?" என்று கேட்டோம்.

"நீங்கள்?" என்று அவன் நிரூபிப்போ

உதில், பக: செவ்வின் தொனித்தன.

சற்றுக் கோபத்துடன், "அப்படியா? உனக்கு அவசியம் தெரியவேண்டுமா? இது என்னுடைய அறை! என் அறைவிட்டுத் தான் என் சாமான்களைத் திருடிச் கொண்டு போய்விடுவதாக வந்தேன். கொய்கைப்படியாக உன் கவர் ஏறிச் சூதித்து வந்தேன். வந்த வழியாகத்தான் திரும்பப் போகப் போகிறேன். உனக்கு இங்கே ஏதோ முக்கியமான வேலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கவனம் பயாதே! இதோ போய் விடுகிறேன்" என்று சொல்லி என் கைப்பெட்டியைத் தாக்கிக் கொண்டன.

"ஐயோ! என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். உங்களுக்குப் புண்ணியம் உண்டு!" என்று அவன் கூறிய போது, அவனுடைய தொல் 'மட, மட' என்று அடித்துக் கொள்ளும் சத்தமே நான் கேட்கக் கூடியதாகிவிட்டது.

அவனிடம் நான் உடனே இரக்கம் கொண்டாலும் இன்னும் கொஞ்சம் அவனைக் கெஞ்சப்பண்ண வேண்டுமென்ற அசட்டு எண்ணத்தினால், "அதெல்லாம் முடியாது. புண்ணியமும் ஆக, பாவமும் ஆக! எனக்கு வேறே வேலை இல்லையா!" என்றேன்.

உடனே, அந்தப் பெண், "அப்படியா சமாசாரம்? இதோ நான் 'திருடன்' 'திருடன்' என்று கூச்சம் போடுகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஜன்னல் பக்கம் போனான். நான் அவசரமாய்ச் சென்று அவனைக் கிடைக்க மறித்து, "வேண்டாம்! வேண்டாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவனுடைய கரங்களைப் பற்றினேன். மேலே போகாமல் அவனைத் தடுப்பதற்காகவே அவ்விதம் செய்தேன். அவனோ, திருப்பி என் கைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, "என்ன அழைத்துக் கொண்டு போவதாகச் சத்தியம் செய்து கொடுங்கள். இல்லாவிட்டால், உச்சம் போடுவேன்" என்றான்.

அவனுடைய கைகளைத் தொட்ட அந்த நிலத்தில் நான் என் சத்தமிடத்த அடியோடு இழந்து அவளுக்கு அடிக்கையாகி விட்டேன் எனப்பதையும், அவனுடைய கண்டு விரலால் ஏவிய காரியங்களைச் சேவ்லாம் சிரவிலாம் சேவல் கூடிய நிலைமையில் இருந்தேன் என்பதையும் நல்ல வேளையாக அவன் அறித்து கொள்ளவில்லை. நானும் அவளுக்கு அச்சமயம் தெரியப் படுத்த விரும்பவில்லை.

"ஆகட்டுமே! பம்பாயிலே! உன் அப்பா, அம்மா எங்கே?" என்று கேட்டேன்.

"அப்பா, அம்மாவா!" என்று அந்தப் பெண் பெருமூச்சு எரிந்தாள். "பெரிய பம்பாய் அப்பா, நல்ல அம்மா!" என்று பண்பாகக் கடித்துக் கொண்டாள்.

அழகாகவும் ஆத்திரமுமாக அவன் கூறிய நிலிருந்து பின்புறம் விவரங்கள் தெரிய வந்தன:

அன்று மத்தியானம் அந்தப் பெண் ன் நான் அறையில் தனித்துக் கொண்டிருந்த

போது, திடீரென்று 'காவரம்' வந்திர்தாம். அவள் அவசரமாக அவன் ஒளித்து முடிப் பதற்குள் 'குடும்' 'குடும்' என்று காலு செவிப்பெரும் சத்தம் கேட்டதுடன், வீட்டு அறிந்ததாம். அந்த அறிச்சியில் அவன் திடீரென்று தளரவில்லை. திரும்பினான். தலை திசை அடிப்பட்டு ஸ்காட்சுபாடி விட்டானாம். ஸ்காட்சு தெளித்து எழுத்து உடை உருத்திக் கொண்டு ஸ்தான அறையிலிருந்து வெளியே வந்து பார்க்கதாம். விட்டியில் ஒருவரும் இக்கையாம். கொஞ்ச தூரத்தில் தீப்பிடித்து எரியும் காட்சி தென்பட்டதாம். விதியிலே ஒரே அலையாக்கையாலாமாயிருந்ததாம். அவன் விட்டுக்கு வெளியே ஓடி வந்து அக்கப் பக்கத்து வீடுகளில் அப்பா, அம்மா கையப் பற்றி விசாரிக்கவாமென்று ஓடி ஓடிப் பார்த்தானாம். சில வீடுகளில் ஒருவருடைய கையாம். சில வீடுகளில் சாமான்களை அவசரமாக அப்படிப்படுத்திக் கொண்டிருந்த தானாம். இவனாகக் கவனிப்பாரோ, இவனுடைய கைவிடும் பதிக் கொல்வாரோ, ஒருவரும் இக்கையாம் கைவிடவில்லை. இந்த வீடு வந்து விடப்பதற்குக் கண்டு உடனே வந்தானாம். விட்டியில் ஒருவரும் இக்கையிருக்கவே, மச்ச அறையிலே பாராவது இருக்கையாமென்று மேலே ஏறினானாம். அவன் மச்ச அறையில் இருக்கும் போது மேலேஜர்கள் வந்து விட்டதைத் துறந்து கொண்டார்களாம். பிறகு வெளியில் வரப் பம்பாய்டுக் கொண்டு மச்ச அறையிலேயே ஒளித்து கொண்டிருந்தானாம்.

இதைவெய்காம் கேட்டபின், "உன் அப்பா - அம்மாவுக்குத் தெரிந்தவர்கள், சிந்தித்தார்கள். இந்த ஊர் பஸா இரூப் பாக்ஸை' அவாதுண்டய விவாசங்கள் ஏதாவது உனக்குத் தெரியுமா? ஒருவேளை எந்த சிந்தித் விட்டுக்காவது போயிருக்க காமல்லவா?" என்று விசாரித்தான்.

"பேசாவிடுக்கலாம்" என்று சொல்லி, திடுக்கு தங்கவில்லை. இரண்டு மூன்று விடுகளை யும் அவன் கொன்னான்.

உடனே, ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். என் கைப் பெட்டியை ஒரு கைவிலே எடுத்துக் கொண்டு - தவணை இன்னொரு கைவிலால் பிடித்துக் கொண்டு சென்றேன். மச்சி விடுத்து மேலே இறங்கி விட்டேன். கொய்கைப் புறமாகச் சென்று காய்ப்புயலுக்குச் கவரின் மேல் முதலில் அவனை ஏற்றி விட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக் கொடுத்தேன். பிறகு நான் ஏறிச் சூதித்து. அவனையும் இறக்கி விட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு போய்க் காரில் வைத்தேன்.

புறவா ஆகனத்தில் நான் உட்காந்ததும், அவன் காரின் பின் கதையைத் திறந்து கொண்டு குன் விட்டியை உட்காத்தான். இது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தந்தது. அரைப் படிப்படி படித்து நானும், மட்டம் முதலிய ஸ்திரீகளுக்குரிய குணங்களைத் துறந்த பெண் அல்ல அவன் என்பதற்கும் அது அறி தரவாதிருந்தன.

அறிஞ்ஞடவசமாக, முதல் முதல் நான்

சிவன்

காரைக் கொண்டு போய் நிறுத்திய விட்டே வேலே அந்தப் பெண்ணின் அப்பா. அம்மா இருந்தார்கள், ராங்கோடும் விட்டு வாசலி வேலே நின்று கொண்டிருந்தார். அவரு டைய பெண் காரிலிருந்து இறங்கியதும், அவர் வரவேற்புக் கூறிய விதம் எனக்குத் திகைப்பை அளித்தது.

"வந்து விட்டாவா! வலத்து! வர!" என்றார், உடனே விட்டுக்கு உட்புறம் பார்த்து. "அடியே! தவித்துக் கொண்டிருந் தாயே? இதோ வலத்து வந்து விட்டான்!" என்றார். ஒரு அம்மாவின் உள்ளிருந்து வாசற் படியைக் கட வந்து. "வந்து செத்தாயாடி, அம்மா! ஏதோ பசுவான் இருக்கிறார்!" என்றான்.

அந்தப் பெண் விட்டுக்குள்ளே போனதும் அவளுடைய அப்பாவும் உடனே போய்க் கதறலும் பவரென்று சாத்தினார்.

பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு வந்த வனுக்கு ஒரு வார்த்தை வந்ததாம் கூடச் சொல்லவில்லை!

4. மாத்தலே

ரங்குலிலிருந்து இத்தியாவடிக்கு வந்த வர் வாரை வெணுமாளானும் விசாரித்துப் பாரும்புகள். "ரங்குலுக்குச் சமாளமான

தகரம் உலகத்திலே உண்டா?" என்றுதான் கேட்பார்கள்.

அப்படிக்கு வலத்துக்கும் கோலாகலத் துக்கும் பெயர் போனதானிருந்த ரங்குல் தகரம் மேற்படி யுசம்பர் 23உ சம்பவத்துக் குப் பிறகு விவ திளங்கலில் அடைத்த நிலை மையை எண்ணிப் பார்த்தால் இப்போது கூட எனக்கு என்னமோ செங்கிறது.

கோலாகலம் குதுகலம் எல்லாம் போய்ச் சாவு விழுந்த விட்டின் நிலைமையை ரங்குல் அடைத்து விட்டது. ஜனங்கள், அதி விரை வாக தகரம் காரி சென்று போய்க் கொண் டிருந்தார்கள். மண்புயர்களை நம்பி உயிர் வாழ்ந்த நாய்கள், பூனைகள், காக்கைகள் முதலிய பிராணிகளும் பட்டிகளும் உணவு கிடைக்காமையால் வலுமிடிக் கூடுகளாகித் தினைத் தூறில் ஊவனலிட்டுக் கொண்டும் முண்டிக் கொண்டும் அங்குமிங்கும் அவலந்த காட்சி பரிதாபகரமாகிருந்தது.

ரங்குலில் வசித்த இத்தியர்கள் எத் தனையோ பேர் தென்னித்தியாவுக்குத் திரும் பிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் களில் இடத்துக்கு ஏற்பட்டிருந்த கிராக்கி யைச் சொல்ல முடியாது. எனினும், நான் முயன்றிருந்ததால், டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு திளம்பியிருக்கலாம். பல காரணங்களுக்காரம் நான் திளம்பவில்லை."

முக்கியமாகக் காரணம், நான் வேலை பார்த்த கம்பெனிலில் இங்கிலிஷ் மானேஜர், அடிக்கடி, "இந்தியர்கள் எல்லாரும் பழத்தூர்ன்; அப்பால் வந்ததும் ஓயும் போய் விடுவார்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்ததற்காக. நான் ஒருவனாவது இந்தியாவின் மானதூதக காப்பாற்றியே தீராத என்று உறுதி கொண்டிருந்தேன்.

1942-ல் கருஷம் பிரதது ஐஸ்வர் முடித்து, சிப்ராவியில் பாதிக்கு மேல் ஆவீற்று பர்மாவின் தென் முகையில் ஐப்பர்னியர் இரங்கி விட்டார்கள் என்றும், முன்னேறி வருகிறார்கள் என்றும் செப்தி கல் வந்தன. விட்டால் பாவதங்ககாகக் கண்ணு தொடங்கி விட்டதென்றும் தெரிந்தது.

என் மனமும் கலகமடைந்தது என் வசவுதான் நான் கைபிமாவிலிருந்தாலும், என் விருப்பத்துக்கு விரோதமாக இந்தியாவுக்குப் போக வேண்டி நேரலாமென்று நோன்றிற்று இந்த நிலைமையில் கையில் எவ்வளவு பணம் தேவர்த்துக் கொள்ளலாமோ, அங்வளவும் தேவர்த்துக் கொள்ள விழும்பினேன்.

வெமாதங்களுக்கு முன்னாலிருந்த பர்மாவில் மோட்டார் வண்டிகளுக்கு அளவில் வராத விராக்கி ஏற்பட்டிருந்தது. கண்ணாக் காரிகள் வந்து பர்மாவில் மோட்டார் வண்டிக் கொண்டுந்நததற்காக காரணம், பழைய வண்டிகளை வாங்கி விற்றதில் தங்கவாங்கி விட்டதது. நான் மோட்டார் கம்பெனிலில் வேலையில்லிருந்தபடியால், என் சொந்த நோதாவில் அந்த விவரபரம் கொஞ்சம் செலவு கொண்டுருந்தேன்.

கடைசியாக, ரங்கூன் குண்டு விழுந்த போது நான் வாங்கி வைத்திருந்த வண்டி விற்றவனாகாமல் என்விடமே இருந்தது. அதன் எப்படியாவது பணம் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று நிர்மாணித்தேன். இரவு களில் அதை விற்றதற்கு வழியில்லவாமாக வால், மாத்தலெக்குக் கொண்டு போய்விற்று விட என்னினென் எனவே, கம்பெனி மானேஜரில் உத்தரவு பெற்றதக் கெண்டு சிப்ராவி 18௩ மோட்டாரை நானே ஓட்டிக் கொண்டு பிரயாணமானேன்.

இரவு வழியாகக் கடைச 160 மைல் பிரயாணம் செய்து மறுநாள் 18௩ மாத்தியானல் மாத்தலெகை அடைந்தேன். மாத்தலெவில் பிரசித்தி பெற்ற கோட்டைக்குச் சமீபத்தில் வந்ததும் வண்டியை நிறுத்தி விட்டு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இவ்ரென்று அப்பால் செ்கு ஒலித்தது. "இதென்ன கூத்து?" என்று ஆகாயத்தைய பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில்லேன். "ஹி" என்ற சத்தம் வரவரப் பெரிதாகக் கேட்டது. விமானங்கள் என் தலவக்கு மேலே வெகு சமீபத்தில் பறந்து போயின. அந்த தலத்தில் "ஓம்" "ஓம்" என்ற பலகல் வெடிச் சத்தங்கள் கேட்டன. சொல்வ முடியாத பீதியும், உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அவலமும் என்னைப் பற்றிக் கொண்டன. ஃபிரியை பாய்ந்து ஏறி, திக்குத் திரை பரரர

மல் அநிவேகமாய் வண்டியை விட்டுக் கொண்டு சென்றேன். அந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பாலும் மோட்டார் என்னிலில் ஏதோ கோளாறு ஏற்பட்டு, டட்ட டட்ட டட்ட என்று அடித்துக் கொண்டு திரண்டு விட்டது. வண்டி தின்ற இடத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தபால் ஆரணைப் பார்த்தேன். அதற்குள்ளே புத்துக் கொள்ளலாமென்று ஓடினேன். கன்னிலிருந்த பர்மியப் போக்கு மாஸ்டர் பலரென்று கைவைச் சாத்தித் தாவிட்டார். துள்ளல் வழியாக அவரைத் திட்டினேன். அவர் பர்மிய பாவதங்கில் இருப்பிக் திட்டினார். இவறு வழியில்திரிப் போஸ்டாடுஸ் வரால் முகப்பிக்மேய பீதியுடன் தின்ற கொண்டிருந்தேன்.

அந்த சிப்ராவியே 18௩ இந்த புத்தக்தி மேலே ஒரு விசேஷமான நினைம் என்று பிரிபாடு எனக்குத் தெரிந்தது. இந்தியாவுக்கு வந்திருத்த சேத் தலவவர் சிவாங்க-காய்-கேக் திருமேனி சேர் போகையில் அன்று மாத்தலெவில் துறங்கினார். கோட்டையில் பீரீட்டிஷ் அதிகாரிகள் அவருக்கு விருந்து அளித்தார்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்டு நான் ஐப்பர்ன் விமானங்கள் அன்றாட்கு வந்து கோட்டையில் குண்டு மோட்டான. ஆனால் அநிரங்கும் சேரவில் பக்கம் திருத்தபடியால் ஐப்பர்ன் விமானங்கள் ஒரு பணி நேரம் பித்தி விட்டன!

இந்த விவரம் ஒன்றும் அப்போது நான் அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்து கொள்ள விரும்பவும் இல்லை அப்போது ஒரே ஒரு எண்ணம், ஒரே ஒரு ஆசை, என் உணர்வு, உடம்பு எல்லாவற்றிலும் புரந்து கலிந்து கொண்டிருந்தது. அது தாய் தாட்டுக்குச் சென்று, என் வயது முதிர்ந்த தாயாரைப் பார்த்த வேண்டும் எனவதுதான்.

அப்பால் தீக்கச் செ்கு விடுவதும், வண்டியை சிப்போ செ்கு விடப்பிக் கொண்டு எந்த பிரதெறித் மூலமாக வண்டியை விடத் தினைத்தேனோ, அவர் விட்டை அடைந்தேன் விட்டியுல் தன்பர் இயல்லை, அவர்மனைவிவிடவண்டியைஓப்படைத்து, தன்பர் திருமேனி வந்ததும் விட்டத்தவினைக்கு விற்றுப் பணத்தை இந்தியாவுக்கு அனுப்பப் கொள்ளி விட்டு அன்று மானை மாத்தலெவி விருந்து ரங்கூனுக்குக் கிளம்பும் ரயிலில் ஏறினேன்.

நாநாயமாக, மானையில் மாத்தலெவில் கிளம்பும் ரயில் பறுதான் கண்ணலில் ரங்கூன் போய்ச் சேர்வது வழக்கம். ஆனால் அன்று கிளம்பிய ரயில் அப்படியும் போய்ச் சேர்வில்லை. வழியிலே யிம்மானா என்னும் ரயிலே ஸ்டேஷன் இப்பிடித்து எரிந்து கொண்டிருந்ததையும், அந்தத் தீயின் கோரமான வெளிச்சத்தில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் ஒரு தனி மனிதராக தின்ற கொண்டிருந்ததையும், இப்போது தினைத்தாலும் எனக்கு மதிர் கூக கண்டுகிறது.

கடைசியாக, 18௩ காலங்காலம் ரயில் ரங்கூன் ஸ்டேஷனை அடைந்தது.

ஸ்டேஷனை ரயில் திருக்கிய போதே அங்கே ஏதோ அக்மேலெகல்மோவனா

விடுக்கிறதென்று தெரிந்து விட்டது. சங்குக் கட்டைகளில் ஏற்றவை ரயில் பாதைகள் உண்டோ அவ்வளவு பாதைகளிலும் ரயில் கள் புறப்பட்ட தயாராய் நின்றன எல்லா ரயில் டிரைவர்களும் மாத்தலெனவே தோர்க்கி விருத்தம். ரயில்வழிச் சுட்டத்தைத் சொல்லி முடியாது. பிளாம்பாரத்திலே இருந்தால்தே அளக்கியெழுவதற்கு.

எப்படியோ இறங்கியவுடன், என்ருது தெரிந்த ஆசாமிவரையு உண்டாக வந்து பார்த்தேன். என் கம்பெனியைச் சேர்ந்த தாமதநிதர ஸுபர் தென்பட்டார். அவரைப் பிடித்து, "இது என்ன கோவாகவம்?" என்று கேள். அவர் சொன்னார்: —

"சங்குக் கட்டை 'எவாருமே' பண்ணும் படி சர்க்கார் உத்தரவு பிறந்து விட்டது. சிறைச் சாலைகளையும் கப்பல்களையும் ஆகப்பத்திரிகைகளையும் நிறுத்துவிட்டு விட்டார்கள். மிகுமக் காட்டிச் சாலைகளில் துஷ்டமிருக்களைக் கொன்று விட்டார்கள். குரங்குகளை அழித்து விட்டுவிட்டார்கள். இப்படியெல்லாம் எல்லாம் பார்த்து நீ திரும்பி வந்திருக்கிறாயா?"

என் முகம் பன்ன பாடு பட்டிருக்கும் என்று தங்கவே யோசித்துப் பார்த்தேன்.

3. பக்கோக்கை

அன்றிரவே சொன்ன கப்பலுக்கு டிக் கெட் வாங்கிக் கொடுக்கும் சத்தியோகம் நகரச் சத்தித்தேன். அவர், "அப்பனா! டிக் கெட் என்னமோ வாங்கித் தருகிறேன். ஆனால் டிக் கெட்டை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வாய்? உனக்கு பூண்டாய் கப்பலுக்கு டிக் கெட் வாங்கிய சத்த யை யோ பேர் இடம் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்களா?" என்றார்.

பிறகு, அவர் "நாளைக்கு நானே காரில் மாத்தலெக்குப் புறப்படுகிறேன். நானு பேர் போகிறோம். நீயும் வந்தா வானாய், உன்னையும் அழைத்துப் போகிறேன்" என்றார்.

என் பேரில் உன்ன கருணைவினால் அவர் அன்புதன் சொல்லியவை. எனக்கு மோட்டார் விடவும், ரீப்பேர் செய்யவும் தெரியாதவாக வழியில் உபயோகப் படுவேன் என்று எண்ணித்தான் சொன்னார். நாம் மட்டுமே மாத்தலெயில் தங்கப் போவதாகவும், மற்ற முயலும் அங்கிருந்து கலாசா மார்க்கமாக இத்தியாகுக்குப் புறப்படுவதாகவும் கூறினார். அவர்களுடன் நானும் சேர்ந்து போகவும் என்ற எண்ணத்துடன், "சரி" என்று சம்மதித்தேன்.

பெரு மார்க்கம் அபாயமாகி விட்டபடியால் புரோம் வழியாகப் பிரயாணம் செய்வோம். இத்தப பிரயாணத்தில் நேர்ந்த எத்தனையோ அபாயங்களைப் பற்றி நான் இங்கே விவரிக்கப் போக நினைவு. 21௩ சங்குளில் கிடைப்பவர்கள் 24௩ மாத்தலெ போய்ச் சேர்ந்தோம்

என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

இவ்வளவு தொம்பட்டு மீண்டும் மாத்தலெவை அடைந்த பிறகு அங்கே மற்றோர் ஏமாற்றம் எனக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மாத்தலெயினிருந்து கலாசா போரும் ரயிலுக்கு டிக் கெட் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். மதுபடியும் எப்போது கொடுக்க ஆரம்பிப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை.

டிக் கெட் கிடைக்காமல் போனதில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரத்தையும், துக்கத்தையும் சொல்லவே முடியாது. ஆனால் இப்போது நினைத்துக் கொண்டால், பகவானுடைய கருணை எப்படியெல்லாம் இயக்குகிறது என்று ஆச்சரியக் கடலில் மூழ்கி விடுகிறேன்.

முன் தடவை மோட்டாரை ஒப்பமித்து விட்டு வந்த நண்பரைச் சத்தித்தேன். நான் வேளையாக அவர் வண்டியை விற்றிருந்தேன். ஆவிரத்தனானது ருபாயும் கொடுத்தார். இத்தப பணத்தைக் கடவுளே கொடுத்ததாகப் பின்னால் நான் கருதும் படியான சத்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

அதே நண்பர்தான். இவ்ளொரு வேளையையும் சொன்னார். மாத்தலெயில் ரயிலுக்காகக் காத்திருப்பதைக் காட்டிலும், பக்கோக்கைக்குப் போய், அங்கிருந்து டம்மு வரையில் போகும் மோட்டார் வாகனில் போகலாம் என்றார்.

பக்கோக்கை என்னும் ஊர் மாத்தலெக்குக் கிறக்கே கொஞ்ச தூரத்தில் ஊராவ திக்கு அக்கரைவில் இருக்கிறது. அங்கே போய்ச் சேர்ந்து விசாரித்தேன் என்று கூடப் துரநீர்ஷ்டம் அங்கும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்ததாகத் தோன்றியது. ஏனெனில், மதுநான் காலையில் அங்கிருந்து நானு வாரிக்கப் பழையகருகென்மை புகதாகவும், ஆனால் அவதரில் பூண்டி னும் இடம் இல்லையென்றும் தெரிந்தது. வாரிகளில் சொத்தக்காரனாக பஞ்சாயி விடம் நெரில் போய், எனக்கு மோட்டார் வேலை தெரியும் என்றும், வழியில் உபயோகமாகிவிடும்போல் என்னும் சொல்பிப் பார்த்தேன் "இடமில்லை" என்ற குரே பதில்தான் வந்தது.

அன்றிரவு நடுநிடுக்கு அநே பஞ்சாயிக்கு என் என்னைத் தேடிக்கொண்டு நான் தங்கிவிருந்த தோட்டாட்டைக்கு வந்தான். எனக்கு மோட்டார் வண்டித் தள்ளாய்விட்ட தெரியுமா என்று கேட்டான். தெரியும் என்றேன். அவன் ஏற்படுத்திவிருந்த துரை வாகனில் குருவன் வராமல் ஏமாற்றி விட்ட படியால் அவன் என்னைத் தேடி வந்தான் என்று தெரிந்தது.

"டம்மு வரையில் வாரிகுட்டிக் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தால் 250 ரூபாய் தருகிறேன்" என்றான் அத்தப் பஞ்சாயி.

சற்று முன்னால்தான் அவனிடம் நான் மேற்படி பிரயாணத்துக்கு 250 ரூபாய் தருவதாகச் சொன்னேன். இப்போது

அநே பிர்யாணத்துக்கு அந்த ரூபாய் எனக்குக் கிடைப்பதாயிருந்தது. ஆனால் மோட்டார் வாரி ஒட்டுவதிலும் எனக்குக் கொள்வனவு இருக்க வேண்டும் என்று என்னிடம், "எனக்கு உன் ரூபாய் வேண்டாம். பிர்யாணத்தின்போது எனக்குச் சரப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் போதும்" என்றேன்.

மறுநாள் காலைமீல் லாரிக்ஸ் தின்ற இடம்போனேன். பிரம்மாண்டமான லாரிக்ஸ் நாலு தின்று கொண்டிருந்தன. ரொம்ப ரொம்ப அடிபட்டுப் பழசாய் போன லாரிக்ஸ். அவற்றில் நானு ஒட்ட வேண்டிய வண்டியைச் சற்று முற்றும் வந்து பார்த்தேன். இந்த லாரி பூதத்தைக் காட்டு மலைப் பாதையில் 350 மைல் ஒட்ட வேண்டும் என்று திணைத்த போது பரீர் என்றது.

பிறகு, லாரிக்ஸில் ஏறுவதற்காக தின்று கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்தேன். வண்டிகளின், பஞ்சாபிகள், ஆந்திரர்கள், தமிழர்கள் முதலிய பல மாகாணத்தவர்களும் இருந்தார்கள். அப்படி தின்ற லாரிகளுக்கு மத்தியில் சென்ற இரண்டு மாதமாக தான் எனவிலும் தனவிலும் தியானித்துக் கொண்டிருந்தபெண் தெய்வமும் தின்று கொண்டிருந்தது.

அவளுடைய பெற்றோர்களும் பக்கத்தில் தின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது வண்டி கிளம்புகிற வகையில், லாரிமீன் என்ஜினுக்குப் போட்டியாக என் தொழில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் என்னுடைய, வண்டியில் ஏறுவார்களா, வேறு வண்டியில் ஏறுவார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள என் உணர்வு துடிதுடித்தது. ஒரு வேளை நான் உணர்வு வந்ததைத் தெரிந்து கொண்டால், வேண்டுமென்றே வேறு வண்டியில் ஏறினாலும் ஏறுவாள் என்று உடைய வகையில் அவர்கள் பக்கம் பார்த்தாகமையே இருந்தேன். ஆறிலும் இரண்டொரு நடையை புர்த்தபோது, அவளும் என்னைத் தெரிந்து கொண்டாள் என்றும், அவளுடைய தொழில் அவளிடம் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தது என்னும் அறிந்தேன்.

உடவுள் என் பக்கத்திலே இருக்கிறாள் என்று விளையவேயே தெரிந்து விட்டது.

அவர்கள் என்னுடைய லாரிமீன்தான் ஏறினார்கள்!

வண்டிகள் கிளம்ப வேண்டிய சமயம் வந்தது. நான் டிரைவர் பீடத்திலிருந்து இறங்கிச் சென்று வண்டிகளுக்கென பார்த்து, "எல்லாரும் ஏறிவாரிற்றா?" என்றேன். பிறகு, அந்த பழைய லாரிக்ஸ் முகத்தை உற்றுப் பார்த்து, குட்டிமாரிக்ஸ், லாரி! செங்கியமா?" என்று கேட்டு விட்டுச் செட்டென்று நிரும்பிப் போய் என் பீடத்தில் உட்கார்த்தேன். அப்போது வண்டியின் முகத்தில் நான்கு கைத்தபுள் விடை மலர்ந்ததையும், சீரே நோக்கியபடி கடைக்கைப் பரணம் ஒன்றை என்மீது

எறித்ததையும் சொல்வாமல் விட முடியவில்லை.

6. கங்கோச

பிரம்மா நெம்பட்ட, துறப்பார்த்தாய், ரங்குவிவிருந்து ஏறக்குறைய நேர் வடக்கே பர்மாவின் எதிரெதிரில் தூர வந்திருக்கையில், பங்கோக்க என்னும் லாரி நிரும்பத்தைக் காணலாம், பங்கோக்க விவிருந்து மீண்டும் ஏறக்குறைய நேர் வடக்கே 350 மைல் அடர்ந்த காடுகள், உயர்த்த மலைகளின் வழியாகச் சென்றால் அங்குமையிலுள்ள மணிப்பூர் என் மலைய அடையலாம் வழியில் உண் முக்கியமான ஊரான கங்கோச, கைம்மியோ, டம்மு, மித்தா என்பவை.

பங்கோக்கவிவிருந்து நான்கு மூன்று பதப்பட்ட பத்தாவது நான் 210 மைல் பிரயாணம் செய்து கைம்மியோ என்னுமிடத்தை அடைந்தோம். சாதாரண காலையில் எவ்வளவு மெதுவாகவும் தூக்கித் தயவாகவும் லாரி ஒட்டினாலும், பத்து மணி நேரத்தில் அவ்வளவு தூரம் போக முடியாது. எங்களுக்குப் பத்து நான்கு ஆகிறது என்பதிலிருந்து நான்கு பிரயாணம் செய்த பாகை எவ்வளவு இடைக்காலமாக இருந்திருக்கும் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். உண்மையில், அதைப் பாகை என்றே சொல்வதற்கில்லை, காட்டிலும் மலைகளும் பங்கோ இடம் கிடைத்ததே அந்த வழியாகவெல்லாம் லாரிக்ஸ் செலுத்திக் கொண்டு போனோம். எங்களுக்கு முன்னால் போயிருந்த லாரிக்ஸின் கட்டுதான் எங்களுக்குப் பாகையாகிற்று முன்னால் போனவர்கள் ஆங்காங்கே மரக்கிளைகளை வெட்டிக் கொஞ்சம் இடைவெளியும் உண்டு பண்ணியிருந்தார்கள். அதுதான் பாகை என்று மர்ப்பாகைக்குச் சொல்லப்பட்டது. செங்குத்தான மேட்டிலும் கிடுகிடு பள்ளத்திலும் லாரி ஏறி இறங்கும் போதெல்லாம் உயிர் போய் விட்டுப் போய்விட்டுத் திரும்பி வருவது போலத் தோன்றுகிறது.

இப்படியாகக் காட்டு மலைப் பாகையில் முட்டி மோதிக் கொண்டு, தீடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு வளம்பெல்லாம் தொறுங்குமடியாக அலைப்பண்டு, அடிபுண்டு, உயிருக்கு மனநாடிக்கொண்டு, பிரயாணம் செய்த பத்து தினங்களுடன் என் வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான நாட்கள் ஆகிய அளவையே என் வாழ்க்கையில் ஆனந்தம் மிகுந்த நாட்களாகவும் ஆகியன.

அந்த வண்டியில் வசத்திலும் ஒரு நாள் என்ற எண்ணமே, பிரயாணத்தில் அசௌகரியத்தை வெல்லாம் மறக்கச் செய்யும்படியான அளவுற்ற உற்சாகத்தை எனக்கு அளித்தது. அந்தப் பத்து தினங்களிலும் எங்களுக்குள் ஓயாமல் சம்பாஷனை நடந்து கொண்டேயிருந்தது.

எங்களுடைய கண்கள் அடிக்கடி பேசிக் கொண்டன. யங்கன் இருதயங்கள் இடைவிடாமல் பேசிக் கொண்டன. வாய் வார்த்தையினாலும் சில சமயம் நாங்கள் பேசிக் கொண்டோம்.

அந்தப் புதுமை உணர்ச்சியினாலும், இருதயக் கிளர்ச்சியினாலும் ஏற்பட்ட உற்சாகத்தில் நான் ஓர் எழுத்தாளனாகக் கூட ஆகிவிட்டேன் என்பதைத் தந்தைமீல் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். அந்த அற்புத சம்பவம் திசுந்த வரலாறு இதுதான்!—

பக்கோக்கிலிருந்து கிளம்பிய நாலாய் நான் மனமல பாகத்தில் அகலப் பாராளமான ஒரு பன்னத்தை நாங்கள் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அந்தப் பன்னத்தின் அடியில் கொடியசம்மலமுடையோவக் கொண்டிருந்தது. இதைத்தாண்டுவதற்குத் தண்ணீர் மேல் சேரிப் பெரிய மரக்கட்டைகளை வெட்டிப் போட்டிருந்தார்கள். மேற்படி மரங்களின் மேலே எப்படியோ முதல் வாரி போய் விட்டது. இரண்டாவது வாரி வந்த போது ஒரு மரமையிலிச் சேக்கரம் அதில் மாட்டிக் கொண்டது. சென்ட் போவதும் முடியவில்லை; பின்னால் தள்ளவும் முடியவில்லை. எனவே வல்லவா வாரிகளும் அங்கேயே செஞ்சேரல் திறக் வேண்டியதாகிற்று.

அச்சமயம் கூட்டு மரங்களின் அடியில் கம்பம் உட்கார்த்திருந்த போதுதான் எங்களுக்குள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கதைகளைச் சொல்ல வேண்டி என்ற ஒப்பத்தம் ஏற்பட்டது “எங்களுக்குள்” என்னும் போது அந்த நூறு மோட்டர் வாரிகளிலும் வந்த தமிழ் நாட்டார்களைத் தான் சொல்கிறேன். அப்படித் தமிழர்களைத் தாங்கள் மொத்தம் 15 பேர் இருந்தோம். இவ்விடத்திலிருந்து வந்தாகவோ, இரவில் திரும்புவதாகவோ எப்போதென்பதொன்றும் நாங்கள் ஓரீடத்தில் சேர்வது வறுக்கமாக இருந்தது. எனக்கு உணவளிக் கும் பொறுப்பையவாரிச் சொத்தக்காரன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தபடியால் இது விஷயத்தில் மற்றவர்களைவிட எனக்கு அதிக சௌகரியமிருந்தது. எனக்குக் கிடைத்த ரொட்டி, பிள்கொந்து முதலியனவற்றை மற்றவர்களுடன் சிறு சமயம் நாள் பிளிர்ந்து கொண்டேன்.

பொழுது போவதற்காக ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வரலாற்றைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான்தான் யோசனை கூறினேன். அவரவர்களும் கதை சொல்லிக் கொட்டிக் கொட்டி நானும் வனத்திலும் எங்களுடைய அந்தரங்க திணைவுகளையும், எதிர்காலக் கனவுகளையும் வார்த்தை தேவை வில்லாத இருதய பாணியை ஒருவருக் கொருவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாமல் உயர்.

என்னுடைய யோசனையை உற்சாகத்தாக ஏற்றுக் கொண்டு முதன் முதலில்

உயர்ந்ததைச் சொல்ல ஆரம்பித்தவர் நான் சாமிபுதான். அப்பப்பா! அந்த மனிதர் பிறிக் கொண்ட பிறற்றலையும், அடித்துக் கொட்டிப் பெருமையையும், சொல்லி முடியாது. அவ்வளவு பணம் சம்பாதித்தாராம்! அவ்வளவு சொத்துக் களை வாங்கினாராம்; அவ்வளவு மோபாக்களும் பிரோக்களும் அவர் வீட்டில் இருந்தனவாம்; அவ்வளவு டீனார் பார்ட்டிகள் கொடுத்திருக்கிறாராம்; கவர்னருடன் அவ்வளவு நட்பை வைத்துக்கொண்டிருந்தாம்!

என்ன பிறிக் கொண்டு என்ன? என்ன பெருமை அடித்துக் கொண்டு என்ன? ஆசாமி இப்போது பாரப்பா! அவருடைய அவ்வளவு சொத்துக்களும் பர்மாவிலேயே இருந்தபடியால் சர்வமும் அவர் பழைய கதைகளைச் சொல்லிவிட்டு, வந்தகாலத்தில் அவருடைய உத்தேசங்களை யும் ஒருவாறு வெளிவிட்டார். இத்தியாக்குப் போனதும் அவர் இன்னொரு நான் இவ்வளவு மேற்கொள்ளப் போகிறாராம். அவருடைய பெண்ணை ஒரு பெரிய பணக்காரனாகப் பார்த்துக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப் போகிறாராம். சாதி வேற்றுமை கூட அவர் பார்த்துப் போவதில்லைவாம்! எவ்வளவு துயல் கல்யாணத்தையும் உட்கொண்டபாக்கு இன்னொரு சொல்லானோ, அல்லாக்குக் கொடுத்து விடுவாராம்!

இந்தப் பேராசைப் பிடித்த நற்பெருமைக்கார மனிதர் ஒருவேளை எங்களுக்குள் வந்த திசு ப பழனிச் சம்பாது செட்டியங்கர மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு நான் மேற்கண்டபடி சொல்விறாரே என்று எனக்குத் தோன்றியது.

நான் சாமிபுக்கு அடுத்தபடியாக இந்த உலகத்திக அப்போது நான் வெறுத்த மனுஷர் ஒருவர் உண்டு என்றால், அவர் இந்த திசு ப. பழனிச் சம்பாது செட்டியங்கர. உலகத்திலேயே பல விஷயங்களைப் பற்றியும் என்னுடைய கொள்கைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிந்து கொள்வதில் இந்த மனுஷர் கொண்டிருந்த பெருந்தாகம் சமுத்திரத்திற்குச் சமமாக இருந்தது. இந்த நாகத்தைத் தனித்துக் கொள்ள அவர் சமயா சமயம் தெரியாமல், சத்தர்ப்பா சத்தர்ப்பம் பார்த்தாமல், எனக்கு அளித்த தொத்தவை திணைத்தால், அந்தர்ப் பிறகு எவ்வளவோ நடத்திருந்தும் கூட, இன்னமும் என் கொடும் தனித்தபாடியில்லை.

நானும் வனத்திலும் மரத்தடியில் தனிமாக உட்கார்த்த இரண்டு தியிலும் அந்த ரங்கமாகப் பேசு திணைத்தோமானால், இந்த மனுஷருக்கு மூக்கிலே வியர்த்து விடும்! எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் துணில் சம்பாதிக்க வந்து உட்கார்த்து விடுவார். ஒருநாள் இப்படி வந்து உட்கார்த்து கொண்டு, “ஏன் நான்? இன்னொருவர் உயர்ந்ததைப் பற்றி உங்களுடைய

கொண்டை என்ன?" என்று கேட்டார்.

"இவ்வியூரன்ஸ் என்பது மகா முட்டாள்தனம்; இவ்வியூரன்ஸ் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு சரேஜு பிறவிவிலைப் தரக்கூடாது எனிடக்கும்" என்று தான் சொன்னேன்.

"அதனால்தான் கேட்டேன்; இதுக்கப் பிறம்; பாரதியாவைப் பற்றி உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"கடிப வரையில் தலை அபிப்பிராயத் தான்" என்றேன்.

"பாரதியார் தேசிய கவி? மகா கவி?" என்று வினவினார்.

"அவரைத்தான் கேட்ட வேண்டும்?" என்றேன்.

"ரொம்ப சரி, காதல் மனத்தால் பற்றி உங்கன் கொண்டை என்ன?" என்று கேட்டார் செட்டியார்.

"காதல் மனம் ரொம்ப ரொம்ப அவசியமானது. அதைப் போல் அவசியமானது ஒன்றும் இடையாது. காதல் மனத்துக்குத்தான் செவ்விரவர்களைப் போன்ற மகாபாவிதன் வேறு யாரும் இல்லை" என்றேன்.

"என் அபிப்பிராயமும் அதுதான்" என்று சொல்லியிருக்கும் செட்டியார் எழுந்திருப்பதற்குள் ராஜசாஸிப்பும் வந்து கொண்டிருந்தார்.

இந்த சி.த.ப.வுக்குப் பர்மாவிலும் மலேசியாவிலும் இருந்த பிரண்ட் சொத் தெய்வமும் போய்விட்டது. அதை அவர் கொஞ்சமும் இலட்சியம் செய்யவில்லை.

"இந்தியாவிலே எனக்கு வேண்டிய சொத்து இருக்கிறது" என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இந்தியாவிலுள்ள சொத்துமே இவர் ஆங்கே போவதற்குத் தொண்டத்து போய்விட்டது என்ற தான் வேண்டிக் கொண்டேன்.

தாய்கள் புறப்பட்டு எட்டு நாளைக்குள் எங்கனில் பத்துப் பேர் தங்கள் யாவுகின்ற செல்லியாகி விட்டது. நானும். வேல் முருகதாஸர் என்னுட்கமார் அறுபது வயதுள்ள நிறுவந்தான் பாக்கி. இந்த தாலி ரங்கனில் ரொட்டிக்கடை வைத்திருந்தாராம். அதிகமாக லாப் திறந்து இவர் போவதில்லை. ஆனால் மற்றவர் எல்லாடைய பேச்சைக் காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டார்.

என்னுடைய கதை யிகவும் சொகமன கதையாதலால், என்னால் அந்தச் சொல் முடியாதென்றும் எழுதி வேறு மானால் படிக்கிறேன் என்றும் சொன்னேன். அவ்விதமே கதையை எழுதி, அதைக் கங்கோ என்னும் கவிஞர், அதே பெயருடைய சிறுநாற்றங்காவலில் தங்கள் தங்கியிருந்த போது படித்தேன். அனலில்லாத உணர்ச்சியும் வேகமும் வாய்த்த தையலிவேதான் எழுதியிருந்தேன். என்னுடைய வகுக்காவு வாழ்க்கையே அந்த வரலாற்றைப் பொறுத்தது என்ற உணர்ச்சி

யுடனான எழுதினேன். து:தி:ஷ்ட:வசமாக அனதப்படித்துக்கொண்டிருந்திருந்தது கங்கோ ஆழிசிக் போட்டு ஹிடேன். அவமே, தான் எழுதியிருந்ததில் சராரம் சந்தை மட்டுமே இருக்கே தருகிறேன்: —

தமிழ்நாட்டில் ராமநாகபுரம் ஜில்லாவில் வேங்கைப்பட்டி ஜமீன் ரொம்பவும் பிரசித்தமானது. பதினாறுது வருஷங்களுக்கு முன்னால் அந்த ஜமீனுக்குக் கடன் முண்டிப் போய் சர்க்கார் கோர்ட் ஆப் லார்ட்ஸில் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இதனால் மிக்க அவமானம் அடைந்த ஜமீன்தார் தம் மனைவிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டுத் தேசாந்திரம் போய் விட்டார். அப்போது அவருக்கு எட்டு வருஷங்க மகன் ஒருவன் இருந்தான். அந்த மகன் பெரியவனாகித் தகப்பனை அவன் முன்னித்து விட்டதாகவும் கோர்ட் ஆப் லார்ட்ஸிலிருந்து ஜமீன்

"கவி, அபத்தியமான என் காதலி உங்க குகத்தை கவிதில் ஒரு நடையை வரவது பார்த்தாய்தான் உங்களை நிறுத்தும் செத்துக்கல் சம்மதிப்பேன்னு சொல்லிட்டா!"

"என்னடா செத்தே நீ?"

"காணாமல் போயிட்டேன்...."

— மணியன் தர்மலிங்கம்.

நிறும்பி வந்து விட்டதாகவும் தெரிந்த பிறகுதான் தாம் மீண்டும் ஊருக்கு வரப் போவதாக கடிதத்தில் எழுதியிருந்தது.

மகளுக்குப் பதினெட்டு வயதானதும், தகப்பனாரின் கடிதத்தைப் பற்றித் தாயாரிடம் தெரிந்து கொண்டான். அவர் பர்மாவிலே ஜில்லாவந்தராக இருப்பதாகப் பதார்பரியாகக் கேள்விப்பட்டான். அவரை எப்படியாவது தேடி அழைத்து வருவதாக அம்மாளிடம் சொல்லி விட்டுப் பர்மாவுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் வந்தான். அவன் கலாசாஸையில் படித்தபடியும், தன் தகப்பனார் காவத்து அவமானத்துக்குப் பிறகு பிதிராரிதிக ஜமீன் சொத்தைக் கொண்டு ஜில்லாம் நடத்த அவன் விரும்பவில்லை. எனவே, பர்மாவுக்கு வந்த இடத்தில் ஒரு கைத் தொழில் கற்றுக் கொண்டு போய் இந்த

யாவிய் பெரியதொரு தொழில் நடத்த விரும்பினான். ஏற்கெனவே அவனுக்கு மோட்டார் ஓட்டத் தெரியுமாதலால் இரங்கலில் ஒரு மோட்டார் தொழிற்சாலை வில் வேலையக்கு அமர்த்தான். அதே சமயத்தில் அவனுடைய தகப்பனாரையும் பற்றி யாதொரு தகவலும் கிடைக்க வில்லை. அந்த ஐயீந்தார் மகனுடைய பெயர் விவரமாரன். அந்தச் சிவகுமாரன் நான் நான்.

இதை நான் படிக்கக் கேட்டு வந்தவர் என் எல்லாரும் ஒரேயடியாக ஆச்சரியக் கடலில் முழுகித்தான் போனார்கள். ஆனால் திதுவரை வாய்நிறைய மெனசியாக இருந்து வந்த ரொட்டிக் கிடங்கு வெல் முருகதாசுருடைய து த்தைதான் எனக்கு மிகத்த வியப்பையளித்து வந்தது. அவர் நான் கதைகள் படித்து வருகையில்லேயே, சில சமயம் விம்மிவந்துடன். கதைகளை அடிக்கடி துடைத்துக் கொண்டு வந்தார். நான் கதைகள் யாசித்து முடித்ததும், அவர் எழுத்து ஓடிவந்து, என் மகனே! என்று என்னைக் கட்டிக் கொண்டு தனாவிக் விழுந்து மூர்ச்சை வானார்.

7. டம்மு

நீரின் என் அருமைத் தந்தைவக கண்டுபிடித்த - அகாலது என் அருமைத் தந்தை என்னைக் கண்டுபிடித்த - மேற்படி அற்புத சம்பவம். பக்கோக்களில் இருந்து நாய்கள் கிளம்பிய எட்டாவது நான் நடந்தது.

அதற்குமுதல் எட்டாவது நான் டம்மு என்னும் ஊரில் எங்கள் லாரிப் பிரயாணம் முடிவடைந்தது.

இந்த எட்டு நாட்களும் என்னுடைய வாழ்க்கையில் கதினங்களாகும் இந்தத் தினங்களில் என் தந்தைக்கு நான் செய்த பணிலிடைக்கு கடாகச் சொல்வதற்குக் கதைகளிலும், காலியங்களிலும் கூட உதாரணம் இல்லாமல்பென்று சொல்ல வேண்டும்.

பல் வருஷ காலத்தில் உகள் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிலிடைகளை வெவ்வேறு அந்த வடி நூட்களில் நான் செய்து விட்டேன். இந்த தினங்களில் வலத்தினவக் கூட நான் அவ்வளவாகக் கவனிக்கவில்லை.

அவனுடைய மனோபாவத்தினால் அவனுடைய தந்தையின் மனோபாவத்தினால் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை மட்டும் கவனித்து வந்தேன். அன்று முதல்நாள் காபிப் புக்கு எவ்விடம் அபாரமான அபிமானமும் மரியாதையும் ஏற்பட்டு விட்டன. என் தந்தையிடம் நான் காட்டிய வந்தியை அவர் பெரிதும் பாராட்டினார். வலத்தி முதலில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஒரு மாதிரியாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பிறகு அவரும் பழையபடி

ஆகி வந்தான்.

டம்முவில் சர்க்கார் 'எலாக்ருவேஷன்' விடுதிகன் இரண்டு இருந்தன. ஒன்று, இத்தியர்களுக்கு; மற்றொன்று வெள்ளைக் காரர்களுக்கு.

அதுபோலவே டம்முவிருந்து இத்தியா போவதற்கும் இரண்டு வழிகள் இருந்தன. ஒன்று, இத்தியர்களுக்கு; இன்னொன்று வெள்ளைக் காரர்களுக்கு.

கடவுள் வெள்ளைக்காரர்களையும் கறுப்பு மனிதர்களையும் தனித்தனி நிரந்தரோடு படைத்ததுமல்லாமல், அவர்கள் பரிமாணிலிருந்து இத்தியா போவதற்குத் தனித்தனிப் பாணிகளையும் படைத்திருந்த அநியைத்த என்னை என்னை விவரித்தேன்.

இரண்டு பாணிகளையும் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்ட பிறகு, மேலெல்லாம் கண்ணாடிசெய்ப்புக் கொண்டு நானும் வெள்ளைக்காரனாக மாறிவிடலாமா என்று யோசித்தேன். ஆனால் அதற்கு இரண்டு தடைகள் இருந்தன. ஒன்று, பண்ணிற்றுப் வருஷப் பிரிவுக்குப் பிறகு உடனில் அற்புதத்தினால் எனக்குக் கிடைத்த என் தந்தை; இன்னொரு தடை, வலத்தி.

இவர்களை விட்டுப் பிரிய மனையில்லாமல், நானும் இத்தியப் பாணதிலேயே கிளம்பினேன்.

டம்முவிருந்து இத்தியாவுக்குக் கிளம்புவதற்குக் குறுமில்லாத சர்க்கார் விருத்தாய் அரிசி பருப்பும், என்னைப் போன்ற தனி ஆட்கள் விருத்தாய் அவதூறு வழியில் எப்பாட்டுக்காகக் கொடுக்கும்படி சர்க்காரிலேயே ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அந்தப்படியே நாய்களும் யாங்கிக் கொண்டு கிளம்பினோம்.

டம்முவிருந்து பதினெட்டு எமலி லுங்கல் மீதா வரையில் சமவெளிப் பாணதையாகையாக லபமாகப் போய் விட்டோம். அதற்குப் பிறகு 36 எமல் மளவப் பாணதையில் சென்று மணிபுரி சமஸ்தானத்து எல்லாவிலுள்ள வட்டி பஜாபுர அளைய வேண்டும்.

இந்த வழியில் சாமான் தாக்கிக் கொண்டு போவதற்கு ஆறுக்குப் பத்து ரூபாய் கூலி என்று சர்க்கார் கிமிதம் ஏற்படுத்திவிருந்தார்கள். ஆனால் உண்மையில், இந்த ரூபாய்க்குக் கூலி கூலி ஆக கிடைப்பது துன்பமானிருந்தது. நால் சாபிப் தந்தா, கூலி கிமிதத்தில் போய் போய் டயம்வந்தினால், ஆன் கிளப் பது இன்னொரு கஷ்டமாய் போயிருந்தது.

கடைசியில், நாய்கள் பாணதைய அடைந்த பிறகு நான் காளை, தென் வித்தியர்கள் கமிட்டி இருபத்தைத்து பேர், அங்கிலேயகோஷ்டியார், ஜன்மத்தெம் போவதற்காகக் காத்துடையாகக் கிளம்பினோம்.

ராக் சாபிப் கூலிவே ஒரு நீண்ட பட்டா கத்தின வலவத்துக் கொண்டும், அவ்வப்போது அளவு

அவர்: "தலைவர்தான் முதல்வேலை மண் வளையும் வச்சிட்டு வந்திட்டாரே இப்ப திரும்பவும் போன் ஏன் பாடினாய் கட்டிக்கிட்டு அருவறா?"

இவர்: "நிங்கள் விடுகோ எடுக்கலாமென்று முடிவு பண்ணி விடுவோ எடுக்க ஆரம்பிக்கட்டாங்க அதுக்குத்தான்"

— சேத்துர் அப்பழகன்.

"இப்பவேயல்லாம் எனக்கு மேக்கப் பண்ணிக்கவே வசிக்கலா இருக்கு"

"ஏன்?"

"எனக்குப் போட்டியா என் மாமியா மேக்கப்படுக்கா மாத்தம் ஆலிரன் குபன் செலவிறுறாங்க....."

— மணிதன் தர்மலிங்கம்.

மூன்றி லிசிக் கொண்டும், எல்லாருக்கும் பின்னால்தட்டி வந்த காட்சியை இப்போது நினைத்தாலும் என்ருக்குச் சிரிப்பாக வருகிறது.

வழியில் சில இடங்களில் பர்மியர்கள் பிரயாணிகளைக் கொள்ளை அடிக்க வருவதுண்டு என்று கேள்விப்பட்டிருந்த படியால், ரால் சாமிப் அப்படிக்கையில் கத்தி எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். "கத்தியைவைத்துக் கொண்டு ஏன் எல்லாருக்கும் பின்னால் வருகிறீர்கள்?" என்று தான் கேட்டதற்கு, "அப்பனே! உனக்குத் தெரியாது. பர்மியர்கள் ஒருவேளை தாக்க வந்தால், பின்பக்கமாக வந்துதான் தாக்குவார்கள்!" என்று ரால்சாமிப் சாதுர்வமாகப் பதில் கூறினார்.

8. வம்பு பஜார்

டம்முவிவிருந்து கிளம்பிய ஏழாவது நினம் பர்மாவில் என்னுடைய கடைசியான கால்தடை யாத்திறை மணிப்பூர் மைன் தானத்தின் வம்பு பஜார் என்றும் இடத்தில் முடிவற்றது.

டம்முவி: கிளம்புப் போது இருபத் தைத்து பேரில் ஒருவனாகக் கிளம்பிய தான். வம்பு பஜாருக்கு வந்த போது மூன்று பேரில் ஒருவனாக இருத்தேன்!

எங்கள் கொடியில் பலர் முன்னால் போய் விட்டார்கள்; சிலர் பின்னாலும் தங்கி விட்டார்கள்.

நாங்கள் மூன்று பேர் மிகுதியவர்கள் யார் யார் என்றால், நானும் வலத்தியும், சி.த.ப. பழனிச் சுப்பாஜி செட்டியாரும் தான். அந்த மனுஷர் எங்களை விட்டு நகர் வதிவ்வை என்று ஒரே பிடிவாதமாக இருந்தார்.

என்னுடைய தந்தை என்ன ஆனார் என்று கேட்கிறீர்களா? ஆஹா! டம்முவி விருந்து கிளம்பிய முதல் நாளே அவர் என்னைக் கைவிட்டுப் போய் விட்டார்!

இந்தக் கடைசிப் பிரயாணம் அவருடைய வாழ்க்கையிலே கடைசிப் பிரயாணமாய் முடிந்து விட்டது.

பீத்தாவைத் தாண்டிய பிறகு மேலே மேலே ஏற வேண்டியதாயிருந்த மலை வழியில் முதல் மலை ஏறியவுடனேயே, அவர்: "அப்பா! துடித்தாய்! எனக்கு என்னமோ செய்கிறதே!" என்றார். நான் உடனே உட்கார்த்து அவர் தலையை என் மடி மீது வைத்துக் கொண்டேன்.

"குடித்தாய்! நான் உனக்குச் செய்த துரோகத்தையெல்லாம் மன்னித்து விடுவாயா?" என்றார்.

"அப்பா! நீங்கள் தீமதிவாடையங்கள், என் வாழ்க்கையிலேயே மிகவும் அழகிய மாண அனுபவத்தை அளித்தீர்கள். மன்னிப் பதற்கு ஒன்றுமில்லை!" என்றேன்.

மோட்டார் என்ஜின் கெட்டுப் போய் திறக்கும் சமயத்தின் வண்டியைக் குறுக்கிப் போட்டு விட்டு திற்பது போல், அவருடைய ஆலிவும் மூன்று தடவை உடம்பை ஆட்டி

விட்டுப் பிரித்து சென்றது.

அழுது புலம்புவதற்கு எனக்கு நேரமில்லை; மனமும் இல்லை. ஆனாலும் தந்தையின் உடலைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டுத்தான் வருவேன் என்று சொல்லி மற்றவர்களை மூன்றாய் போகச் சொன்னேன். தாங்கள் வந்த வழியில் ஏற்கெனவே பாதை ஓரமாக அனாதைப் பிரேதங்கள் கிடந்த கன்றாவிச் சாட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருந்தேனாதலால், அந்த மாநிலம் தன் தந்தையன் விட்டுப் போக முடியுமா என்று பிடிவாதமாகிறுத்தேன். செட்டியாரும் எனக்கு உதவி செய்வதாகச் சொல்லிப் பின் தங்கினார்.

மலைமீயே குழி தோண்டுவதென்றால் இலேசான காரியமா? எப்படியோ ஒரு பன்னத்தைக் கண்டுபிடித்து மேலே தாழ்வும் பன்னதும் போட்டு முடி விட்டு எங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினோம்.

செட்டி. கேட்டார்:—“பிரேத ஸம்ஸ்காரத்தைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? புதைப்பது நல்ல வழக்கமா? நகனம் செய்வது நல்லதா?” என்று.

“உங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொன்னால், அதன்படியே உங்களுக்குச் செய்து விடுகிறேன்!” என்று பதில் சொன்னேன்.

“நல்ல பதில்!” என்று கூறிக் கொத்தார். தாங்கள் வேகமாக நடந்து மற்றவர்களை அன்று சாயங்காலமே பிடித்து விட்டோம்.

“ஆனால் மறுபடியும் தாங்கள் மூன்று பேராகப் பின்தங்கும்படி நேரித்த காரணம் என்ன? அதைத்தான் இப்போது சொல்லப் போகிறேன்.

இரண்டாம் நாள் மத்தியானம் ஒரு செங்குத்தான மலை உச்சியில் தாங்கள் ஏறிக் கொண்டிருந்த போது, வலத்தி திடீரென்று, “ஐயோ! என்னமோ செய்கிறதே!” என்று சொல்லி விட்டு உட்காரித்தான். அவன் உடம்பெல்லாம் வெட வெடவென்று நடுங்கிற்று.

தாயார் பெண்ணின் உடம்பைத் தொட்டுப் பார்த்து, “ஐயோ! கொடுக்கிறதே!” என்றான்.

தகப்பனார், “அடி பாவி! எண்டானி! கெடுத்தாயா காரியத்தை!” என்று திட்டத் தொடங்கினார்.

மனைவியைப் பார்த்து, “இவனை வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்; எல்லாருடனும் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்பி விடலாம் என்று சொன்னேனே, கேட்டயா? இப்போது வாலியே மண்ணைப் போடப் பார்த்திருக்கிறானே?” என்று கத்தினார். அப்போது வலத்தி நடுங்கிய குரலில், “அப்பா! நீங்கள் ஏன் மனத்தை வருத்தப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள்? என்னை இங்கேயே விட்டு விட்டு நீங்கள் போங்கள். நான் உங்கள் மகன் இல்லை யென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

“அடி சண்டானி! உன்னை உயிரோடு எப்படி விட்டு விட்டுப் போகிறது? செத்துத் தொலைத்தாலும் நிம்மதியாகப் போகலாம்” என்றார் ராய்சாகிப்.

என் காதில் இது எவ்வளவு தாராளமாக விழுந்திருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனாலும், சண்டை போட அது சமயமில்லையென்று என்னி, “ராய்சாகிப்! ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். நீங்களும் உங்கள் மனைவியும் வயதானவர்கள், கூட்டத்தோடு நீங்கலும் போய்க் கிடைத்துச் சரி. என்னிடம் உங்கள் பெண்ணை ஒப்பு வித்து விட்டுப் போங்கள். உயிர் செட்டியா யிருந்து பிழைத்தால் அழைத்து வருகிறேன். இல்லாவிட்டால், என் தந்தைக்குச் செய்ததை இவளுக்குச் செய்து விட்டு வருகிறேன்” என்றேன்.

“அதெப்படி, ஐயா. நியாயம்? அன்னிய மனுஷனாகிய உம்மிடம் எப்படி இந்த இரம் பெண்ணை ஒப்புவித்து விட்டுப் போவது?” என்றார் ராய்சாகிப்.

“ராய்சாகிப்! நான் அன்னிய மனுஷன் அல்ல. வலத்தியை நான் கையாணம் செய்து கொண்டுவதாகத் தீர்மானித்து விட்டேன். அவளுக்குத் துடி சமீபம். உங்கள் மூன்றிலையிலே, ஆகாசலானி யூரி தேவி சாட்சியாக இப்போதே இவளை நான் பாணிக் கிரகணம் செய்து கொள்கிறேன்!” என்று கூறி, வலத்தியின் பக்கத்தில் உட்கார்த்து, அவளை என் மடியில் படுக்கவைத்தேன். ஐயா தாபத்தினால் தவித்துக் கொண்டிருந்த அவளுடைய கைகளை விரல்களை என்னுடைய கைவிரல்களுடன் கோத்துக் கொண்டேன்.

3. முடிவுரை

57 வயதையும் வலத்தியையும் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் வெகுநேரம் போன பிறகு, வலத்தி தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தான். “என் கண்ணே! ஏன் அழுகிறாய்? நம்முடைய கையாணம் உனக்குப் பிடிக்க வில்லையா?” என்றேன்.

வலத்தி சட்டென்று அழுகையை நிறுத்தி விட்டுப் புன்னகை புரிந்தான். கண்ணீரையும் துடைத்துக் கொண்டான்.

“உங்களை மணந்து கொள்ளும் பாக்கி யத்துக்கு இந்த ஜன்மத்தில் நான் ஒரு புண்ணியமும் செய்யவில்லை. யூர்வ ஜன்மத்திலே செய்திருக்க வேண்டும்” என்றான்.

“சரி, உங்களுக்கு ஒரு பெரிய துரோகம் செய்து விட்டேன். என்னை மன்னிப்பீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

“ஒரு தாகும் மன்னிக்க மாட்டேன்!” என்றேன்.

“வினைபாட்டு இல்லை. திஜமாகவே உங்களை மோசம் செய்து விட்டேன். நான் ராய்சாகிப் கத்தாவின் மகன் இல்லை; அவர் விட்டுச் சமைந்தகாரியின் மகன். அம்மாவை அவர்கள் விட்டுச் சூழ்ந்ததனால்தான் கப்பலில் அனுப்பி விட்டார்கள். மாமிக்குத் துணையாக என்னை மட்டும் வைத்துக் கொண்டார்கள்.”

இம் மாநில ஏதோ இருக்கும் என்று நானும் சந்தேகித்திருந்தேன். எனவே, சிறிதும் விடப்படாதவாறுதான், “...”

தடிவையில் தாய்: "என் மகன் படவுலகில் பிரபலமாகிந்து ரொம்ப கஷ்டம்!"

நிருபர்: "ஏங்க?"

தடிவையில் தாய்: "ஹாலிவுட் போல் வந்து ஒரு வாரமாகியும் கூடவான் பற்றிய பேச்சை எடுக்க மாட்டேன் பிரா!" — மணியன் தர்மலிங்கம்.

கண்ணே! அந்த ஸ்க்கத் தற்பெருமைக்கார குண்டை மகன் தி இல்லை என்பதில் எனக்குப் பரம சந்தேகமும்" என்றேன்.

அப்போது எங்களுக்குப் பின்னாலிருந்து, "மிஸ்டர் சிவகுமார்! நீங்களும்தான் இதைச் சொல்லி விடுவதுதானே!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அது சி.த.ப. பழனிச்சுப்பாபா செட்டியாரின் குரல்தான். போனவர் களுடன் சேர்ந்து போவது போல் செட்டியார் ஐஸை காட்டி விட்டு, எங்களுக்குத் தெரியாமல் திரும்பி வந்து மாத்திரம் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தான். பழனி மணலில் வீற்றிருக்கும் பழனிபாளையம் செட்டியார் போல் அச்சமயம் செட்டியார் வந்தார் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்தான் வலத்தி உயிர் பிழைப்பதற்கும், தாய்கள் பத்திரமாய் இத்தியா போய்ச் சேர்வதற்கும் காரணமாயிருந்தார்.

அவ்வது அவருடைய காத்தி குல்லா காரணமாயிருந்தது என்றும் சொல்லலாம். தலையில் காத்தி குல்லாவுடன் அவர் அந்த மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள பர்மிய கிராமம் ஒன்றுக்குச் சென்று மனிதர்களை ஒத்தாணக்கு அழைத்து வந்தபடியால்தான் வலத்தி பிழைத்தான். ஆனால் இதெல்லாம் பின்னால் நடத்த சம்பவங்கள். அச்சமயம் செட்டியாரைப் பார்த்ததும் எனக்கு அசாதாரணமான கோபம் வந்தது.

"நீ ஏன் போகவில்லை? இங்கே எதற்காக ஒளிந்து கொண்டு நிற்கிற?" என்று நான் கேட்டதும், செட்டியார் சாவதானமாக, "உமது குட்டை உடைத்து விட்டதாம்; நீர் ஐயீந்தாரி மகன் இல்லை என்று வலத்திக்குச் சொல்வதற்குத்தான்!" என்றார்.

அப்போது எனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்துக்கு அளவேயில்லை. ஒருவிதத்தில் சந்தேகமாகவும் இருந்தது. எப்படியும் அந்த உண்மையை வலத்திடிலும் சொல்லி யாக வேண்டும் அவ்வயா?

சிறிது வேகத்துடன் வலத்திடின் முகத்தைப் பார்த்தேன். அவன் சொல்ல முடியாத அவலமுடன் "செட்டியார் சொல்வது நிஜமா?" என்றான்.

நிறுத்தான், வலத்தி! நான் ஐயீந்தார் மகன் இல்லை. ராய்சாமிப் உன் தந்தை என்று என்னிடம் கொண்டிருந்த பேரது. அவருடைய மதிப்பைப் பெறுவதற்காக

அந்தக் கதையைக் கட்டினேன்" என்றேன். வலத்தி பவநினைமடைந்ததன் மெல்லிய கரங்களினால் என் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, "ரொம்ப சந்தேகமும், நீங்கள் அந்தக் கதையைச் சொன்னவுடன் எனக்கு எல்லாவயோ வருத்தமாயிருந்தது" என்றான்.

"ஏம்?" என்று கேட்டேன்.

"சமையற்காரி மகனுக்கும் ஐயீந்தார் மகனுக்கும் பொருத்தமா?" என்றான் வலத்தி.

அப்போது செட்டியார் குறுக்கிட்டு, "ஆமாம், சிவகுமார்! உங்களைச் சடங்கைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? தாலி கட்டுவது நல்லதா, மோதிரம் மாற்றிக் கொண்டது நல்லதா, மலம் ஒத்துப் போனாலே போதுமா?" என்று கேட்டார்.

"அதைப் பற்றிப் பிரகு சொல்கிறேன். நான் எழுதி வந்திருந்தது போய்க் கதை என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டேன்.

"போனால் கதை! அதைக் கேட்டவுடனேயே இத்தியா போனதும் உங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு புத்தகப் பிரகாரலயம் நடத்துவது என்று தீர்மானித்து விட்டேன். அந்நிலை அந்த வேலு முழு தாளையப் பத்து நான் தீர் கட்டிக் கொண்டு அமுதநத நிலைத்தால் எனக்கு சிரிப்பாய் வருகிறது. வேங்கைப்பட்டி ஐயீந்தார் ஆகி விட வாமென்று நினைத்த அந்த மோசக்காரன் பெரிசு கை நிறைய மண்ணை வாரிப் போட்டதில் எனக்கு ரொம்பச் சந்தேகமும்!" என்றார்.

"செட்டியாரே! உங்களுக்கு எப்படி இதெல்லாம் தெரிந்தது?" என்று மறுபடியும் கேட்டேன்.

"எனக்கு ராமநாதபுரம் தில்லாநாடு! வேங்கைப்பட்டி ஐயீந்தாரை எனக்குத் தெரியும்."

"அப்படியா?"

"ஆமாம்! பழைய ஐயீந்தாரையும் தெரியும்; புதிய ஐயீந்தாரையும் தெரியும். பத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் கடன் முண்டிப் போய் ஏலம் போட்டதில் ஐயீன் கை மாறிற்று" என்றார்.

"ஒஹோ!" என்றேன்.

"பழைய ஐயீந்தாரின் பெயர், ராஜாதி ராஜா வீரசேது ராமலிங்கம் முத்து ரத்தினத் தேவர்! அவர் காலமாகி விட்டார்!"

"இப்போதைய ஐயீந்தாரின் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டேன்.

"சி.த.ப. பழனிச் சுப்பாபா செட்டியார்" என்று பதில் வந்தது.

ஆனால் வேங்கைப்பட்டி ஐயீந்தார் சி.த.ப. பழனிச் சுப்பாபா செட்டியார் தன்றாயிருக்கட்டும்! அவர் மகாராஜனாக வேணுமானாலும் இருக்கட்டும்! அவர் அன்று செய்த உதவியினாலே அவ்வயா இன்று வலத்திடிலும் நானும் இந்த உலகத்தி வேயே சொர்க்க இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்?

நியூட்ரமுஸ்

ஒவ்வொரு
கோப்பையும் உரமுட்டும்

மிக நேர்த்தியான பால், மால்ட்,
கோக்கோ இவற்றின் சேர்க்கையே
போதும்... நியூட்ரமுஸ்

பரம்பரையின் சக்திக்கு!
நியூட்ரமுஸ் எல்லா
வீரர்களின் உடலும்
உள்ளமும் உரம்
பெற!

நியூட்ரமுஸ் என்பது...
நியூட்ரமுஸ்... நியூட்ரமுஸ்...
நியூட்ரமுஸ்... நியூட்ரமுஸ்...
நியூட்ரமுஸ்... நியூட்ரமுஸ்...

